

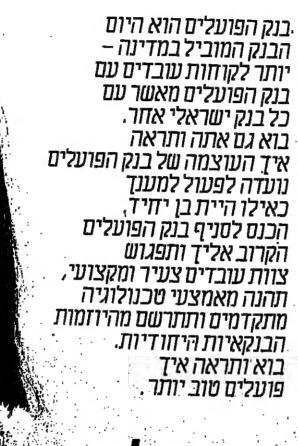
אביאם סלע, ראיון דוד לוי, יום ולילה אדם, התשובה הגברית לריטה ג'ון אוקונור, רוצה להיות ישראלי תותח נגד אבני כליות. נס רפואי

סוף סוף שיטה קלה לרגליים חלקות... לאורך זמן.

מיפט אגד איזי, המכשור החשמלי לחסרת שיער מן חשורש
מיפט אגד איזי, המכשור החשמלי לחסרת שיער מן חשורש
ממשיר להכות גליום. גם מעבר לים
המטנט תבינלאומי תמן להגלקות בינלאומית.
המטנט מבריק במשטותו: קפיע שאוסן את משערה בתנועה
סיבובית ומסיי אותת מן השורש, מליוני מבשירום נבר
גודמים נהת לנשים בארץ ובמלת, המסידות שיער מן השורש.
בשיטון מלה, נמוח ומתורה

171111

יהיו בתי הכליבו פתוחים Marks & Spencer במוצאי שבת 4.4.87 מצאת חשבת עד 10 בערב

בימים א' - ה' עד 8 בערב

מאות הנחות בכל המחלקות

The state of the s

RIDEDIO

ז' בניסן, תשמ"ז 3.4.1987

"ט 1987 כל הזכויות שמורות ל-מעריב This Magazine is a Supplement to Macov International Edition

עורך: צבי לביא עריכה: דניאלה בוקשטי עורך גרפי: יורם נאמן מעצבת: יעל תורן נרפיקה: נטע גרינשפן

מודעות: אורי דגן

וטף השבוע לא נוגע בשולי האקטואליה אלא בתוכה. ארועי הימינ האחרונים חייבו התייחסות בשלושה נושאים, וגם לא דרשו חיטוט ותפירה לעומק. הראשון הוא התפטרותו של אל"מ אביאם טלע מהפיקוד על בסיס תל-נוף. שחייבה יותר מתמיד להתבונן באיש. . נעיקר על רקע החששות שהוא עלול להיות השעיר לעזאזל.

עד כה לא פורסמו דברים ישירים מפיו. הוא גם לא מדבר לוֹקשורת. אבל לפני כשש שנים קיים סלע שני שיחות־נפש ארוכות עם יעקב ארו, שהיה או הסופר הצבאי של "מעריב". זו היתה שיחת רקע, לא לפירסום. בתקופה קשה של מועקה עקב הכנסת העילים הסוריים לבקעת הלבנון. הוא סיפר גם על עצמו, לא רק על התקידו, ולא הסתפק בפרישת מחשבותיו. הטילים לא הפחידו אותו. מענוו שנה לערך, ביום הרביעי של מלחמת לבנון, התכרר שבשיחות מון הוא דיבר כלשון המעטה. משהו מרוח אותה שיחה פירסם ארז נקוף השבוע השני למלחמה, במדורו "שולחן החול". אביאם סלע המתחר או תחת הכינוי הסתמי "א." מאוחר יותר, היה ניבורה של אָנה לילידים" תחת הכותרת "עוף מעולם אחר", שחזרה על עצמה

מספר שבועות בכתבה של ארו על האיש, הפעם כשמו המלא. אולם בננוים נותר תמליל ההקלטה של אותן שתי שיחות משנת וווו, והשבוע הותר לנו לפרסם לראשונה קטעים מתוכן בצורת ראיון. מַלְעַ מספר על סלע. חיים שכאלה. פער השנים לא גורע. כמה כבר יבול משתנות בן־אדם בגילו כשש שנים.

🎉 על פו־מלמד עקבה במשך יממה אחרי דוד לוי בוועידת חרות. צריך היה לחימצא שם בין אולם הקונגרסים לבין החדר המיוחד שהיקצו ל ורק לו הרחק מהאולם, כדי להבין מדוע יצא האיש הדפוק של אושיות. הביקורת על לוי היתה שהוא ניתק עצמו ממחנתו והסתגר מו נקונכיה. גם כשיצא מקליפתו הוא נראה מתייחס אל מעריציו כמו האחורי בועת זכוכית. יומן הארועים שמציירת יעל מסכמת אישיות עצמחה מן העם והפכה מורמת מענו כידי עצמה.

ל בשן חוורת למוסף אחרי חומשת לידת (מול טוב כפול מגיע לה, לא רק על לידת הבן הבכור) ומיד הקריבה סוף-שבוע כדי להיו מחיצתה של משפחת מרק אוקונור, פרקליטו של ג'ון דימיאניוק לחולך כאסת נגד בית המשפט. חמש שנים הם חיים עם הסיפור, הפואוטה: חמשפחה רוצה להשתקע בישראל. כשמראיינים אותם ל המאורה הציורית המאד-ירושלמית של מלון "אמריקן קולוני", אפשר להנין אותם. לא כל הארץ בנייני האומה.

נשער: גבי עמרני בתשדיר שרות. מתה בעמ' 14-11. צילום: שמואל רחמני.

אביאם סלע, חיים שכאלה 🥻

מאת יעקב ארז

מאת יעל פו־מלמד

מאת מיכל קפרא

מאת אבי מורגושטרן

1 חמש שנים ודימיאניוק

מאת טל בשן

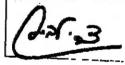
מאת מנחם תלמי

שטח פרטי עם שולמית לפיך מאת נורית ברצקי

ו מר לוי

14 שרותרום

נעשה אדם

55 הורוסקום

"מעריב" לפני 35 שנה בערוכת נברואל שטרסמן

טבנירי שלהוב החבנים 1126 K.3.76

5 Bipepio

"הגנה אווירית, כשמה כן היא: מקסימום אמצעי מניעה. אבל אם אתה לוקח שליש מכוחך ומשקיע בקונדומים, אז נשאר לך רק שני שליש לייצד התקפות".

יינכון שהחיה הואת, שקוראים לה טילי קרקע אוויר, יכולה להשמיד פיל. אך היא לא יכולה לפגוע באריות ובתנינים ובתיות אחלות".

> *ה*הפאניקה תמיד יותר גדולה מאשר המספרים האמיתיים. כי במגיפה, מה שחושבים עליה זה הרבה יותר גרוע מאשר המגיפה עצמה".

> > Binesio 8

ל.א. 6 מתוצרת ברית המועצות: נלחם עם ארובות".

ואז גם ביקשתי לצאת לחופשה של שמונה חודשים כדי לטיים את הלימודים. ממש עם הלידה של אורן נסענו ללמוד כאוניברסיטת ירושלים, שהסכימה לחבר לי את השנה שלמדתי שם פעם עם השנתיים של חיפה. וכך יצא לי ללמוד כמו מטורף בשנה הואת, בירושלים. במקביל גמרה אשתי בירושלים את לימורי המשפטים. למעשה היו אלה שמונה חודשים די שלווים. רק לימודים, וטיסה בכל שבוע. ממש חופשה בתשלום. סיימתי את הלימודים ביולי 1972. כלכלה וחטיבת מחשבים. חזרנו לרמת-דור, לאותה טייסת, הפעם כרי להיות סגן ראשון. בתפקיד הזה הגעתי למלחמת יום הכיפורים.

באותה טייסת לחמת גם בהתשה וגם ביום כיפור?

איסה לחמת?

בכל מקום, בכל הזירות. תקפתי מוללות טילים, שרות תעופה, כולל הפלות?

לא. לא הפלתי. באחד הקרבות שהייתי גפל מטוס, אבל לא באשמתי. הוא החלים להכנס לאדמה לפני שהפלתי אותו. זו זכותו. ואורי המלחמה? אחרי המלחמה נתבקשתי לכוא למפקדת חיל האוויר.

ואתה כבר רביסרון: כן. כאתי למפקרה כרי ליישם את לקחי המלחמה, בתחומים מבצעיים שחיל אוויר שם בראש מעייניו.

וארוריכןי? בינואר 1976 התמניתי כמפקד טייסת פאנטום. שלוש ורבע שנים פקרתי על הטייסת ההיא. נהניתי מכל יום.

שלוש ורבע שנים? למה כל-כך הרבת? זה טוב. זה מקובל כחיל האוויר? יש ויש. תלוי בתקופה.

והסמקת?

איזו תקופה עברה עליך? היו תקריות וקרבות. מבצע לימני, למשל, וכל מיני סיפורים. לא מלחמה ממש. או גם נולד כני השני, רן. ומשם, מהפיקוד על הטייסת, הלכתי לאוניברסיטת תל־אביב לעשות תואר שני במינהל עסקים. קכלתי שנה חופש.

גם כאן אמרו: אפשר לעשות רק בשנתיים. אבל אני גמרתי

לא כל כך ברור לי העניין הזה, שאתה נוחג להבמיל את חעומם על עצמך. במלחמת ההתשה כשאתה קולם את המאנטומים, נלהם וגם לומד, וגם אחריכך. למה אתה עושה את

ני לא חושב שנחתי לעצמי רין־וחשבון על מה שאני עושת כל הזמן היה נראה לי שזה בריהישג, שזה אפשרי. כי מעל לכל הדכרים האלה היה עניין. היתה הרגשת תשיכות, הרגשה שאנחנו סוללים את הדרך של כל מה שהעלית על הרעת שאפשר לעשות, שניתן לעשות – מומש נותנים להתקרב אפילו לאריות, ונלחמים שם על חייהם. כמטוס הזה. גם בנושא המכצעים היו רעיונות משוגעים. אני מזכיר שבתקומת מלחמת ההתשה עשו גם מכצעים כמו חטיפת המכ"ם המצרי, מכצעי שמנדו, מכצעי צילום. אני עצמי עשיתי כמה מכצעי

> את כויל חסאים הראשון אני צילמתי, מתוד מנכה לחמים איתוף

כן. היו אז כל מיני סיפורים ואמונות טפלות, שהרבר הזה זוחל מתחת לארמה ומפיל כל מטום שרק מתקרב. ומלבר זה?

היו עוד הרכה מאוד משימות צילום עבור מבצעים מיותים. זו היתה תקופה עם המון הרגשת שורשיות, ארץ־ישראליות כואת, שאנחגו באמת עושים את העבורה כדי שהעורף יהיה שקט, כי כאמת כעורף לא היה כלום. המלחמה היתה כתעלה. ואיך השפיעו הנפגעים והמשופים שנפלו. הפאנטום דמהולל, שפתאום נפגע בירי טיליפז

זה יותר גכון לדבר על הרגשה כזאת לגבי אזרחים, ופחות לגכי חיל־האוריר. אין פה אגרות שמטוסים הם חסינים. מי שמצוי כתוך העניינים יודע שמטוסים נופלים באימונים, במבצעים, בגלל טעויות, כגלל תקלות, כגלל ג.מ., כגלל טילים, בגלל מטוסי אוייב. מטוסים נפלו גם קורם להתשה, וההלם כשנופלים מטוסים כבך היה קיים כחיל האוויר. אכל לציבור זה הגיע כסוף מלחמת ההתשה, כשהופלו פאנטומים וסקייהוקים.

ני חושב שהטראומה הזאת שזכורה לך, אין ספק שמקורה בטעות של חיל האוזיר. במשך הזמן כנראה שנוצרה גם אצלך התחושה שהפאנטום זה מטוס כלייכול, ופרט לזה שהוא תוקף ומפצין הוא תמיר תוד, ויכול לעשות כל דבר. אז הוא לא יכול לעשות כל דבר, והוא לעתים גם לא חוזר. בעניין הוה הוא לא שונה מכל מטום אחר. תלוי איזה משימות אתה נותן לו, תלוי איך מבצעים אותן. אבל אני זוכר שבאמת היתה הרגשה נוראית כציבור, לא מוצרקת, בפירוש לא

נפלו כמה מטוסים. אבל אם אתה מנתח את זה בהגיון, בקור רוח, בווראי כדיעכר, אתה רואה שכמות המטוסים שנפלה לא היתה גדולה, ובודראי שלא באחווים. ובווראי שלא כאשר אתה משוה את זה מול המשימות שהם עשו, ומול התוצאות שהם השיגו. או זה בפירוש היה המחיר, ואם נגיד בצורה נסה – מחיר סביר.

אתה זוכר את הויכוח על ההתמודרות של המצום מול הנויל - גם בהתשה, גם במלחמת יום הביפורים ואחריה - ואת תמשפט המפורסם של עזר ויצמן, שהפיל כופף את כנף המכום. איך אתה רואה את התתמודרות הואת?

מי שחושב שהטילים בדור הזה יכופפו את כנפי המטוסים תפיסתו המכצעית לוקה. הוא לא מצוי בטכנולוגיות הקיימות, ואני לא בטוח שהוא מכיר מספיק טוב את טייסי חיל האוויר, הסך הכל: אין פה ככלל תחרות כין השניים. אפילו לא עם הטיל כ.א.69

שום דנר. פשוט אין שום תחרות. אתן לך דוגמה למה אני מתכוון. רוגמה מחיי היער שלמרתי יום אחד כשביליתי באיזו מדינה אפריקנית והלכתי שם כמה ימים לסאפארי. פגשתי שם אנשים שבאמת בקיאים כחיי הנ'ונגל. אתה יורע מי המלך האמיתי של היערו הפילו הפיל הוא מלך היער, יש לזה תוכחות. הפיל הא חיה צמחונית. אוכל רק מהעץ. עד שהוא מתרגז. מתי הוא מתרגח כאשר אין מים. איך אתה יכול לכדוק את והו הרי הם לא נלחמים כולם עם כולם, ואין ספק שהפיל לא נלחם עם הארגבות. אכל מומים, שאנחנו פורצים. הכל בתחומים חרשים, בטכנולוגיה באשר אין מים, ובסוף צריך לשמור על איות שלולית אחת, או מי חרשה. הכנסנו מטום בעל יכולת מרשימה אין פה גבול לדימיון. בסוף נעמר שם, ולא נותן לאף חיה להתקרבז הפילים. הם לא

במידה רבה אני משווה את המטוסים לפילים. העובדה שהפיל הוא מלך חיער, לא סותרת את האפשרות שובוב שורדן יכול לשבת לו על העיו, ולהציק לו הצקה נוראית. שועל לא יכול להרוג אותו, אבל יחוש – כן. נחש – עם קשיים רבים – גם כן יכול, למרוח שלפיל יש עור של פיל. ויש עוד כל מיני חיות שיכולות לגרום לו צרות ומחלות. בקיצור, הפיל לא יכול להרוג את כל אותן חיות (וומשך בעמוד (4)

יקבי כרמל מכינים לך חג שמח... "הפיל, מלך היער, לא

יין חצי יבש, "הולך" מצויין עם נבינות חריפות, עוף ובשר ענל.

יין יבש בעל ניתוח ומִעם עשיר, "חולך" מצויין עם בשרים אדומים וכל סוני בשר צלי.

קברנה אדום: יין יבש בעל ניחות ערין, "הולך" מצויין עם פרקי בשר וכל סוגי הבשר הארום.

אדום עתיק'

מעולה"ו.

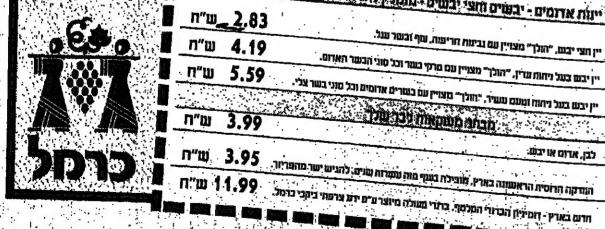
וורמוטי

וודקה "45

רומיונית 🖾

לקוסוסובה בבי

n"w 4.19

n"w 5.59

Wedgwood אערכות ה'וקרה מבית ה'וצר באחירים ללא תקדים ובאשראי הארוך ביותר

"גונסון ברדרס" - אנגלית בלעדי לכל־בו שלום!

מיגוון רחב של מערכות אוכל יוקרתיות, צלחות, כלי חגשה, ספלים ותחתיות בכל הגדלים. החל מ־5 שייח. ניתן לרכוש את המערכת המתאימה לך בכל הרכב מ־4 עד 24.

מכחר גדול ביותר של סכו"ם במינוון דוגמאות וצבעים. מערכת סכו"ם יוקרתית מבית חיוצר היפני חמתמחר

תנו לעובדיכם לבחור מהמוצרים האיכותיים בכל בו שלום.

בת או א פורת או טלי דנן. 642902, 642912 באיפוזו לעולה או צביה, 642907 באיפוזו לעולה או צביה, 642907

מבחר מתנות לחג :לי הנשה, מגשים, קנקנים, מפיונים - חכל בעיצוב לדוגמא: מגש בצבע צהוב עם ידיות שרורות ית **9.50** שיית

עלכלמוצרי "נילו" ו"כיתן" וכן 10% הגרות עלכלמוצרי "נילו" וייכיתן" וכן על מפות שולחן, מפות קרושת, כריות נוי בומים 30% הנחה עלפרוות כרעל.

השי האידיאלי לחג תון הקניה של כל'בו שלום

נלפי הצירים. שומר גברתן ליד הדלת. שר אחד התנבא שם לפני ההצבעה שהוא ישלם מחיר כבד על תאוות הנבוד, המשחקים והפוזות שלו. צריך היה לעקוב אחריו יום ולילה כדי להבין למה. יומן ארועים בגן אורנים.

יוי די

מאת יעל פז־מלמד צילומים: שמואל רחמני

תואמת, מתוח מאוד, יושב מתחת לפוסטרים של בורקס ועוף עוק מקושט

נשלל צבעים – סקר את פני הנוכחים, ביקש עוד זמן להתייעצות. כשהנגבי יצא כבר הציעה הפקידה תפריט צמחוני, ובאולם סמוך החלה משפחת בן־ארי

קבל את ראשוני האורחים שבאו לברית־המילה. הסבא והסכתא המאושרים

עמדו בחוץ, לבושים יפת, נרגשים מאוד, מחכים לאורחים. "לא, פה זה לא דוד

שעתיים קודם לכן החל הכל. לוי התמקם עם עוזריו־מקורביו בחדר הקטן.

שתהלת "גן"אורנים" ערואה לכבוד גדול לדנת לשר הנכבד. כסף: מה פתאום.

הכל בחינם". היו שם יחד אתו מיכאל קליינר; דוד אפל, בעל גוף שהספיק

לשבת קצת בכלא לפני שישב באותו החדר: אורי אורן, הדובר תנאמן, שהחל

את הקדיירה שלו עם לוי לפני כשנה, ככותב הנאומים, והיה לאחד המקורבים פותר. והיו שם גם מרדכי משעני, עוזר פוליטי שזה מקרוב הגיע; ונסים

אבלוף, עורך דין ירושלמי שנובהו היה מאפשר לו להתקבל ל"אנבי.אי.". מדי

שם התפנה גם מיכה דייסר מטיפולו המסור בצירים והגיח לעבר החדר, וגם

יום ראשון, 29 למרץ, 11.30. שרי חרות התכנסו באחד החדרים של אולם

הקונרסים. לוי לא הרומן", לחש אחד מראשי מחנהו. החלך להיות שמח".

ילא הוזמן". לבסוף מתברר שהוזמן, רק שלא בדיוק נתנו לו את הכבוד המגיע

לה ולא הזמינו אותו באופן אישי. נם על זה עוד יש וובות. יש אנמרים שכן

חמינו אותו באופן אישי, אבל לא בצורה מכובדת מספיק. לעומת הוויבוזיים

מא הולה לשלם בוועידה הזו מחיר כבד. ומאם כבר לכולם מהמשחקים

ובכל זאה, מי שצריך – מתקן את המעוות. ב־11.35 עושה דוד לוי את

היצואה הראשונה שלו. ווה הולך בכת לוו צועד בראש, ממהר מאוד. רציני משור משור פונם את משקפיו, באתוריו שוכל היועצים אחריהם שובל

מחוילה התרוצצות. יש אומרים, "הוזמן, ועוד איך". לעומהם יש טוענים -

ה"כ יהושוע מצא, ויותר מאוחר גם ח"כ אליהו בן־אלישר.

שעד וכונו לנו, בטל זה בשישים.

והצנות שלו. בן אדם שכולו צוזות".

דוד לוי: אולי בכל זאת, כריזמה היא תכונה נרכשת.

העתונאים, אחריהם כמה מעריצים שרופים. סך־הכל פמליה רצינית. הצירים דיוק ברגע שצחי חנגבי נכנס, דיברה הפקידה של "גן־אורנים" מפנים דרך, מנטים ללחוץ ידיים, חלקם מכוכים. רונאלד רייגן עוד יכול ללמוד אצלו "בניסות" ו"יציאות". אולי בכל זאת כריזמה היא תכונה נרכשת ולא בטלפון והציעה לקליינטית לקחת "קיש" או אולי קרואטונים". בסוף התפשרו על תפריט מיוחד לחתונה שתתקיים שם בשבוע משהו שנולדים איתו. •תראו אותו, חושב שהוא מלך", אומרת צירה שבוודאי לא נמנית על מחנהו. בפרה עליך", אומר אחד, נרגש כולו, שהשם נסים כתוב חבא. הנגבי – מחנה שמיר, בלייזר כהול, עניבה, נחמד מאוד -חלי על פני הפקידה ונכנס לחדר. "משה קצב הודיע שמח שלא יהיה – הוא פתחל את דיוני הוועידה ב־12.45". דוד לוי – חליפה אפורה מחוייטת, עניבה

לוי נפרד מתבריו־לנשק ונכנס לחדר הנשיאות. אלה שהימרו שיגיע לבסוף, מקווים שיהיה להם מזל כזה גם בטוטו. בחדר יושבים שמיר, ארנס, שרון, קצב. צריך להכריע בדבר סדר היום של הוועידה. לוי שולף ראשון: קודם כל

"דוד לוי חושב שלהיות במחיצתו זה הכבוד הגדול ביותר אליו יכול אדם להגיע. האנשים שגידלו אותו, שלהם הוא חייב את מקומו היום, כבר אינם מעניינים אותו".

שמיר: "תשמע דוד, אי־אפשר ללכת בדרך של העמדת תנאים. יושבים פה חמישה שרים, צרוך להתחשב בכולם". וו בעיה שלכם", מודיע לוי, "אני דורש שקודם כל ידונו בשינוי חוקת

הרונועה". . שמיר: "אני הולך הבודה. תמשיכו בלעדי".

קצב תופש פיקודו "אוי מודיע לכם שההחלטה כולה שלי, הסמכות כולה הוא מוכרה להוכית לכולם שהחליל שלו הוא שיקבע את הריקוד", אומד שלי, רק אני אקבע מה יחיה סדר היום של הדיונים. אני מודיע לכם של אחד השדים. בתבן אדם הזה ירד מהפסים בתאוות הכבוד שלו. לפי דעתי שהחלטתי שאף פר לא יעלה לבמה לדבר, ושאני מתכוון לפתוח את הוועידה,

לוי מבקש פסק־זמן להתייעץ עם אנשיו. 12 בצהרים - "יציאה" שניה, משומרת עוד יותר מהראשונה. דגעיו חנרולים: השובל מאחוריו הולך ומתארך, טבלנותו אל הצירים המבובים אותו

11 Biaeaio

ם תל־אביב: מגדל שלום, רחי הרצל 1 ₪ חיפה: מרכז פנורמה, מרכז הכרמל, שדי הנשיא 109

מבצעים שגעוניים בתמרוקים "לכלמוצרי "חלטיס" מכלמוצרי "חלטיס"

ועוד מבחר נדול של ציוד קמפינג, ספורט סירות וציוד לים.

מפות כריות וטקסטיל בית

30% - 20% הנחה

מוצרי קמפינג ב־20% הנחה

מחלקת ספורט וקמפינג הנדולה וחמנוונת בארץ במחירים ומחחניו

. לוונסא: הנחה על מוצרי "תמצייד". לוונסא:

במקום 578 שייח רק 462,40 שיים

במקום 45.12 שייח רק 35.90 שייח

שולתן קטפינג מתקפל 50 x 50 סיימ במקום 66.79 שייח רק 53.40 שייח

במקום ל9.49 שייח רק 61.50 שייח

צידנית 33 ליטר תוצרת איטליה

20% הנחה עלכלמוצרי "וולח", "אהבח"

15% הנחה עלכלמוצרי "מקס פקטור"

מבצע רבלון (רק בת"א) פלחקונה בושם "רבלון" או "אולטים ווי בסך 50 שיוו

תוכח בשי דו בושם "BILL BLASS" מנסי לבשור

מברור אלתנטי מודרני של גביעיכו ליין בעיצוב הדשני סופר

Home Style חלקת מביור כתנות ביבוא מיוחד עבור כל בו שלום ממיטב ואיטלקיים. לדוגמא: מבחר פירות מגריקים לק רק 7.50 שיינו

אנו מכברים, כרטים אשראי ויזרגי

ני: איך איך איך שברו את הכלים!

(המשך מהעמוד הקודם)

הולכת ומתקצרת, פניו נעשות רציניות יותר, הליכתו נהפכת לריצה קלה.
על יד אבולוף ודודו אפל שרצים לידו, מתברר שלוי בסך הכל די נמוך. מה זה
חשוב. הוא עוד יראה להם. כולם צועדים תזרה לעבר החדר עם הפוסטרים של
רבע"עוף ובורקס. נקוסים מבעד לשער העץ של "גן־אורנים", מטפסים
בקלילות במדרגות, חוצים את הגג הגדול, שטוף השמש, ונבלעים בחדר.
מישתו נשאר בחוץ לשמור שרק צדיקים גמודים יוכלו לבוא בעד השער הזה.
לוי, דרך־אגב, הוא השר חיחיד שיש לו חדר מחוץ לאולם הקונגרסים, רחוק
מפעילי מחנהו. למהו "הציעו לו את החדר, אז הוא לקוו", מסביר אחד
ממקורביו. "תראי, הוא צריך הכי הרבה התייעצויות. הרי הם כולם נגדו. מי זה

איש פראנואיד", אומר חבר־כנסת מקורב למחנה ארוס. "כל הזמן בטוח שכולם יושבים וחושבים אין לחסל אותו. ממש פראנואיד, אני אומר לך. יש לנו בעיה רצינית בתנועת החרות. האיש הזה הולך לעשות לנו עוד הרבה צרות. תחרגי אותי אם אני מבין מה יש לו, מה אוכל אותוי הוא הדי הגשים חלום של רבים. התחיל מלמטה לנמרי, והגיע להיות אחד ממנחיגי התנועה. מה חוא צריך להוכיח כל הזמן מה רודף אותוי תמיד גדמה לו שמקפחים אותו, חורשים את רעתו. ואי אפשר לדבר אתו, אי אפשר להגיד לו מלה. צרה צרוה".

12.30. ההתייעצות של לוי עם אנשיו ומשכה. הגברהן ששומר ליד הדלת מציע לעתוואים "להילתם בחוץ".

"על מה הוא מדברו" שואלת דורית גפן מ"על־המשמר" את עליוה ולך מ"דבר". לא ברור. אורי גולדשטיין מהטלוויזיה ממוקם עם צוותו על הגג הסמוך, מהכה ל"יציאה", חיים זיסוביץ מקול ישראל יושב על אבן בגן הטרופי שלמטה. בכרית של בן־ארי מנגן הטיים שיר של רבקה זוהר. משהו עם סוודר אדום ועניבה אדומה נפלט מן החדר הנכסף, אומר: "הם דוחקים אותנו לפינה. הם עוד יצטערו על זה". האשה שהולכת לצידו, מסדרת את הכריות שעל כתפי חולצוה, מועדת קצת על עקביה הגבוחים, גומרת למרוח ליתסטיק על שפתיה ומרגיעה את בן־זוגה"באדום: "דוד יראה להם. אל תדאנ".

ובינתיים, במטה של לוי באולם הקונגרסים, שואל מישהו את רפי דואק, מן
הפעילים המרכזיים של המחנה, האם מתכוונים למשוך כמן במעם הקודמת,
לפני שנה, "לא יודע", עונה דואק ומטפס בקלילות לבפה", ש לו הודעה
תשובה למקרר לעשרות האנשים שיושבים כבר שעות בחדר, הדחום הזה,
ומשינה לא בא. גם לא מטלפן, "אני מבקש מכל הרכזים להישאי בחדר, ומכל
מן שאינו רכז, לעזוב אוחנו רוצים לקיום ושובת עבודה, וא לא להעלב, אוחנו

viaealo 12

"צירים באים לדוד לוי, אומרים לו 'אנחנו בעדך', וחצי שעה אחרי זה אומרים לשרון את אותם הדברים. זה גועל־נפש. אני לא מוכן להכנע. גם דוד רוצה בכל מחיר להפטיק את זה".

רוצים להצליח". משום מה מסתיימים דבריו במחיאות־כפיים של הנוכחים. שעות הם כבר מחכים למחוא כף למנהיג, וזה איננו. אז מוחאים על מה שיש. מה יעשוז

לפתע מגיח בריצה פעיל עם מעיל עור שחור ושפם עבוה, ומודיע בהתרגשות לרפי דואק שקצב התחיל את הישיבה. דואק עוזב בכחלה, הפעילים לא מאמינים למשמע אוזניהם. הרי עד עכשיו היו כל כללי המשחק ברורים לחלוטין: דוד לוי הוא שמכתיב את הקצב והמהלכים של חוועידה. וחנה, לפתע, שברו את הכלים. איך זה ייתכןז אחד ממקורבי קצב יאמר אחרי־כן, בגאווה רבה, שהחלטתו הנחושה של הבוס שלו להתחיל גם מבלי שדוד לוי נכח באולם, גרמה למפנה כולו. "לוי תפש שעם קצב הוא לא יוכל לשחק, ושהוא לא יוכל לשחק, ושהוא לא יוכל חיים זה שיכתיב את המהלכים".

באולם הענק נושמים אלפי הצירים לוווחה. סוף־טוף זה מתחיל. מכל קצות הארץ הם הגיעו הנה, יש אפילו כאלה שהחלו את המסע הארוך יום קודם. אמרו להם שהוועידה תיפתה ב־11 בבוקר, ושכדאי שיהיו כבר ב־ 10.30. אז הם חיו. גרשמ, קיבלו תגים, חתמו על עשרים עצומות, קראו שמונים מינשרים, עמדו בתור לקפה ובורקס ואפילו קנו ספר או שניים שהוצעו למכירה על דלפקים. פה ושם גם פגשו מכרים משכבר הימים,

אמרו זה לזה שהתקשורת בטח תכניס תמונות מהוועידה הקודמת, "העיקר ללכלך אותנו", ולחצו ידיים של נבחרי תמחנה. נו, ומה הלאה: שעה הם שרפו איכשהו, אבל היו צריכים למצוא תעסוקה לכמעט שלוש שעות נוספות. לא שהם כועסים. כשזה מגיע לחנועה שלהם – יש להם כל הסבלנות שבעולם. אבל בכל זאת.

רבע שעה אחרי שהכל התחיל מגיע גם דוד לוי לאולם, מוקף יועצים.
משהו השתבש. הקהל לא קם על רגליו ומריע ארוכות. יש מחיאות כפיים,
אבל זה לא זה. וגם הוועידה התנהלח לה כסדר, עוד לפני שהוא הגיע. אין
דבר, זוהי רק ההתחלה. הוא מגיע לשורה הראשונה, והנה בעייה נוספת – אין
לו מקום לשבת. מחפש קצת, לבסוף מתיישב ליד מישה ארוס. מבט קפוא,
מתעלם מן היושב לידו, שמחזיר לו התעלמות. מתנה כמו קפיץ, מודע
להתעניינות העצומה שהוא מרכז סביבו, היחידי בין השרים שמתייעץ עם
אנשיו תוך כדי דיונים בוועידה. פעם זה אבולוף שרוכן לעברן, פעם אורי אורן.
משעני, העוזר תפוליטי, בכלל תפש מקום ליד הרגל שלו, וכך נשאר לכווע
איזה חצי שעה. דודי אפל התרוצץ הסרימנוחה ליד בימת־הנשיאות, מגיע מדי
כמה דקות, ואבולוף כבר נוטף זיעה.

לוי מתנהג בכל הסיפור הזה כאילו הוא בן יחיד. מחלוף מקומות בכל עשר דקות. קם, יוצא, חוזר, מתראיין לאמנון נדב ברדיו תוך־כדי דבריו הלהבים של קצב על הצורך באחדות ובשלום בין המחנות. איש מדהים - אני אבקש לא להתראיין עכשיו", זורק קצב לחלל בקשה המכוונת לאיש אחד. לוי נוקט באקט הזדהות עם שולם החרשים. ממשיך כאילו לא קרה דבר. עד שבאים הסדרנים ומזיזום באדיבות את נדב מחשר, וקצב מבקש במעם העשירית לשמור על הסדר. "עושה מה שהוא רוצה", אומרת צירה שלמי גילה עוד זכתה להכיד את לבטינסקי. "מו, מה תגידי עלוו", עונה לה בן מחזורה, מזועזע כולו. "אפשר להשתגע".

על הבמה ממשיך קצב לנאום בפאתוס. לזי מרוכז כולו, יושב דרוך בחנים קפואות. רק אחריכן מבינים למה. חדריכות הזו מאפשרת לקפוץ ראשון לעבר זה שמגיע לו חיבוק לפי סדר הדברים. הראשון שהוא מונק עליו זה שמיר. וזה קורה שניה בדיוק לאחר שקצב מכרכו ששמיר נכחר ליו"ר הבלתיימעורער של התנועה. השני שלעברו הוא שואט, ראשון, כמובן, הוא יצחק מודעי. פה התנועה. השני שלמחה על האיחוד שטרם קם עם הליברלים. אחרי זה הוא החיבוק בא לבטא שמחה על האיחוד שטרם קם עם הליברלים. אחרי זה הוא נרגע. לא נראה באופק שום צורך בחיבוק. אפשר להמשיך בנחת בהתניעצויות. במעם העשירית חוא מחליף מקום. הפעם יוצא לו לשבת כמעבר. במהומה במעם העשירות הוא מחליף מקום. הפעם יוצא לו לשבת כמעבר. במהומה שנוצרת הדי פעם דוחפים אותו עתונאים מעורבבים עם צירים. בחור גדליגוף וגבות מגן עליו בידוים פשוטות ובמסירות אין קין. בכל זאת עולים עליו איזה וגבות מגן עליו בידוים פשוטות ובמסירות אין קין. בכל זאת עולים עליו איזה וגבות מגן עליו בידוים פשוטות ובמסירות אין קין. בכל זאת עולים עליו איזה וגבות מגן עליו בידוים פשוטות ובמסירות אין בכל זאת עולים בעמר 20 מחרים.

Constitute and

אביק וזה עובר.

יש תמורה לאגרה. גם תשדירי שירות שמתפקדים על תקן פינצטה מורטת עצבים. טלוויזיה מסחרית בהרצה. פירסומת מוסווית במחירים מצחיקים. תעשייה מפותחת, קצת פרועה, שמגלגלת הרבה שמגלגלת הרבה דולרים. מי, כיצד, ומדוע מחליטים בעד יוגורט וגבינת צאן, ונגד מטבחי פורמייקה.

מאת מיכל קפרא צילומים: שמואל רחמני תמיר. במאי חדצף של אולפן הטלוויזיה נותן
הוראה, וכל עם ישראל צופה פעם נוספת כלהוראה, וכל עם ישראל צופה פעם נוספת כלשון של רפאל קלצ'קין, מבכירי התיאטרון הל־
אומי, מציצה מוווית פיו בספק־תאווה ספק־חינניות
שובכה. מיר לאחר שהלשון מגיעה לפינה, מגיע תורו
של דיאלוג הקריצות כין הסכא והלוליטה, שמפוזים
על רחכת הריסקוטק. הוא קורץ לה, היא קורצת לו,
ובשפת הקריצות אין כולשיט. המסר הנבוקובי ברור.
קאט. כתור צעיר מתמוטט, כאילו נקלע בטעות
מהתשויר על התקפיילכ. קלצ'קין, בשיא המרץ,
מהרשויר על התקפיילכ. קלצ'קין, בשיא המרץ,
מגענע את הבתפיים עד השאלה הגורלית, מה הטור
שלר סכאי תוך שליפת גביע בקואורדינציה עם חיוך
ארול/ הבעת תענוג/ ריקור/ אבילת המעדן/ ואמירת

הנוול הג'לטיני הוה כשלל צבעים, מעמיר בצל את השמנת הרכרוכית, גבינת תשעה אחוז חסרת החן, והמרגרינה הבנאלית. היה מי שחשב שוכות הציבור. לרעת כוללת קורם כל התודעות מעמיקה רווקא עם היוגורט. אבל כימים אלה ממש דנה ועדת התשרירים בכובר ראש באישור תשריר שירות גם למרגרינה הווערה, שבראשה עומר נתן ברון, שאלה את עצמה האם רשאית הטלוויויה הממלכתית לעודר את המרגרינה, שהרי אין דין מרגרינה כדין יוגורט הקושיה האם עירור המרגרינה תורם לאינטרס חציכורי של עם ישראל – שהוא שיקול מרכזי בשיקולי הווערה עריין לא התכררה כליל. חברי הוועדה המהססים -החליטו להעביר את שאלת המרגרינה להחלטת משרך: הבריאות. אנחנו רוצים שמשרד ממשלתי יתן לנו נושפנקה, כרי שלא יווצר מצב שהקהל יקבל את עירוד המרגרינה כמסר מהטלוויזיח", אומר יו"ר

הוערה. משרד הבריאות אגב, עריין דן כקשר הוערה. משרד הבריאות אגב, עריין דן כקשר המעורפל של המרגרינה עם האינטרט הציבורי אם וכאשר יאושר למרגרינת לעלות על המסך כתברתם של חיוגורט, נבינות צאן, לוכות טוטן, מסעל חסים, ביטוח חיים, סרם ספלן, מועצת הפיבות ושאר שכניהם לשירור, יתחילו, גלגלי התעשיה לפעול. מעם, יודעים שמאחרי, תשרורי ושירות עומןת מעם, יודעים שמאחרי, תשרורי ושירות עומןת

ชเอยอโด 14

רפאל קלצ קין וענת צחור כתשדיר היוגורט: מינמידים בצל את השמנת הרכרוכית והמרודית הבנאלית:

15 шаеаів

בכורטת התכשיטים – בסדר. איגוד יצרני המטבחים –

לפנות אל לשכת הפירסום הממשלתית או לשירות

הסרטים הישראלי, ואלה מוציאים מכרז לחברות ההפקה. אירגונים אחרים פונים בדרך־כלל אל משרדי

הפירסום, ואלה פונים לחברות ההמקה. בקיצור, תהליד מייגע, קשה ומורכב. אנחנו, הצופים כבית, קהל

המטרה. לא מספיק ששילמנו את האגרה (החצי השני, השלישי והרביעי), עלינו גם לכהות ללא אומר

בשמוליק וילוו'ני שעושה תנועות משונות להחריר

מאחורי לוח זכוכית, כאילו יש בכך לשכגע אותנו

לגרד דווקא כרטים של מגרדור־אדום. במקרה שיגרתי

זה שואל את עצמו הצופה היקר למה זה מגיע לו. זו

האחראים לתשריר וילוז'ני. -היינו חייכים להשיג עבור

מגן־דור־ארום רמת בולטאת גכוהה, כיוון שמולם עמרו

הטוטו הלוטו והפיס", מסביר מיקי קאופמן בעל

המשרד. בהחלטנו ללכת על כיוון מכירה אגרסיכי,

כמעט ללא מתן גיבוי מוסרי. וילוו'ני התבקש לתת את

החופעה המשוגעת כיותר. הוא הציע, הפציר, רחק

והתרה כאנשים, משהו בסגנון של הבדרן האמריקאי

'ארי המטורף' שמשתגע על מסך. והתשריר הזה

בהחלט השיג את מטרותיו. בתקציב קטן זה עורר

תשומת לכ בדולה, ולדעתנו גם הכיא לעלייה כמכירה.

היו גם תגובות רכות מצד עיתונאים, ופירסום מכתבים

מען האמת", מוסיף מיקי קאופמו.

למערכת". מה שנקרא בעתונות פירסומת חינם.

גם אנחנו שאלנו את משרד הפירסום או.קיי,

התמורה בער האגרה?

משרדי ממשלה, הרוצים כתשריר שירות, חייכים

לא. מי שמחפש את ההיגיון, שימשיך. יש זמן.

ההיגיוני הרי זה יוצר פשרה בטיב התשריר". התשרידי השרות נראים כנוי כל המדינה הזאת. שום דבר לא ישיר. לא האנשים, לא הגישה. הכל קומבינציה מטומטמת".

התשדירים. נוצר אכסורך. סרט פירסומת

לכתי־הקולנוע, שצופים כו לכל היותר 200 אלף איש,

מוסק כתקציב גדול פי ארבע מתשריר שצופים כו

בערב אחר מיליון איש. נכון שמדיום הוויראו זול יותר, אכל לא עד כדי פער מחירים כוה". שלום הררי,

בעל חברת ההפקות "סיינטיב", מצכיע על אכסורד

נוסף: .הלקוחות משלמים לרשות השירור עשרות

אלפי רולרים עכור הקרנת תשרירי השירות, ואילו

בתקציב ההפקה רבים על חמש־מאות רולר. איפה

אכל הבכיינית העיקרית (בסתר כמובז), זו הטלוויויה. מחירי ההקרנה שלה נחשכים זולים מאור בשוק הפירסום. עכור כל הקרנת תשריר בן 20 שניות היא גובה 3,000 שקל. המחיר עולה בהררגה עד 6,000 שסל ל-60 שניות. הרווח שגורפים המפרסמים אינו עומד כשום יחם למחיר. פירטומת, שלא מגיעה לרבע ממחירה שלמורעה בעיתון. שלא לרכר על המחירים האסטרונומיים שמשלמים בחו"ל עכור שניות בטלוויזיה מסחרית. אבל הטלוויזיה הישראלית נמצאת במילכוד. הפירסומת אסורה עליפי חוק רשות השידור. מצד שני, אין מה לעשות, תשרירי השירות הם פירסומת. כד מתייווסים אליהם גם המפרסמים, אפילו שהכסות החוקית מדברת אך ורק על רווחת האזרח. והטלוויזיה מתוסכלת מול פוטנציאל מכוזבו שכוה.

תשרירי חשירות הם בבואה מרוייקת שלנוי, אומר אייל גפן (הקוסם מארץ טוטו), שחקן ובעל חברת אכל כשחשיפוט היה ראציונלי הם אישרו אותו. זורקים גברת ברכה, מכניסים למיקסר". אחריכך ההפקה 'מגוון', .הם נראים בדיוק כמו כל המדינה הואת. שום רבר לא ישיר, לא קונקרטי, לא האנשים לא הגישה. הכל קומבינציה מטומטמת. אסור לפרסם

המינוריות של וילוז'ני הפגינו את אותה מידת השיגעון. ואז נאלצנו להפסיס".

כאותו משרד פירטום נולר גם גדול ירקני

הטלוויזיה - אלברט סירות. "היו לנו שני נתונים", מספר מיקי, נהראשון היה הצורך לקדם מכירה של עשרים פירות שונים, והשני: צריכת הסירות בישראל היא מו הגבוהות בעולם, ולכן יש צורך לתת בעיקר לרשות השידור היסוסים אם לאשר את שאנשים מוכנים ללמור דברים חדשים. על רקע תוספת מידע שימושית. במחסרים שעשינו התכרו התשריר. הם פחרו שזה יותר מירי משוגע. נתונים אלה חימשנו דמות, שבעורת עברית בסיסית ומים יבין הבריע כאשר אמר, שבתקנון אין ואמינה תציג לאנשים שימושים חדשים בסירות. שום חוק נגר שינעון. גם הנהלת מגדרור־ארום היססה. למשל, מה לעשות עם בננח שקליפתה השחירה ולא משהחל תהליך אמוציונלי, ואנשים טענו שלא נאה חיפשנו ירקן ספררו־אשכנוי כדי להימנע מלוות למוסר כזה למכור כך כרטיסים, ההנהלה התנגרה. גם שפתיים, שבמילא תניעה. העדה הכולגרית נראתה לנו כשניסינו לעשות תשדיר מינורי יותר, התברך שפניו מתאימה ביותר. גם אירופאית גם ספרריה, פנינו לשני

שוקנים אלכרט כהן ואלכרט חוקיהו. במחשכה שניה ופסיבות תקציביות העדפנו שחקן פחות מוכר, אבל השם אלברט כבר נשאר. בחנו עשרה אנשים. חיים ננאי היה המועמר האחריעשר, שהכריע את הכף. הוא שחק את התפקיר בצורת הטובה ביותר, וגם הוריע לגו

שאבא שלו היה ירקן במחנה יהודה. אונע עבאמונים בעומאות וייו נקשנות של בוז ולעג. מבקרת הטלוויזיה הרה בושס ביקשה להורידו מיד מהמסך. אחרי כמה שבועות, כפתאיש תפש תאוצה חיובית, אותה מבקרת כתבה שתוא עולה על כמה מטובי המגישים בטלוויזיה, לוכות כמה מרובריה הרשמיים של ממשלת ישראל. לפי המחקרים שבערכו, זו הדמות הטלוריזיונית המופולרית כיותר שהופיעה אי־פעם בתשרירי

היום כבר אין אלברט. כלומר, יש. זה אותו ירקו

תשדירים (מימין לשמאל) לטובת ביטוח חיים, יוגורט לכל החיים. תתפוח נותן החיים, הגבינה בטעם התיים, אלברט פירות והתפוזים שעושים תויום (צילום יוסי זמיר), גבי עמרני שמרווית בחיים, והבחור עם הסמים שגומרים את תחיים.

ואותו חיים בנאי, אכל לא בתשדיר של מועצת הפירות, אלא של המועצה לשיווק פרי הרר. עכשיו בכר אסור לקרוא לו אלכרט.

אז איך קוראים לוז אני שואלת. לא קוראים לו, עונים לי.

הוא כא לבד. כל ערכ. למועצת הפירות, מתכרר, נמאס מאלברט. די. הם פנו למשרד פירטום אריאלי וביקשו רעיונות. רביב יצחקי, רעיונאי, הגה את רעיון התפוח המסייר לו באלגנטיות על המסך, וחברת "ירקון" הפיקה. מי שחושב שסתם ככה ממציאים ומיישמים פנטזיות ויוואליות, טועה. קורם כל יש סקר. סקר תפוחים. "המימצאים גילו שיש שכבת גיל שלא אוהבת תפוחים. היא כוללת אנשים מתחת לגיל שלושים – סטורנטים, רווקים, חיילים – שרואים בתפוח משהו משעמם. לכן חשכנו שיש לפנות לרמת הגיל הזאת. לקחנו את התפוח והכחנו שיש בשימוש שלו משהו מידי. היתרון של תפוח על תפוז, למשל, שנורא קל לאכול אותו. לא צריך סכין ומפית, וזה הוכיל לטענה הרימיונית, והקצת משעשעת, שאין דכר כוה שנקרא תפוח שלם. ברגע שיש תפוח, ויש מי שיכול לנגוס בו, לא יכול לקחת יותר מכמה שניות עד שהוא יינגס. רצינו תשדיר אלגנטי, נקי, כניגוד לכל הפעלולים האופטיים המייצרים את כל הקוביות המלכנים ושאר הגופים הגיאומטריים המעופפים ומסתוכבים".

ם התפוח מחליף את אלכרט פירות, הרי שגבי עמרני מחליף את אייל גפן. זוכרים? גפן הקוסם ששום קסם לא מצליח לו. גפן האופה בסטייל אבולעפיה. גפן שטס מעל תל-אביב. יעני מטוס. כצילומים שמו לו שימשה על וטפה מקרטעת. ואם סוף־סוף אפשר היה לצחקק בין הריקודי־עם זהתנינים של משרד התיירות, מתכדר שלא כל מה שמצחיק עובר על הצופה היקר

מספר גפן: "בתחילת המשדירים הקהל היה בהלם. למרות הקצב הרינמי היה קשה להם להסתרד, תו הסיבה שהיום תשרירי הטוטו הולכים בכיוון שוגה. בארבעה החודשים הראשונים בהם הוקרנו התשדירים

שלי, בכלל לא התייחסו אלי כרחוב. זה מאוד הראיג אותי, כיוון שהטייסמוגרף שלי נשען על הרחוב. ואז, כיום אחר, משוט היתה התנפלות. יותר לא יכולתי לעבור ברחוב". כך קרה, מתברר, גם עם ו חנה לסלו בתשרירי הלוטו. הקהל, טוענים הפירסומאים, לא הבין מה היא רוצה מהחיים שלו.

איציק גינוכרג מתכרת ההסקה הלום" עובר עכשיו על אלטרנטיכה מינורית לטוטו ששמה גבי עמרני. ההומור של אייל גפן לא תפש", הוא אומר. "הומור מטורף לא מטובל על כל השכבות. או כנינו הזרהות עם אדם שמספר סיפור. בחרנו בגבי עמרני כי הוא דמות עממית, שלא נראית בת שלושים ולא כת שישים. אל המספרה הגענו כשחיפשנו מקום שהוא צומת של אינפורמציה. למרות שהוא מנלח שם בחער, על המסך זה נראה נטורליסטי

and the state of t

(המשך בעמוד 57)

17 Hisesio

DOR'S MAICHT C-0025 FICHT.

אלפי טפרי אמנות - תולדות האמנות, ציור, פיסול, גרפיקה וארכיטקטורה בשפות שונות ב-25% הנחה!

ARCHITECTURE

PAINTING · SCULPTURE

THE SARAJEVO HAGGADAH

יילל שיח •.92 שיח:

היטטוריה אל האמנות החוותית מאפטונ מצרים העתיקה עד לאמנות הנוודרנית של שנות השנותים ציור. פיסול וארכייוקטורה שנערך ע"י קבוצת מוניחים בין־לאונוית ,1,200 תכוונות

The

History

of Art

מחיר חד פעמי

בכרך אחו מקיף ומרעים

ימדים כנביש על מולכו

תאנט־יקאי, הטיפור ENTERNY ARTINGUES CHREECE

עיפור חביוגרפים:

ללא פשרח

קיר סיפור מפרי ענת על ענפרת הילדים תצפטת מלוחת בניתרים עלינים

תן במתנה ספר בהנחה!

mes.90 messas n=15.0 mestern 08.00 mestern 08.00 mestern 08.7.50 mestern 08.80 mes

חיים **29.** מיים פלבר: מבחר גדול של עשרות הגדות מהודרות ואמנותיות לחג הפסח

זגדה של פסח

מעוטרת באיורים מתוך חגדונ ליוורנו תרמיה. חנדה לכל המסובין, כתובה בעכרית ובאנגלית, במחיר מיוחד לפסח וותשמייז, בחוצאת סטימצקי.

עכשיו 9,90 שיח

תיכונו לחופעת

种 经证券收入

מכחר ענק של ספרים כנושאים שונים במחירים

PASSOVER

זפר מרחיבעק – סיפור יציאת מצרים כיותר

חנדה ניפוארת ויחודית מלווח ב־10 ציורד צבע

מוטקור מפרן תונכון m-087.50 m-070-30

חנות קומנתנן עציים

מחדורת מקסינוילית מרחיבה פס איורים בעבריון, יודים

1739, והרצאת לאור כמתוני

חמבצע בתוקף 14.87-30.4.87 או עד מור חמסיי.

Maps of the Holy Land

ולבום שיץ בחדונים מתחדת ובו אוכוף: נתיקות פל ארך תקודם

כל הרוכש ספר זרו כתקובון חמכצע יקו

Kenneth Nebenzahi

והמעך מעמוד 19)

הישר מסיפור סינדרלה. בחור שהיה רקדן, חי מליאביב, התפרגם – בקושי – מעבודות מדיאונרפיה ויום אחד נהפך לכוכב. חעשייה שלמה מבות סביבו ולמענו. הוא מרגיש שהוא כדרך להיות

שלמה צת, המפיק שאסף אותו תחת כנפיו, תיכנו לנמת את הפרוייקט שנקרא אדם או, לחילופיז, כריס ליך - לאם ובמות. צח, מפיק משופשף שיודע להמר על אמנים נכונים כומנים נכונים כונה אותו כמו שנונים אמנים בחו"ל, שינה איסטון, למשל. שינה, מצרה מולידית, יפה, בעלת קול נעים אך לא יותר, נשכה לסטאר עולמי כזכות אנשי פרסום ממולחים פמברו אותה בדיוק כפי שמוכרים אבקת כביסה משה, ריתנית, או מקרר חדיש בעל מקפיא ענק. וזה עם: העסיפה מכרה את התוכן.

צו ואדם מנסים לעבוד לפי אותה מתכונת. ארם משוה שהמכירות לא יתרכזו רק כעיניים שלו, שגם לפל ולמוסיקה יהיה מה לומר. יוצד עם ואת הוא לא מוביים לדבר על עצמו במונחים של מוצר. הוא לא פעים רע עם הרימוי הזה. .כרי לשווק מוצר צריך להאת לכל הפרטים הקטנים מסביב, וכך זה גם אצלי". פו אומר. גם אם לפעמים נדמה לו שהוא בעצם רק מת קטן בכל הסיפור שנקרא "ארם", הוא לא מתנגר עצמי בנושא

יים אדם כוע נקרא חיים על שם אכי אביו, ' ואדם על שם אבי אימו. כשהיה ילד ראה קרובת משפתה רוקרת כלט ונדלק על העניין. בגיל 14 נתווספה לריקוד גם משיכה עזה לתיאטרון. אוזרי הצבא יוד לתל־אביב. החל לימודי תיאטרון ב"בית צבי" שנמשכו שנה וחצי, תשקו. את הדיקוד נטש לנפרי. .אם אתה כאמת רוצה אורהב. גם את להיות רשרן, אתה חייב להיות פאנאט לעניין. אתה לא ימל להגיד 'היום לא כא לי להתאמן'. ותיאטרון,

לעומה זאה, גנב אותי בכיף", הוא אומר. נושן שהעיר נשטפה בשיא של פעילות מוסיקלית החוב וכבתולה, סהשפעותיה הגיעו בעיקר מאנגליה. אופנה, שעונים, להקות. תחושה של גאות אמנותית. גם הוא מתי כזרם. המעבר מחיפה, "עיר הפועלים" השקטה המנומנמת למרכז הסואן של תל־אביב עשה משהו לוזים כהן. הדעיר לו קצת את הכאלנס. בחיפה כולם מזכזים כתוך עצמם ופחות כמה שקורה בסביבתם. רק העיף מבט, והקשיב. אבל כשחורנו לארץ הוויע לי מלאביב נננבים יותר על שירים, להקות, אופנות השות. בהתחלה דווקא לא אהבתי את תל־אביב. ככל שנה פנוייה נסעתי הביתה, לחיפה. הייתי בדיכאון. שבהם עלה על השביל שאולי יוביל אותו לתהילה. ובל כאן היה היסטרי, חזק מדי. לא מצאתי את עצמי ם נגלל שהייתי לבד. די הלכתי לאיבוד. הייתי משתולל. כל ערב ביליתי ב'פינבחין'. זה היה סטוץ

> . יכול לבוד בחיפה. היא בראית לי משעממת". דוא התאקלם יפה כין השפעות הגל החדש סקבעו את הממפרטורה כמקומות כהם המתובב, ומהר מאד מצא עכורה כתקליכן כמועדונים: "פינגווין", רך, משחן התיאטרון" ודיווין" – או מקום המיפגש של ומין השלישי. הבית השני שלו היה בקולנוע פריז ניווב הידקו, אדם היה אחד מהגרופים השרופים של מפע העולנוע של רוקיר. ימים שלמים כילה בקולנוע של מעללי פרנקפורטר, מג'נדה ותבריהם. זרק אורז כפצינת התחונה, צעק ג'אנט וייסטסט ועלה על הכמה

> אחר ברול. לאטרלאט המצב התאון. היום אני כבר לא

לרי לחוץ כמו הכלבים שעל המסך. לגביו, הטרים של "מופע הקולנוע של רוקי" לא המתכם רק כצפייה כסרט, אותו ראה כ־250 פעמים. מה תברים העלה בירסה מקומית שלו על בימות שינווין, דון ו'מועדון התיאסרון', הקרקע בואי, בתנועות, במימיקה, בחשניות התקליטון נמכר מל אביבית היתה אז בשלה לוה. ארם נילם על תכמה במאה אלף עותקים. נחמר. לא היסטרי. אחרייכן בא את דמותו האדובה של פרנקפורטר, הטראנסווסטיט שותפך לסמלימין אוניברסאלי, שפחיים מרוחות נאדם בוהק, איפור עיניים שחור וכבר, ביריות בין ניכור לחוויה וחור. הזמר ואמרגנו הכינו שיש שורות, נעלי עקב. דמות אותנטית. עם המופע הוה תברצו כמה תודשים עד שהיה ביניהם פיצוק ותעניין דד. לאוד שנה שוב העלה נירסה נוספת של המופע. משקצעת יותר, עם תבורה אחרה, הפעם בשביל כסף. הכיף נעלם. באחבתי יותר את הגירסת תראשונה כי שעות אולפן ללא הגכלה. כל הפרוייקט, נכנה על

היא היתה יותר 'מלוכלכת', יותר אמיתית. הפעם סטנררטים מקצועיים בטעם של חו"ל. כשרוצים הצלחה – לא מקמצים. הולכים עד הסוף. השניה היתה כבר יותר מסוררת. אפילו רצו להזמין אותנו להופיע בגרמניה. כסוף לא יצא מוה כלום". לפרוייקט הרבה מעבר למה שמפיק מוסיקלי חייב

במשך רוב התקופה ההיא התפרגס מעכורות לעשות לפי הגדרת תפקידו. אדם מדכר על יוהר כעל כוריאוגרפיה, בעיקר להצגות לילדים, בתיאטרון מדריך, חבר, מורה, פסיכולוג. עזרה דוחנית. הוא הלך לילדים ולנוער ובהפקות פרטיות כמו ה"קטקטים", איתו לצילומי הסטוריו, להקלטות סרטוני הוידיאו, לדוגמה. החיים לא היו מרגשים במיוחר, הוא אומר, עד הדריך אותו באולפן, ישב שעות על כל צליל, קרע לתחרות קרם־האירוויויון של שנת 85'. אדם הוזמן בשבילו את התחת. גם יזהר מאמין כו. הוא כתכ את להיות חבר בלהקת הליווי של יוהר כהן בשיר "עולה כל הלחנים לאלכום. את התמלילים כתבה חנרתו של עולה". השיר זכה במקום הראשון בקרם האירוויזיון, יזהר, אלונה קמחי. טקסטים שכינו לכינה. אהכה והם טסו לשוודיה. שם, בעת נסיעה באוטובוס, חל המהפך הפרטי שאחריו חיים החל להיהפך לכוכב.

כמוטיב המקשר בין כולם. ישבנו כל החברה בחלק האחורי של האוטובוס. והתחלנו לשיר בשביל הכיף. גם אני שרתי, ופתאום נהיה שקט", נזכר ארם. אילנה אביטל שהיתה שם היות שבעלה, שלמה צח, היה המפיק של השיר, בקיבלה וויברציות של התרגשות". היא קלטה את הפוטנציאל וקראה לשלמה צח שישב בחלק הקרמי של האוטובוס

שיאזין גם הוא.

אני לא רואה,

הדגל של העניין

ההומוסקסואלי.

בסרטון אחד אני

יכול להיראות

קשוח, ובשני

מדונה אפשר

לראות כזוגת

שהיא שרה".

"צו מור ליים", בירסה לועזית ל"אין מוצא".

"ישכנו אלונה, יזהר ואני", אומר ארס, -וריכרנו עלי. אלונה שאכה ממני קורות חיים. השירים שיצאו מזה הם בהחלט לא תולדות חיים – אכל אני מרגיש שהם מרכרים אלי. שזה אני. נכל מלה יש משהו שקושר אותי אליה. שמענו באולפן את השיר 'ימים ברקיע', ובסוף השיר היו לנו דמעות בעיניים. מהתרגשות". פתאום הוא נשמע סנטימנטלי.

גם יזהר אשרות, המפיק המוסיקלי, הקריש

כיוון החדש שארם רוצה להכיא לומר המקומי שלמה הוא כחור קרים... שלא מתלהב מהר. הוא מאופיין כתנועה שלו על הבמה וכרגש הנע על גכול הרראמה. עטיפות ויזואליות שער – כך סתם, כלי שום אזורה מוקרמת – שאני הולך כה כמעט לא הודגשו אצלנו. צביקה פיק להיות זמר", משחור אדם את הרגעים הראשונים ניסה לעשות זאת כשרצה ללכוש דמות רוכוטית־מכנית סטייל גרי ניומן. החיקוי הכנאלי, תסר בלשתי הפנישות הראשונות שקבעו לי, לא הנעתי. המקוריות, גרר אחריו קסילה רצחנית. אדם מנסה נתקפתי פחד. ממש פאראנויה. נשכבתי מתחת להעכיר משהו אישי יותר, חם, מרגש. מישהו כבר לשמיבה ופחרתי להרים את הראש. לא הייתי מסוגל הגדיר אותו כתשוכה הגכרית לריטה. ארם מחייך. הוא לחשוב שאני הולך לעשות קריירה בחו"ל. אחרייכן ככר שמע את המשוואה. אמרתי לעצמי – יאללה, אתה לא ילר. לך תהיה זמר. בבית, כששרתי, אמא שלי תמיד אמרה לי – 'תעשה ריטה עשתה משהו שאף אחד לא עשה כאן תכל, רק אל תשיר. אין לך קול יפה'. האמת שמעולם לפניה. היא שברה מוסכמות שטברו שזמרת ישראלית

לא חשכתי להיות זמר. הייתי שר בשכיל הכיף. חייבת להיות חייכנית, מתוקה, 'נחמדה'. בכל מלה ופתאום שלמה, שהוא מפיק רציני שהרים בארץ הרבה שהיא מוציאה יש מסה אדירה של רגשות. זה – יותר אמנים חשובים ומוכר גם בחו"ל, מוכן להשקיע בי מכל דבר אחר – מה שהכיא להצלחתה. גם אני לא כל־כך הרבה. ברגע הראשון אתה בכלק־אאוט". מוציא מלה לפני שאני מרגיש אותה עמוק כנטן. אני לא מאמין בררך אתרת. אני גם רוצה לנצל עד הסוף ה קלט את הפוטנציאל שגלום בארם לא רק במכלול. הוא החל לבנות, אותו בראש את הכישורים שלי בקטע של הכוריאוגרפיה. בארץ זה לא מקובל שומר ידגיש את הצררים האלה שלו. ובראשונה לשוק האירופי. הם חקליטו את בעולם, לעומת-ואת, לכל ומר יש התנועות האופייניות יג'יפטי ליירי. אדם ישב בצרפת. השתתף שלו על הכמה. אסילו לכוב דילן יש משהו ייחודי. שם בתוכניות טלוויזיה ורדיו יפופולריות. התנועה שלו מאופיינת בתוסר תנועה, עם הגיטרה בויריאו שהקליט לשיה הוא דומה להפליא לרייויר הנצחית שלו", אומר ארם.

בחיי, היומיום הוא גר כדירה סולירית, צכועה בסגול־אפור. על הקירות תמונות של הצלם רוכרט פארבר מסדרת "באדי פרפקט". בכית הוא לבוש אדם שהה בתו"ל תשעה תורשים שהתערבבו לו סולידי. ג'ינס, נעלי בית. חולצת טריקו. ילך טוב חיפה. בסרטוני הנידיאו הוא עוכר משמורפוזה. הכיגור, להתחיל את הפרוייקט מכאן, לאט לאט. ניטו לרוץ דמנועה, הרגש, היופי החיצוני – כולם מקכלים מימר לפני שידעו ללכת, כמו ששר ניון לנון. את תחושת אחר. הוא עובר על זה חוק, מקפיר לבחור בעצמו אח האופוריה הומנית שליוותה אותו בחו"ל החליפה עבודה דצחנית באולפנים בארץ, שלמה צח נתן לו בגדי הרופעה והצילומים. כיידאו לשיר "נו מוך לייט" (המשך בעמוד 59)

21 Bideoio

קורין רוצה להיות חיילת בצה"ל. גם קארי רוצה להישאר בארץ. ברנדון "היה מעדיף לסיים קודם את התיכון בבפאלו". בני משפחת אוקונור (כמעט) נשארים בארץ. אהבה ממשפט ראשון. כנראה שרק כך אפשר לחיות עם התיק הכבד, הזוועתי הזה, חמש שנים, יום יום. ישראל היא ארץ נפלאה – ודימיאניוק הוא רק ג'ון, אדם חם וחביב, אוקראיני פשוט, "כמו סבא לכולנו״.

> מאת טל בשן צילומים: יוסי זמיר ("סקופ 80")

רק אוקינור אומר: אני אותב את הארץ הואת.

למען האמת אנחנו הושבים לעבור לגוו כאו". נראה שסניגורו של ג'ון רימיאניוק סד בר כרצינות. המעבר מהתננה על מי שחשוד כהיותו איוואן האיום אל ארצם של הקורכנות - לא נראה לו אבסוררי. בדיברתי עם הילדים אתמול, בדדך לטבריה. שאלתי אותם מה דעתם על האפשרות שנמכור את הבית בבפאלו ונקנה משהו בירושלים".

הרימיון כבר עובד שעות נוספות. אוקונור יכול לפתוח משרד משותף עם שפטל. עבודה ודאי לא תחמר, עם יחסי הציכור שתוא מקבל כאז, ודוא אוהב את זה, כאמור. .אבשים נינשים אלי ככל מקום, שואלים שאלות, מבקשים הבהרות – אבל תמיד בחביבות. טאץ יווד – לא נמקלתי ברתוב הישראלי אפילו בתגובה עויינת אחת".

אומרים עליו שתוא כעל לשון חלקה, נסייה אמריקנית סיפוסית לדכר כסופרלטיווים ומדעות גרולה לתקשורת, אבל אם זה חלק ממסע יחסי ציכור - ברמה שהוא הרחיק לכתו אבי אוהב את האנשים, את יחסי האנוש, את הנוף, אוחביי, הוא מרגיש בלא מדר. גם המשפחה כבר נרלקה קורין כת התשע רוצה להיות חיילת בצה"ל ("או כוכבת בהוליווד"). קארי (בת נו) אומרת שהיא רוצה להישאר בארץ, וברנודון, כן 16, מעניק לעניין מימד תכליתי. בהייתי מעריף לסיים קורם את התיכון בבפאלו", ווא אומר

איך אפשר, אני תוהה להיות סניגורון הראשי של מי שנאשם כתיותו אחד מהוצחים הגדולים כתולחה העם היהודי, וגם להתאהב בנו כו ימניתו לאוקונור אין. לעיה: אני סשוט משוכנע שנון ומא לא איוואן האיום.

הפרקליט ולקוחו: "כשחכרתי את נ׳ון הוא חיה אדם בלי ארץ, בלי בית, בלי עבודה, בלי הננה, בלי כלום. הרגשתי שצריך לעזור לו".

אזרחותו של דימיאניוק". אביו קישר כינו לבין משפחת דימיאניוק ומאז הם ביחר. חמש שנים עובר אוקונור רק על התיק הזה. אביו של אוקונור נפטר בשנה שעברה. בנו, כבר ילד גדול בן 44, עריין מרכר עליו בהערצה. "הוא היה ארם שכנה את עצמו לכר, בעזרת כישוריו הכלתי־רגילים. בכל מה שנגע -הצליח". אוקונור עצמו מודה שגרל בצילו. אולי זו הסיבה שהוא מחפש לו ער היום דרכים משלו

הגציב לענייני פליטים כארצות־הברית ויועץ כנושאים אלה למימשל טרומן ולנשיאים אחרים. האב העיד

מטעם ההגנה במשפטו של דימיאניוק בקליכלנד. נדמה שאוקונור משתרל לא להתעכב על העובדה הזו

(בסופו של דבר גרמה ערותו של אבי דווקא לשלילת

מרק אוקונור ואשתו ג'ויס:

"אתמול דיבוחי עם הילדים בדרך לטבריה.

> הבית בכפאלו זנקנה משהן בירושלים".

שאלתי אותם מה דעתם על האפשרות שנמכור את

פני שהיה עורך דין ניסה קריירה צבאית. היה סרן מודיעין במלחמת זיאטנאם. אולי משם באה לו הצלקת הקטנה שמתחת לעין. אני מיד שואלת על "פלאטון" זוכה האוסקר, הסרט המתאר את המלחמה ההיא כתערוכת אחת גדולה של סמים, שחיתות ואכזריות. בהסרט הזה מוגזם לגמרי. לא כך היו הרברים, לפחות לא כמקומות שאני שירתתי בהם. להיפך. מעודי לא ראיתי אנשים אמיצים זנדיבים כמו הבחזרים הצעירים שפיקרתי עליהם". סמים? גאיזה סמים: הרי מול הצפון וייאטנאמים לא יכולת להרשות לעצמך להויז את הראש לשנייה, שלא לרבר על להתמסטל. הם היו אויב נחוש ומשוכלל באופן בלחי־רגיל. מי שעישן סמים 'טופל' על ירי חבריו לנשק. אף אחר הרי לא רצה ליהרג שם".

אוקונור הוא מקצוען משופשף, .לא נכנס ללחץ בשום מצב", מספרת אשתו. לא תתפוס את האוקונורים בוכים במשפט, וגם לא אחרי־כן. מקצוע לחוד – והיים לחור. גם הילדים לא נראים מוטרדים. לאן הולכות כל העדויות: כל הווועות שהם שומעים: לפעמים, כלילה,

DIRM III O'IW WIN

בשוט חשנו שחשוב שנהיה כאן. מרק לא היה בבית יוסף צ'רני על הקולות שבקעו מתאי הנאזים. -הסיפור כמעט שנה, זה היה קשה לכולנו. חוץ מזה הוא רצה הזה נגע בי יותר מכל סיפור אחר, כי הוא היה אישי, מקומי", אומר אוקונור. דוב העדים דיברו בהכללות, במסות. דיברו על גופות, לא על אנשים חיים. אני מניח שוה כא להם מתוך איזו הגנה עצמית פסיכולוגית. אני יכול להכין את זה".

בשיחה כחדרו שכמלון, כתולצת ספורט ארומה ומוקסינים (כלי גרביים), הוא מנסה כלי הרף גלהבין אותנו", להפגין סימפטיה, קירבה, רצון טוב. גם המלים העבריות שהוא משרבב במשפט (תודה רכה") הן לדכריו הפגנה של רצון טוכ. .כשאני בא לארץ שאני בבית ספר לאמנויות, אבל בינתיים לא הספקנה. להצטייר כחסר רגישות, והוא גם אומר ש. ה הכי

אני לא מנסה להציג אותם כשקרנים, רק מנסה: להציב בפניהם האי, לגרום לכך שיחיו כנים עם עצמם בששיותבי בערב, הרוגים מעייפות. לא מספיקים בזכרונם אחרי כל כך הרבח זמן. רובם לחצו את יהי לעשות שום דבר אחר" בזמן שנשאר, מתכונן אוסנור ... בתום המסירה. מר כורקאם אפילו נישק אותי. רק פעם (רומשך בעמוד, 27)

דימא הייתי משוכנע כוה, לא הייתי לוקח על עצמי שנתהלק אתו בתווייה הואת, באהכתו לישראל, כי יהיו צו התיק", הוא דבס בשו שלו. מי שכונה אצלנו אשר יהיו תוצאות המשפט – ברור לכולנו שזו דעויית "שנינהו של השטן" ו"פרי מייסון לעניים" איננו שמוש שום דבר מהדברים האיומים שקרו שם. הכל מות הבל נורא - אלא שריםיאניוק הוא לא איוון ילרים שוחררן מבית־הספר בתנאי שיכינו יומן ממורט על ישראל. בכל ערב הם רושמים מאת דימיאניוק הוא אדם הם ותביב, אוקראיני משק שאיתרע מולו. בהוא כמו סבא לכולנו", אומרח לזים אוקונור, בהילדים קשורים אלזו מאוד. כיקרנו מה עבר עליהם במשפט, מצלמים שיקופיות ומסררים אותן. אני לא דואנת השהות כאן או לשפחתו כמה פעמים בביתם בקליבלנד. הם סשמת חמה מאוד, מסורה מאוד. זה נגע ללבם של

הלרם כנראה שרק כך אמשר לחיות עם התיק רק תוסיף להם", אומרת ביים, שתי הכנות רושרות ה שלא לומר הווועתי הוה, והמש שנים, יום יום. באלט כבר שנים רבות. הוינו דוצים לשבץ אותן. אוהם - אני רוצה לדעת את שפתה". חשוב לו לא עכשיו הם יוצאים בכל יום בשמונה בנוסר, ארבעה מעליב אותי, כאשר מתארים אותי כצבוע, כלאיאמיתי ימים בשבוע, ממלון "אמרים קולוני" לכנייני האומה ביחסי לישראל. זה לא פייר". לשמוע את דוונברג וצדני ותדוווסר מעידום על מה אל העדים, לטענתו, הוא מתייחם כשיא הערינות: שהיה שם. הם קמים כשש, נכנסים בחורגות לחדר האמבטיה (ניש רוק אחר, או יש חור") וחוורים רא עובית, יושבת באולם הקטן של בנייני האוטון. כששיותצי בערכ, הרוגים טע שני הקטונ הקטונה לשנה באוניות רושמת לעצמה הערות שטנות. כששיות שום דבר אחר בומן שנשאר, מתכונן אושנוה עים שנוק אולי נחמיץ, או שכראי לשים אליהם לעשות שום דבר אחר בומן שנארת. אבינ שני שהיה אוני נחתיבת בלת אמינו הילוים אשבום עם יורם שפשל ליום שלמהרת. אבינ מי שהיה לאור בתרשוים הוא הגיע לתיק המה הגיע דוף אבינ מי שהיה יין וושאת השורים. זכן דעיעי לכאו, לעני בארשיים

שאל תא ארץ נפלאת – ודימיאניזק הוא רק ג'וו. אדי, ילדה ממורית עם אף סולר, היתה בת ארבע לשניה החל לייצג את דימיאניום. היא כמעם נולהה שת ניום עובות כל השנים כמוכירתו המשפטית אל בעלה מכירה את המקרה למני ולפנים גם עכשיו א עוברת יושבת באולם הקטן של בנייני האומה

ชเอยอโต 22

איזה פיול מונאים בי

בחר את הציול המצלח שלך לקיץ 87

אירובה ל	71.75	4						17.77	
שם חטיול בירות שתיים	יעדים	משך הטיול	תאריכי היציאה	מחיר	אירופה <i>ו</i> שם תטיול	יעדים	and the	#####	
						٠,٠١٥	משך	תאריכי היציאה	מחיר
ביו ווג שוניים	פריס, לונדון	9 ימים	3/8,20/7,29/6,1/6 17/8,31/8,1/10,2/8,2/10,1/0	5924 -D	המטלול הנדול	איטליה, אוסטריה, נרמניה, שוויץ, פריס, לונדון.		,13/7 29/6,22/6,3/6,11/5 7/9 24/8,10/8,27/7	G- 522,22
חמפים תיפים מהטיבר ועד לריין	גרמניה, שוויץ, פריס לונדוו	14 ימינו	29/7 15/7 24/6 27/5 ,30/9 23/9 ,9/9 26/8 ,12/8 .14/10	51,392 -72	קלטיקצר	איטליה, שוויץ, פריס, לומון	. 17 ימים	4/8,21/7,7/7,23/6,28/5 28/9,15/9,1/9,18/8	G-114,12
		1			קה בוניטו	ספרו. אנדורה, צרכת, לונדון	ני 17 ימים	21/9 7/9 24/8 27/7 6/7 25/5	SL742-m
	איטליה, אוסטריה, גרמניה שוויץ	14 ימים	.20/7 ,6/7 ,15/6 ,18/5 .21/9 ,14/9 ,31/8 ,17/8 ,2/8	51,342-20	אורות ובירות	בריס, לונדון.	מיט	,28/7 ,14/7 ,7/7 ,23/6 ,26/5 ,22/9 ,8/9 ,25/8 ,11/8	5893-D
			.5/10		אירוסה כבקשתך	נרטניה, שוויץ, פריכו	14 ישיכו	5/8 22/7 8/7 1/7 ,17/6 ,20/5	C-886.12
אירופה-גרנדטור	איטליח, אוסטריה, גרצניה שויץ, פריס, לונדון.	23 ימים	.5/10 ,21/9 ,14/9 ,31/8,17/8	\$1,902-13	אירופה קלפיקל	לונדון. איטלית, אוסטריה, נרמניה,	נו ימים	.15/9 ,2/9 ,19/8	SIAIS-D
מכיני אירופה	איטליוז, שוויץ, פריס, לונדון.		28/7 ,14/7 ,30/6 ,2/6 ,12/5 20/9 ,6/9 25/8 ,11/8	\$1,814-0	נופי טבע ועיר	שוניץ. איטליה, אוסטריה, נרפניה,	19 ימים	7/9 ,24/8 ,10/8 ,27/7	
וניסקוט	אנגליה, סקוטלנד	<del></del>	3/8,20/7,6/7,22/6,8/6			שמוקי, פרים.	G-20-19	13/7 29/6 22/6 8/6 11/5 24/8 10/8 27/7	cr-683,12
	גרנניה, אוסטריה, איטליה, צרפת, לונדון.	20 ימים	.12/8 .22/7 .1/7 .27/6 .20/5	\$1,564-73 \$1,926-73	אירופה גדול לשביעיות-	איטלקו, שוויץ, פריס, הולנד, לונדון.	23 ימים	.19/1 ,17/1 ,12/1 5/7 .7/8 ,2/8 ,26/7	\$2,029 - 23
Ĺ	נופים ואתרים באיטליה	10 יכאים	21,7 ,7/7 ,23/6 ,9/6 ,26/5 ,12/5 8/10 ,22/9 ,1/9 ,18/8 ,4/8	\$1,127-0	שמיניות אירופה שבעשרה	איטליה, שוויץ, פריס.	16 ימיכו	5.18,29.17.15.17.8.17	g-1521-5
טיול חמיקנטי	יונניטלביה, איטליוז	15 ימינו	,23/7 ,9/1 ,25/6 ,11/6 ,28/5 .1/10 ,24/9 ,10/9 ,20/8 ,6/8	S1,339-0	לשביעיות- שמיניות	לונדון		124	
·	וינה, הונגריה, אזור האנפים האיטטריה, מיוכן.	12 ימים	.8.7 ,24.6 ,10.6 ,27.5 ,13.6 7.10 ,16.9 ,22, 19.8 ,5.8 ,22,7	\$1,180 -α	חופשות לימוד באנגלית	רידינג, אוקספורד, עפרי רמות ונילאים.	מ-15 ימיכו	31/1 24/1 10/1 3/1	\$1.2%-n
<u> </u>	וומשלביה, הוערית, וינה.	17 ימים	,2/8 ,19/7 ,5/7 ,14/6 ,31/ ,2/8 ,13/9 ,30/8 ,16/	ς1,530-α	יעדים רחו'	u 7		176	W
<u> </u>	וינה, חונגריה, יוגוסלביה, איטליה, גרמניה. '	5 (מיתם 19 8	,19/7 ,5/7 ,21/6 ,7/6 ,29/ .6/9 ,16/8 ,2/	S1,650 -D	שם חטיול		משך	תאריכי היציאה	מחיר
	שכדיוה, נורבניה, דנמרכן			\$1,728-1)	אטריקה, אטריקה		חטיול		\$2,872 m
	אבריה, פינלנד, לאניטאנד, זרבנית, דומרק	6 mor 21	- 23,7 חב, חף, האנ, מצב	\$2,517-10		Part Property Comments		877, 177, 1776, 276, 2005, 675 1877, 1752, 878, 888, 177, 1877 1879	34,872-0
	זפרד, אנדורוז, צרפת, ונרון.		.6/7 ,22/6,8/6,25/5 ,11/ .5/10 ,14/9 ,31/8 ,10/8 ,20/	31,742-10	מסים וכוכבים	ארוד במחוף אל חוף.			\$2.597 - E
טיול האיברי כ	ופרד ופורטונל.	18 ימים א	,17/8,20/7,15/6,18 ,14/9,31/	\$1,486-10			CPO 21	4/10,13/9,7/8,3/	\$2,836 · E

. L/10,10/9 21/3 23/4 26/3

为"但为汉门,因为以为

- 25% בליווי מקדמה (בליווי מקדמה ב25% מסידורי הקדקל

נטרודר הגם לט 99 יום לפני היציאה - 199 הנחה 75 יום לפני היציאה - 75.7 הנית. 60 יום לפני היציאה - 75.7 הנית. 14 יום לפני היציאה - 75.2 הנית.

לכל אחד נותמישה מסעים הקושמים. בו זמנית לאותו טעל

מוסע בעם שניה אז יותר בטיול של זקר קע. יבוא ניסעי ב-4 השנים האיבדונות

> טאמים יומילות בהון הקייל. מוא **ווקרקע**

הטדיי השלים טידורי קויקע באמעעות כרטיט אשראי 252 מסידורי הקוקע בעת הארשמה,

> מתלבי היציאה ב'50 ב' מתלבי היציאה

מידוא מעברו באראוו איולים

זה שלברוך יש חולצות כולם יחעים מעכשיו, ברוך יש לו מכנסיים אופנתיים, נוחים ויפים גברים לוכשים את המכנסיים של בחו בבית ובכל מקום.

and the second

שק אוקונוד, אשתו נ'ויס והילדים קודין. קארי וברנדון במלוום בירושלים: בחשנו שחשוב שנהיה באן".

שנים ודיתיאניוק

מתגי בנאזים. כאותו רגע פשוט העמרתי את עצמי נוסמו, וזה מה שעלה לי כראש. אולי באמת לא היתה לי וכות לשאול את השאלה הזו".

ואף על פי כן ולמרות הבל יש כאלה שהוא מענד כהם אלרגיה. נה קליגר מ"ידיעות" אומר שהוא כלו חצנה אחת גדולה, חסר רקע מספיק בתולדות

הכי מעליב אותי כשמתארים. אותי כצבוע, כלא־אמיתי ביחסי לישראל. זה לא פייר".

התקופת אנשים פשוט מתפעלים מזה שהוא יודע לדם אנגלית כל־כך יפוד. עיתונאי אתר אמר עליו שתא הכולו נימוס עויין ותנופה מתנשאת ופורמליזם לעעיר. הצרה היא שיש כאלה שמוכנים לומר כמעט אמו דבר גם על העיתונאי שכתב את וה לך תדע.

כך או כך, עדיין מבצבצת השאלה הגדולה למה וא מיצג אותו בכלל, את דימיאניוקו אם מחליטים לתאמין לו ולהוריר את האפשרות

קשה לי, אבל אני אוהב את הקושי הזה".

של נטיות אנטישמיות מודחקות, נותרים רק תאוות צדך לעשות משהו כאשר ראה את האנשים כורחים הפרטום והכסף. "כסף?", הוא מגחך, "אני בספק אם הכסף יספיק לנו אפילו לכיסוי חלק מהוצאות המשפט. הכנסיה האוקראינית אספה סכום צנוע מאוד. אנשים לא תורמים, אולי הם כבר התייאשו".

אחרי ביקור בחדר בו הם לנים אתה נוטה להאמין לו: כל המשפחה מצטופפת בחדר אתר הנראה כמו אכסביית דוער משופרת, המון מיטות ניצבות בכל מיני זויות, בבודרת, בזוגות, מסודרות למופת. כאן צריכים לחסתדר תמישה אנשים יתד לתקופה לא קצרה -שישה, אם לוקחים בחשבון גם את הגרי, הצכ (צב סברה". זה עוד כלום, אומרת ג'וים. בבית יש להם שני צבים, שני תוכים קטנים, שני תוכים גדולים מרברים ושלושה כלבים. בקשה להגיד ששקט אצלנו". כל אחר מנסה להגדיר לו כאן איזו טריטוריה קטנה. ברגדון יושב ולומד בפינה. קורין סיררה לעצמה סידרת גלויות ממקומות הקרושים לנוצרים וצלב מעץ זית. הילדים מסתובבים במלון כאילו היה ביתם – קופצים לבר, יושנים בלובי. אוקונור הגיע לכאן לפני שנה כמקרה – הוא ביקש מנהג המונית מלון סכיר שלא

יעלה כמו 'הילטון'". לא הכסף, איפוא, מניע אותו. אולי תאוות הפרסום? מישהו אמר פעם על בפאלו, עיר מגוריו של

אוקונור, שאם אתה חי שם – אין לך צורך להתאבר. (בזה לא נורא עד כרי כך" אומרת ג'וים, קצת נעלכת). אולי ביקש אוקונור לפרוש כנפיים ולצאת מן החור ההוא לקריירה ופרסום בינלאומיים:

ג'ויס אוקונור:

כמו סבא

דימיאניוק הוא "רימיאניו

לכולנו. הילדים

קשורים אליו

מאוד. ביקרנו את משפחתו

בקליבלנד. הם

משפחה חמה, מסורה. זה נגע ללב הילדים".

בביתם

"לא הייתי אלמוני גם לפני החיק הזה", הוא משיכ נחרצות. "אכי היה איש ירוע מאוד, זגם לי יצא תמיר להיות מעורב בנושאים 'טעונים' ובלתי־שיגרתיים. ייצגתי חיילים משוחררים מויאטנאם בתביעות נגד המדינה, ייצגתי את קונגו־ברווויל בסכסוך דכוש מול ארצות־הברית. למען האמת", הוא אומר די בהנאה, "זה הפך אותי לכלתי־פופולארי למרי בארה"ב. הפרקליט שעמר מולי, דניאל גריי, אדם כעל קשרים והשפעה -. טרח להשמיץ אותי ככל עתון אפשרי". על זה נאמר – העיקר שמאייתים את שמך בכון. אולי. אבל תאוות פירטום או לא - כמה עורכי־דין את מכירה שהיו מוכנים לקחת על עצמם להגן על חשור בהיותו נאצי לשעבר?".

אמת לא הרכה. למה אם כן לקח זאת על עצמוז: _אני חושב שוה קשור לרקע המקצועי שלי. לאורך כל הדרך טיפלתי באנשים שלא היה מי שייצג אותם, מי שיהיה להם לפה. כשהכרתי את גץן הוא היה אדם כלי ארץ, כלי כית, כלי עכורה, בלי הגנה, כלי כלום. עורך־הרין שלו לא תיפקר. גם החום והקרבה במשפחתו נגעו ללכי. הרגשתי שצריך לעזור לו". נאום אוקונור. ירצו – יאכלו. במשך חצי שנה, אומר אוקונור, ערך תחקיר יסודי כדי להחליט אם לקחת עליו את התיק. הסכמתי לקתת אותו רק כאשר השתכנעתי לגמרי שהוא לא מי שטוענים שהוא". היית בטרבלינקה? "לא, הרוסים מסרבים בשיטתיות לתת לי אשרת כניסה. הם יודעים ששם אמצא עדויות שיחשפו את חפותו של דימיאניוק

"כסף? אני בספק אם הכסף יספיק לנו אפילו לכיסוי חלק מהוצאות המשפט".

זאת זיוםי המסמכים שלהם, וכוה הם הרי לא מעוניינים". חשוכה מנומקת יש לו על כל רבר. זה המקצוע שלו.

מישהי ברתוב אמרה לו שהיא מתה על ה'שאו" שלו בטלוויזיה. אוקונור אכן רואה במשפט מעין ישאר במיטב מסורת הפרקליטים האמריקנית, מודע היטב לווויות הצילום וההקלטה של הטלוויויה והרריו. ברור לו שהמשפט הוה, יהיו תוצאותיו אשר יהיו, הוא כרטים הכניסה שלו לפנתיאון הנצח של הפרקליטרת. זה היה אתר הטיעונים שלו כששכנע את שפטל לא לעווכ את הסניגוריה כעקבות הלחצים שהופעלו עליו. (המשך בעמוד תבא)

27 Biaeolo

חתש שנים מר לוי ודיתיאניוק עשרה חבר'ה שנדחפו על־ידי עשרים מאחור. לוי דווקא צותק. מה רע לוז עשר דקות הוא ישב בשקט. אחריכן קם

פסיכולוגית אני מדמה את זה למשחק כרורגל, ישראל נגד גרמניה או רוסיה, נניח, כאשר שחקן ישראלי

הסגנון, אני מנששת בערינות, אתה מסתרך עם הסגגון? "נכון שיש לו סגנון אגרסיכי שצריך להסתגל אליו, אבל כזה הוא היה תמיר. והשופטים מכירים אותו. לי לקת זמן להתרגל לזה, אכל כיום אנחנו עוברים ממש בראש אחך. רוב הרברים שהוא אומר נאמרים גם על רעתי, כולל מה שנאמר על משפט הראווה".

דפיקה בדלח. כמו לפי הזמנה מופיע יורם שפטל, בטריינינג תכול, עמוס שרטראות שנהב מגולפות על הצוואר, נראה כמו מציל מאילת שנקלע לכאן בטעות. בא מתליאכיב להתכונז עם אוקונור לכג"ץ שלמתרת היום. בזמן הראיון הוא מתיישב עם הילדים על השטית ומשחק עם הצב. קשה להאמין שזה אותו שפטל שמוכר

אני מתעב את העתונות", אומר שפטל קצרות, מוסיף כמה מלים לרקורד (ד' מסגרת) וחוזר לשחק על הרצפה. גם הוא לן כאן, כמלון, כאמצע השכוע. וגם משפחת דימיאניוק מתגוררת כאן. לפעמים הם נפגשים במכוון, לפעמים הם נתקלים זה בזה, מלון קטן, ביתי, אינטימי. מה אומרים לרימיאניוקים כשפוגשים אותם במסדרווז.

הברותי, אופטימי...

313e3ig 28

הומוריסטית והחשור יושב קרוב, כל־כך קרוב...

לפעמים במחלך השיחה עם כני משפחת אוקונור נדמה שהם כמעט שוכחים למה הם כאן, בעצם. האפשרות שהביקור המרגש הות ייגמר אולי בהוצאה להורג – מורחקת לגמרי, לא עולה על דל שפתיו של איש. ומה יהיה אם יתכרר ש.ג'ון" שלהם הוא ככל ואת ויוואן האיוסו מה יעשו או ילדי אוקונורו לג'ויס, שרימיאניוק הוא .כמו אב" להן

טל בשן

ביסשתי משפי (שפטל) שינסה להחזיק מעמר. מי שנשאר בעין הסערה – כסופו של דכר יוצא יכש", כיצד הגיע דווקא אל שפטל!

אוקונור מספר שהתרפק על הרבה רלתות של פרקליטים ידועים (תוסיה־כהן, למשל) וגענה תמיד כאותה תשובה: "געוור לכם ברצון – אכל לא בפומבי". -הייתי צריך מישהו שיוכל להתפנות מעיסוקי משרדו במהירות, מישהו שמבין כפלילים ואולי גם לא נשוי, כזה שאשתו לא תפעיל עליו לחצים, אני רואה כמה קשה לשפי בעניין הזה אפילו עם אמו. מכחינה משחק פתאום בנבחרת האורחת. לישראלים קשה לקכל את זה. הוא באמת ארם חזק באופן כלתי־רגיל". אומר אוקונור ומוסיף, גוגם עורך־רין מצויין".

משפחת אוקונור נשארת בארץ, לא יודעים עד מתי. חמישה אנשים בחדר אחד עם צב, מנצלים כל רגע פנוי לטיולים בארץ, מצלמים, כותכים יומנים, מבקרים מכרים, מתכוונים לרשום את הבנות לכית־ספר לאמנויות - ומי יודע, אולי יישארו "בירושלים, כמובן. הק כאן". הכל כליכך חייכני,

והמשפט נמשך.

האינטימיות הזו. אין ספק. זה לא משפט אייכמן עם תא הזכוכית וגדעון האוזנר ותחושת עשיית הצדק הראשונית, העזה כליכך, כמו או. כאולם הקסן ככנייני האומה מתחככים זה בזה טניגורים ותובעים ושוטרים ומתורגמנים והקהל ומשפחות הנאשם והסניגור והערים, אלה שכשבילם דימיאניוק הוא "ג'ון" ואלה שכעבורם הוא "איוואן האיום". יושבים צפוף, נפגשים במזנון בהפסקה, והשופט לוין מעיר מרי פעם הערה

אני נאמת לא יודעת", אומרת ג'ויס אוקונור, אני פשוט מעדיפה לא לחשוב על זה".

שילכתי, ביום הבחירות לקחתי אוטו, אספתי את כולם, נבחרתי".

בהתלטיות, קרא לחבר'ה שלו ויצא מן האולם. לעבר המזנון. יש כמובן מי שדואג להגיש לו כסא, והוא מתיישב ליד קיר תכלת, סתם כך באמצע המזגון, ומתייעץ עם אבולוף. עניין של שתיים־שלוש דקות. ושוב קם, קורא לאורי אורן, הולך הצידה להסתודד. מה יש לו להתייעץ כל־כך הרבה. הרי הוועידה וצה, הדברים זזים בקצב שלא הוא מכתיב, מה העניין: במקום תשובה באה הרצאה מקיפה של אחד מפעילי מחנהו. לפי

הדברים שאמר קשה להניח שנם יטיל פתק בעד דוד לוי. לך תסמוך על חברים. הכל הצגות אצל האיש הזה", אומר מי שמכיר אותו מקרוב. •דוד לוי חושב שלהיות במחיצתו זה הכבוד הגדול ביותר אליו יכול אדם להגיע. האנשים שגידלו אותו, שלהם הוא חייב את המקום בו הוא נמצא היום, כבר אינם מעניינים אותו. להגיע אליו זו משימה בלתי־אפשרית. כל הומן הוא מוקף בשלושה וחצי האנשים הקרובים אליו, מתייעץ, מתחמן, בטוח שהוא מבצע מהלכים טקטיים מזהירים. זה לא שהוא היה פעם אדם אחר, אבל בשנתיים האחרונות זה נהפך למשהו בלתי־אפשרי. חי בתחושה שהעולם כולו נגדו, שצריד להוכיח לכולם איפה הוא עומד בהיוארכיה של המפלגה, להגיד לכולם: 'אני תשוב, אני הגדול מכולם'. כואב לי הלב לראות את זה. אני באמת

לאט אני מתחיל לראות שטעיתי". ינתיים מסתיימת הישיבה באולם " הקונגרסים. אהוד אולמרט, יו"ר ועדת הכחירות, מסביר לצירים כיצד להצביע, והאולם מתרוקן. דרור פוגל, ראשימועצת רמתישי, הבוס של הבן של דוד לוי ובין המקורבים לו ביותר, נכנס ללובי עם עוגה ענקית מעוטות קצפת. "זה לא סתם עונה", הוא מסביר. זה חלק ממחלך טקטי שלמדנו מן האמריקנים במלחמת העולם חשנית. הכוונה היא

האמנתי שהוא המנהיג האותנטי, שצמח מלמטה.

שמבין את המצוקות של מובטלים וקשייום. לאט

לטפל בו. שימשיך לעשות שרירים. הוועידה היא שהצירים יראו שאנשי מחנה לוי התפנו לאפות כשלון בשבילו". וזה עוד היה לפני שנודעו עוגות, ויסיקו מכך שהכל בסדר, שהם כבר לא תוצאות ההצבעה. צריכים להתרוצץ ולשכנע צירים. זה מראה משהנ על מה שקורת אצלנו". הרדיו, כינס דוד לוי מסיבת עתונאים שבה חור אחרייכן הוא עובר לדבר בשבתי הבום שלו שעושה מה שהוא עושה לא למען עצמו, אלא כדי מחות־או־יותר על מה שאמר כבר כמה מעמים אחדות קודם לכן. בינתיים התברך שהלילה יהיה שתיפסק הסחטנות הנוראית שמפעילים צירום בוועידה על דאשי המחנות. אם כל אחד מראשי ארוך. ספירת הקולות התעכבה, אופטימיסטים המחנות יידע בדיוק מה כוחו, על־טמך התמודדות אמיתית, הם לא יהיו נתונים יותר לאותה סתטנות

דוצה בכל מחיר להפסיק את זה".

ששון, דרך אגב, עזב את ביתו ומשפחתו כבר.

בשבת. קיבל מברק ממחנה שרון לבוא לכנס באשדוד, אז בא. אתריכן נסע לאתותו ברמלה, ישן

אברו שרק בעשר יהיו ועצאות. אחריכן זה הדנולף ל-11, ולבטוף היה ברור שלפני עלות השתר לא שאוכלת כל חלקה טובה. עצידים באים לדוד לוי, יתבוד כלום. לוי עייף מאוד. חודש ימים הוא וע בדרכים אומרים לו 'אגחנו בעדך', וחצי שעה אחרי זה אומרים לשרון את אותם הדגרים. זה גועלינפש. מסניף לסניף, מנסה לשכנע צירים שהוא התקווה אני כראשימועצה לא מוכן להכנע לזה. וגם דוד שלהם. תודש ימים הוא דן עם יועציו במהלבים אמשריים, מקבל שדרים מקצב, מסכים עם חלק. מתעקש על אחרים, בטורו שהפעם חוא יראה לחם וה מה שאמר לי ששון מזרחי, הציר מערד, מה כוחו. והנה זה הגיע, וכמה שינסה להסתיר -שבין חשאר ניגש לבני בנין ונשק את ידו: הוא מתוח. בי יודע מה יהיה עם עובדיה עלי, איש

למי אני מצביע, אני עוד לא יודע. אני יכול מחנהו המתמודד מול ארנס. ובבל-ואת כהן־אבידונ וק להגיד לך דבר-אחד: יש לי אח שחזר מתמודד נגדו, ובפוליטיקה, כמו בפוליטיקה. בתשובה. הוא אמר ליו 'לעולם אל תצביע אבולוף הולך להדבי האליפות בבדורסל. אודי אורו לאשכנוי'. זה לא שאני אוהב מרוקאים, אבל אני מזמין את יגאל כהן־אורגד לצפות אצלו בבית חושב שדוד לוי הוא הכי טוב בשבילנו. אם אני ב'מבט". לוי הולך קצת לישון. איפהז יכול בכלל להגיע ולדבר אתוו בטח, אני במה אני חושב בביתרמלון", אומר אבולוף. פעמים הייתי אצלו במשרד השיכון, נכנסתי בלי והרבח אחרי תצות הגיע הרגע הגדול, ונודשו בעיות. אותנו הוא צריך. איך הגעתי להיות ציר: תוצאות. ההצבעה, והתברר שלא לילד הזה לקחתי חמישים חבר'ה מערד, אמרתי להם: 'רוצים שאני ישלם לכם את דמידהחבר למפלגהו' הסכיבו,

התפללו, בעצם התברר שבכל ההצבעות המפלה לוי אמר ש"הת" אשמים, שעשו נגדו קואליציה.

טוב, והתייצב בזמן לוועידה. -עיצבן אותי לחכותו

מה פתאום. אני ליכודניק, שום דבר לא מעצבן

"גן־אורנים". תוך שניות נעלמו מהאופק.

צופהז למה! הוא לא אוכלז

דוד לוי נע בינתיים עם פמלייתו לעבר

לוי צופה עכשיו באנשי מחנהו סועדים את

"לא, הוא לא דעב. עוד מעט הוא ייצא, תוכלי

ואכן, הוא יצא. דעתו זחותה עליו במקצת.

מחייך, נראה מבסוט. עולים לחדר. זיסוביץ'

מהרדיו מבקש ראיון של שתיים־שלוש דקות. יוון

צריך להכניס איכשהו הופעה ב"ערב־חדש". לוי,

נחמד, מתבדת קצת עם העוזרים הפזורים על

הכורסאות שבחדר. עד שהמיקרופון מתקרב אליו.

אז הוא מתמתח, מתחיל לנאום על דמוקרטיה

וצדק בהדגשים המיוחדים רק לו, מסביר למה

הוועידה הזו היא נצחון שלו, ואיך כולם בעצם

תברים טובים ודואגים רק לטובת המדינה. עוזריו

הנאמנים מהנהנים בראשיהם, למרות שאת

הטקסט הזה הם יודעים בעליפה. על אותו נוסח

יחזור פחות או יותר בגלי־צה"ל, וכן הלאה וכן

מד לוי, צירים שם למטה באולם טוענים שבעצם

שמעתי כבר הרבה דיבורים. כבר שמעתי

שאמרו שאני סכנה לתנועה. אני לא התקפלתי. כל מה שרציתי, נעשה. חודשים אני נלחם על הזכות

להיבחר כממלא מקום ליו"ר התנועה. הם לא

הסכימו בהתחלה. לא ויתרתי, והנה זה קורה. זה

נקרא להתקפלו שידברו שם למטה מה שהם

*"*קודם הוציא למשה את הנשמה, הקיז את דמו, לא

נתן לו לעבוד יום אחד בשקט, ובסוף התקפל. הוא

רצה לרוץ על שני תפקידים, חשב שיוכל להיות גם

יו"ר המזכירות וגם ממלא מקום. מזה אמר שלא

יווז. ועוד־איך הוא זז. קצב חוא היחיד שיודע איך

לפנות ערב, אחרי שגמר עם "ערב חדש" ועם

-התקפל ועוד איך", אומר מקורב למשה קצב.

הצליתו הפעם לכופף את ידך, שהתקפלת ממרבית

דקל מגל"צ מזמין תוד לחמש וחצי. באמצע עוד

ליבם", הגיעה תשובה מנומסת מרוברט, פעיל.

אותי בה".

איפה חחו

לדבר אתו".

דרישותיך.

רוצים".

שלא יקום ולא יהיה. ושוב מתחיל הכל מחדש.

: מזון מלכות הוא סודה של מלכת הדבורים. במשך כל חייה מחנת המלכה ע"י "הפועלות" כמזנן מיוחד במינו – מוון מלכות. כתוצאה מכך ניחונה המלכה בפוריות מופלאה. בהתפתחות פיזית מהירה, בתוחלת חיים ארוכה פי 20! ויותר מזו של הפועלת. ומה שטוב למלכה -מצויין בשבילד.

מרבית האנשים, בארץ ובעולם. שניזונים בקביעות, לפחות מכפית אחת של מזון מלכות מידי יום, מעירים על שיפוד בהרגשה הכללית. על הגברה משמעותית באנרגיה גופנית ובמרץ. על פתדון של בעיות אלרגיה שונות. על העלוזותם של כאבי ראש ואפילו על שיפור הכושר

מזון המלכות של מכוורת יד-מרדכי הוא גם השעים מסוגו בגלל החערובת המיוחדה המבוססת על דבש הדרים טהור! וולא מפרחי בר).

הדרך להנות משיפור במצב הבריאותי היא דרך ההתמדה. קח לפחות כפית אחת ליום של מזון מלכות ממכוורת יד-מרדבי ואם מתמיר בכך תחוש. כבר לאחר זמן קצר, נהבדל. לבריאות.

במתנה זו אתה משמח את האהוב עלין ומוכיח עד כמה יקרים לך בריאותו והרנשתו הטובה.

להשיו ברשתות השינוק, בתי סבע ובחנויות

Date William Co

יעל פו'מלמד

חתבונן בפינה התחתונה משמאל ותבחין בפגם קטן בצלחת החרסינה העדינה. תאמין או לא, פגם זה מספיק כדי למנוע מחצלחת לעשות את דרכה בטיסת סוויסאיר. ביקורת האיכות הקפדנית שלנו מתייחסת אפילו לפרטים חקטנים ביותר. וזאת חסיבה שנוסעים בררנים בעולם יודעים לחעריך את סוויסאי<u>ר ל</u>א רק בגלל מה שאנחנו מספקים לחם בטיסה, אלא, ואולי חשוב יותר, בגלל מה שאיננו מספקים. swissair 2

מאת נילי פרידלנדר צילמה: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

ווא באחד המקומות היפים ביותר בא־ הדקלים שנטע כאן אהרון אהרונסון, ביל המסומן בפסים ירוקים. ון, ועוד כלא אחד, לפני העליה אליו. הבוטנאי העברי הראשון יליד הארץ, או אם פונים שמאלה, בשביל הירוק, מגיי מדרום למעיין סלעים גדולים ואלונים, ות טיול בקטע היפהפח בין כלא עת־ – ליתר דיוק – יליד זיכרון־יעקב. מימין עים אחרי עליח קצרה ותלולה למחצ' קטע יפה של טבע הררי ים־תיכוני. אכל

> משולות לבית־אורן נוסעים בכביש הי־ מרכז מרגלי "נילי" נגד הטורקים ולטו־ ש והמפוחל שסללו השלטונות הברי: בת האנגלים שתיכגנו לכבוש את הארץ

הלא מוננים. הרציות צהובות, קחוונים עי, לפיקניק בשדה או בחניונים המי דינה, ושימש כבית חווח לייבוש ועיבוד שודים לאורן הכביש. ומסלולי הטיון עלי טבק מהגליל והכרמל. משפחת לא: לים הקצרצרים משולטים ומסומנים.

• מכביש קוווף:

ם זה יהיה יום אביבי, אביך ופונים מזרחה לכיוון בית־אורן. שלו־ מגיעים לקשת אבנים ששרדה מטחנת סומן על הסלעים באדום מוביל ימינה וחמסיני, סעו בדרך לצומת שת־רבעי שעה נסיעה מהל־אביב. נוסי דמון. המקום המיסתורי הזה עים לכיוון ההר הירוק, לאורך שדרת הטורקים. שיש בו בית־כלא במרומי דקלי וושינגטוניה מראשית המאה. אלה אחרי כעשר דקות הליכה מגיעים לש־

לות לכלא דמון, בין עתלית ליערות לכביש ולשדרה רואים בית קטן עם גג בות קדומים, מחצבות עתיקות בסלעי מי המעיין כלואים בצינור של תחות רעפים, שריד לחוות אהרונסון שהיתח הגיר הקשה, ולידן חניון.

אחרי נסיעה של 2 ק"ם מגיעים לכביש חיפח־רו"א הישן. פונים שמאלח, צפונה, ואחרי כחצי ק"ם מגיעים לצומת אורן. כאן פונים ימינח לכביש הצר העולה בהר. חולפים על פני הפנייה, מימין, חורבת אלון שעל הגבעה ונכנס לקטע כה עד לחניון האנה. לבית ההבראה וממשיכים לנסוע עוד יפה בנחל אורן. מצוקים, משטחי סלע כ־800 מטר. עוברים על פני גשר צר. וחורש טבעי. מגיעים לחלקות מעובי • בחורה הביתחו ותיכף מימין שלט – "חניון האגם" – דות והולכים בשוליהן. כאן מסתובבים למי שהלך בנחל ונהיה רעבו במושבה ודרך עפר. כאן אפשר לתנות ולצאת כדי לחזור לחניון באותו שביל. אחרי עתלית, ליד תחות הרכבה, יש מסעדת לטיול של 2.5 ק"מ לנחל, שהם חמישה קים חלוך וחזור, טיול קל ונעים לכל

> שמאלה לחניון האגם. אם רוצים לקצר את ההליכה מ־5 ק"מ ל-3 ק"מ הלוך וחזור, מומלץ להמשיך לנסוע עד החניון הבא אחריו, חניון בשביל – והנה המחצכות.

אם באים לטיול בשתי מכוניות, כדאי • מתניון מחצבות קדומים לנחל אורן: להשאיר אחת בחניון תאגם, ואת השניה החניון נמצא מול המחצבות העתיקות שיבים לוסוע בכרמל הפורח עד לצומת להקפיץ לחניון מחצבות קדומים. אז בעיקול הכביש, ומהמחצבות יש שילוט אליקים, ומכאן פונים ימינה לכביש וא־ מרוויחים מסלול סיבובי שהוא בן 3.5 טוב למטוילים. יורדים בשביל קצר ות־ די מילה ישר ישר ער למחלף וברון יע־ ק"מ של הליכה בשדה ובנחל. עכשיו נתאר את ההליכה הקצרה בניפרד, מכל

> מוזניון האגם לנחל אורן: נגיש צר שנסלל לפני עידן הבולדוזרים מהחניון מוביל שביל אל אפיק הנחל. המתכים בהר, והוא כמו שביל יפתפה בהים, הטיול הוא לאורכו, בתניונים מים. רואים את האגם חמלאכותי והד השודים אליו ובהליכות קצרות בנחל. אפיל בברמל. עונת השדות הפורחים. לימון, מישמש, רימון ואנוז. ראשוני קי השדות מנוקדים, עתה בכל הפרחים בוץ ביתראורן שעל ההר שהתיישבו פת הא מוננים. חרציות צהובות, קחוונים לפני כחמישים שנה, קראו לו גן עדן: לבים, פישתה וורודה ועכנאי כחול. איר זהו בוסתן שהיה של משתחת קאראמן, ושת הרוז באורנים הזקנים והטבעיים משפחה ערבית שבית־הכלא דמון חיה נפיומי תהר. מקום נהדר ליציאה מהי בבעלותה עד לשנים הראשונות של המ" ראמן גרה בחוות איבטן, ליד כפר חסי

> מהבוסתן יוצא השביל מהאפיק, עובר ליד טבך של מטל הפורה בוורוד ובחוך ליד טבך של פטל הפורה בוורוד ובחוך המהיר במחלף עתלית (יש שילוט ברור) סבר של שדרות הרדומים בנהל. מכאן

עשר דקות אחרייכן מניעים לעין אלוו. שאיבה, ומים שותים מהכרז. כ-300 מטר במעלח האפיק מעין אלון יש פינה המטיילים שימשיבו ימינה, גם כן בש' יפה בנחל ובה מצוקים, גושי סלע גדו־ טים בתוואי הטבעי של נחל אורן. בסוף מלחמת העולם הראשונה, 1914 – ביל המסומן בפסים ירוקים, יניעו אל לים וחורש טבעי. אחרי מווחה במקום קטע יפה בנחל ובו סלעים גדולים. מני הנחמד הזה, מסתובבים וחוזרים כאותה עים לתחנת שאיבה המעלה בצינור את דרך. אחרי כק"מ וחצי ימינה, עולים מימי עין־אלון לכלא דמון. אלח המים בשביל הקצרצר והמסומן בירוק אל שהניעו מזמן את גלגלי טחנת הקמח הניון מחצבות קדומים. אם פונים שמאי שדאינו. השכיל המסומן בירוק ממשיך לה, הולכים בשביל המסומן באדום, לעבר עיון אלון, פונה ימינה למרגלות ומכאן מרחק של קילומטר אחד בהלי

הליכה של ק"מ וחצי פוגש השביל הי" ביחית טובה של משנחת קומרובסקי. רוק את השביל האדום המחזיר אותנו ולמי שלא הלך ורוצה להמשיך בטיול, בנסיעה לאורך הכרמל: לוסוע עד צומת מי שעולה לחניון המחצבות ממשיך דמון ולפנות ימינה לכיוון עוספיא וד־ ישר בשביל הירוק. עליה קצרה ותלולה לית אל כרמל. יש תחנות דלק, מטעדות והשוק מהמורת הרחוק ברחוב הראשי של דלית אל כרמל. מפקקי התנועה שי־ היו כאן בשבת כורחים שמאלה, וממ־ לול בין צוקי סלעים. למטה רואים את קב בכביש החוף המהיר, וזה לעכברי שרודי טחות הקמח. על הרכס – הבתים העיר מותניה עד חל־אביב שתפשו יום

३७ सावस्त्रांत

יש לה את כל הנתונים. דלתא. תחתונים חולצות גופיות גרביים 🗖 מכנתנה סהנקה לנשים, גברים וילדים יצרא: 365,000,000 (1987) ארצות יעד:אנגליה, גרמניה, הולנד;ארה"ב מותגים בינלאומיים: (מותגים בינלאומיים: ודשתות שיווק: אונהא, שוואים Marks&Spencer, Galeries Lafayette

הוקוס פוקוס רפואי. פטנט חדש, מהפכני. מייד אין יזראל. פיצוץ אבני כליות. בלי ניתוח. בלי אמבטיה עם גלי הלם. בלי תור ארוך לטיפול. מיתקן יבש, נייד, זול. מרסק את האבן מהר, חזק ואלגנטי. עכשיו ב"ביילינסון" וגם ב"איכילוב".

מאת מנחם תלמי צילומים: שמואל רחמני

רופא המרדים מניע את ראשו. הרופא האורו־ לוג מלכסן מכט לעכר מפעיל המיתקר. זה מקרב את קנה ה"תותח" ומצמירו אל גופו של הפציאנט השרוי בתנומה מבוקרת. לאחר שיחירת ההדמייה מאתרת כמדוייק את מקומה של האבן שבתוך הכלייה ואת הזווית שבה יש לתקוף אותה – מתחילה סדרת ההפגזות. חרר הניתוח מתמלא רעשי פיצוץ קצוכים, הנשמעים היטב גם מכעד לאוזניות־המגן שחובשים אגשי הצוות. מפעם לפעם נדלק מסך הרנטגן של מיתקו-ההדמייה. הכלייה המותקפת מופיעה עליו. האבן, שנראתה שם קודם לכן בשלמותה, נראית עתה כמו כדור אספירין שנמעד, ולפיכך גדל היקפו. אחרייכן, לאחר סדרת הפגזות נוטפח, תראה האבקה המעוכה הזו כמו עשן המיתמך לאיטו. האכן עצמה תעלם כלא היתה.

למעשה הנסים הות קוראים פיצוץ אבני הכלייה. הוקוס־פוקוס רפואי. מייד־אין־יזראל. כלי לשלוף איזמל ולחדור אל גופו של החולה, כלי לפתוח את הכלייה ולחטט כה כרי לחלץ ממנה את האבן הארורה. כמו שנאמר: חזק, מהר ואלגנטי.

אבל בינתיים אתת האבנים עריין מתעקשת לשרוד. הרופא המרדים מכין זריקה נוספת. מפעיל המיתקן בודק את כריהמים הצמוד למתני הפציינט, משנה את זווית קנה ה"תותח". ההפגזה האוטומטית נמשכת. סדרת הפיצוצים המהרהדת כחדר הניתוח שאין מנתחים כו, מותאמת לקצב נשימתו של הפציאנט ולקצב פעימות לבו. על המצג המואר רואים שוב את הכלייה המופגזת, את "תימרות העשן" האופפות אותה ואינן אלא אבק האכנים המתפוררות מעוצמת חבטות ההרף העזות שהן סופגות במרויים. הפיצוצים והכרקים הכחלחלים נראים ונשמעים בשעשועי פירוטכניקה.

הארם ש"לכבורו" הם נערכים אינו מראה כל סימני התלהבות או התרגשות. הוא מונח ללא נוע, שרוי בעולמו שלו. גלי ההלם הממוקרים אל ליכת אבן הכליית שלו הם בעלי עוצמת ריסוק, ואף על פי כן אין הוא זע. ההפגזות הנשלחות אל תוך גופו אינן מטרידות אותו משנתו, אינן מעוות את סכרו חשליו.

אתרייכן, כשהטיפול יסתיים, יעיר אותו הרופא המרדים והוא לא יידע, בעצם, דכר וחצי דכר על ההתרחשויות שהיו סביכו וכו. על אף ההפגזות העוות ש"חטף" – בעוצמה מרסקת – לא יחוש כאב או איינוחות. למעשה יוכל לקום, ללכוש את בגדיו וללכת הביתה כשכלייתו נקייה מן האבנים, כשהכאכים הנוראים שסבל הם נחלת העבר. אבל ישאירו אותו בכית־החולים ליומיים נוספים, לצרכי מעקב ובקרה. יומיים במקום עשרה ימים, כמו לאחר ניתוח סונווציונאלי. האיש ייצא מבית־החולים על רגליו, כלי להיתמך במישהו, כלי תפרים, כלי זיעזוע־המערכות המתחולל, בדרך־כלל, לאחר התערכות כירורגית.

את "תוחה הפלאים" הזה הגו ויצרו כבית מגורים היתר, בתכנון הסומוגראף של חברת "אלסינט" קטן וישן ברמת השרון. כית עם גג רעפים אדום, עם בישראל. אחרייכן נטש את המיפעל הגדול בו היה חצר שגרלים בה עצי מחט. בית שהיה מועסק, נהפך לעצמאי וכמסגרת זו עסק בפיתוח ל"גרו"־אופריישן" כמושגים אמריקנים. הבעלים של מיכשור ראדיו־גראפי ממוחשב. ההצלחה האירה לו בית המלאכה המאולתר הזת הוא גבר נאה, בעל מיבנה - פניה. הוא זכה למוניטין מקצועי רב ולשיפור ניכר אתלטי, הופעה חביכת ומסברת שנים וכושר גיסוח: במעמדו הכספי. פשוט וברור גם כשמרונד בנושא טכני סבור אילו הית אחרי אחת־עשרה שנים כארה׳ב הגענו לשלב מישהו מחפש גבר המתאים בחזותו ובהופעתו לפרסום שבו התחלנו להרגיש עצמנו יותר יהודים ופחות . המרסקים מחיד המיתקן – שהוכח כיעיל וכמוח – הוא

הוא, איפוא, הפיקציה והמציאות בעת ובעונה אחת של המוצר המתוחכם שיצא מתחת ליריו. לעומת־זאת, המשכן כו קרמה האמצאה עור וגידים דומה יותר לבית־מלאכה פרימיטיווי של חובכנים. אם ציפית למצוא שם מיתקנים מהממים, צגים עם סיפרור דיגיטלי המכלכל את הצופה החדיוט, תיכות־פלא המפיקות קולות מסתוריים – איזו אכזבה נכונה לדו שה עין־גל (לשעבר אנגל), הנכך הנאה

והסימפטי העומר מאחורי ההמצאה המהפכנית הוו נולד בקיבוץ רמת הכובש לפני 45 שנים. גם אשתו ריטה, ארכיטקטית במקצועה, היא בת אותו משק. הם חכרים עוד מגן הילרים. כתם הבכורה כבר משרתת בצבא והם עריין מתזיקים ידיים. בסוף שנות התמישים היה משה עיד-גל מפורסם למדי כבעל שיאים בתחום המפורט. הוא היה אלוף הארץ כקפיצה לנובה ושיחק בסגל הנבחרת הישראלית בכרורסל. את פרנסתו מצא כמורה לחינוך גופני כמכון ווינגייט.

כארם מאוד לא שיגרתי, החליט יום אתר לנטוש את הקריירות שלו בתחום הספורט ולפרוק לתחומי התעניינות ועיסוק חרשים. יחד עם רעייתו ריטה הלך לטכניון בחיפה, שם עשה תואר ראשון ושני במדעי האלקטרוניקה בשעה שאשתו למרה ארכיטקטורה. עם התארים האקדמיים והידע שרכש החל לעבוד כרפא"ל, אבל עד מהרה החלה השיגרה מהלכת עליו שיממה.

ב־1972 ארזו משה וריטה את מפציהם, נטלו את שני ילדיהם ויצאו לקליפורניה לתקופת לימודים, משה עשה רוקטורט בתחום עיסוקו האלקטרוני ובר כבר ביצע הסבה מהתמחות בתחומי פיתוח אמצעי לחימה להתמחות במיתקנים רסואיים מתקדמים. אחר מעיסוקיו העיקריים היה הטומוגראף הממוחשב. בפרק וה של הקריירה המקצועית שלו היה משה מעורב, כין

אמין של מוצר "הירטק" כלשהו, לא יכול היה למצוא. ישראלים", אומר משה עין־נל, "הנורה האדומה נרלקה בשניים וחצי מיליון דולר. ווחי הסיבה שבארץ יש רק דמות הולמת יותר מבעליו של מקום זה משה עיריגל : והחלסנו לנטוש הכל – את קליפורניה שכה אהבנו, . אתר מטונו, בבית החולים הרסה" בירושלים. מי

והמקצועי, התוכניות הגרולות. לנטוש הכל ולחזור ארצה כדי לפתוח פרק חדש. לחזור, אך לא להשתלב במפעל קיים, גדול ויוקדתי בתחומו, אלא לדבוק בנוסתה שאימצתי – מקום קמן ועצמאי, מין 'גרז־אופריישן' נוסח ארה"כ, עם חבר אנשים נבחר שיעברו בתנאה, כלי לאכול ולהכשיל אחד את השני, בלי לנהל מלחמות אגו מתישות. עם שובנו ארצה וסקירת השטח החלטתי לנסות לפעול בתחום פיתוח מיכשור רפואי שישלב בתוכו, בכפיפה אחת, מערכות הדמייה ואמצעי טיפול. הקמתי הברה שקראנו לה

דייורקס', אספתי סגל קטן של אנשים כלכבי והחלטנו,

כשלב ראשון, לפתח ולבנות מיתקו לריסוק אבני מיתקן הרפואי המתוחכם לריסוק אבני מלייה, המונע אתי הצורך בהתערבות כירורגית, איננו המצאה של דיירקס" הישראלית. הקרים אותה ענק תעשייתי ערמני ותיק ובעל יוקרה רבה ושמו "דורונייה". המיתקו שפיתתו ובנו הנומנים מבוסס על "הפבות" גלייהרך המתבויתים אל כליית התולה, כאשר הוא עצמו שקוע

את החיים הנוחים והמפנקים, המעמד הכספי שנוקק להיפשר מאבני הכלייה שלו ושלא בדרך בכדורגית הקונוונציונאלית) חייב על כן להכתין מוד הנפרש על פני חצי שבה לערך. הרעיון של משה עיךגל היה לנסות לפתח

פינשור מתחכם ומתקדם יותר, שיחיה קטן יותר נמידותיו, פשוט וחל יותר בהפעלתו, שיצריך צוות פנני ורפואי קטן יותר, שיהיה נייד ולא נייח ושעלותת ייצורו לא יהין גבוהות. לשם יישום הרעיון לנוינתו – כאשר יקרום עור וגידים – נזקק עידגל למארשנר קליני,כלומר לבית־חולים כלשהו עם מולקה ארולוגית מתקרמת, המסוגלת להתמודד עם כל בעיות המחקר ויישומן. התחלתי לחפש את הפארטנר הוה", אומר משה

לדגל. בעצו לי לנסות לעניין את פרופסור צ'ירו שקוריו, העומר כראש המחלקה האורולוגית של הצים הדפואי כיולינסק, סיפרו לי כי המחלקה שלו מספר שיכלולים ושיפורים, החלה המחלקה ביומותיה הרפואיות, כחבר הרופאים המצויין משמיינות את המערכת הרפואית בארץ. ירעתי גם ההצלחה ב'ביילינסון', התחילו גם בבית־החולים שלופטור סרוורים הוא הלוץ שימת הניקור בישראל, "איכילוב" לרסק אבנים באמצעות המתקן הישראלי. פא מוכן לשתף אתי פעולה".

כך קמה השותפות בין "דיירקס" ו"ביילינסון" שהולידה בסופו של דבר את הרגם הנסיוני הראשון של המיתקן הישראלי הקומפקטי ומהיר-התיפעול. שפני הנסיון למיתקן התרש היו חיות־בית במעברה של המחלקה האורולוגית. סיוע רב הוגש לפרוייקט על ידי המדען הראשי של משרר המסחר ההתעשייה, זכן על

ידי מכון וייצמן כאמצעות הד"ר אשר משורר, ועליידי רפא"ל. בראש הצוות הרפואי עמד הפרופסור סרוודיו עצמו כשלידו מסייעים האורולוג ד"ר ליבנה והרופאה הרנטגנולוגית ד"ר נויימן. ניסויים הראשונים על חיות בית במעכדות ביילינסון" הניבו תוצאות חיוביות. כשנצכר

מספיק נסיון ויידע, ולאתר שכמיתקן דנסיוני הוכנסו – בהנחייתו של פרופ' סרוודיו – האורולוגית של בית התולים להפעיל את חמיתקן

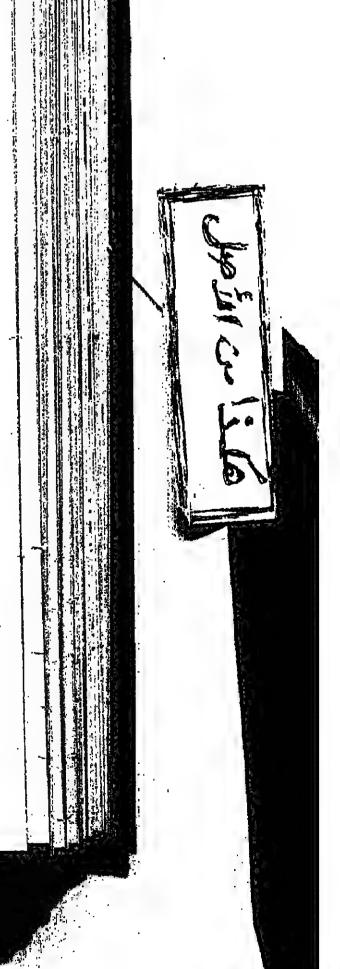
הפיתות הישראלי של המיתקן לריטוק אבני ל והוא יאות לחיות השותף והמוביל הרפואי של בנמישות ומהירות תיפעולו. השוני המהפכני שבי הוא החשר מולוו המוביל הרפואי של בנמישות ומהירות תיפעולו. השוני המהפכני שבי הוא מחור המוביל הרפואי של בנמישות ומהירות הפעולו. השוני המהפר באבותה לעדייקט, לאחר שבדק ובתן את הצעתי הודיע לי כי הערר הצורך באמבטיית המים הגרולה. במקומה המציאו ופיתחו אנשי "ריירקס" ברימים קטן, המוצמר

ישירות למתני המטופל ודרכו "מפגיזים" את האבן

למתבונן מן הצד נראה המיתקן הישראלי הרכה יותר פשוט זהרכה פחות מרשים מאשר מכונת־ככיסה משוכללת. מי שנקלע לבית הכפרי הקטן שברמת השרון ורואה את האנשים הטורחים שם כנחת וללא בהילות סכיב תיבות הפח הבלתיימרשימות יכול לחשוב כי הללו בעלי תחביב המשתעשעים להנאתם בכניית מיתקן פשטני כלשהו.אולם קופסאות הפח האלה, חסרות החן, אוצרות בקירכן ריכוז לא מכוטל של תיחכום אלקטרוני, מיחשוב מתקרם וכושר אמצאה והפשטה, אשר – כפי שהגדיר ואת כפנינו אחר הרופאים – בהכניסו את החברה הגרמנית בעלת המוניטין לוויכראציות לא קטנות".

המיתקן הגרמני הוא "מוסר נייח". המיתקן הישראלי, על כל המערכות הנילוות – שולתן טיפולים מתנייע ומערכת רנטגן טלוויויונית – הוא "מוסר להתבר על כל מיני מכשלות ביורוקרטיות נרשמה הצלתה של יותר משמונים אתוים. בעקבות ביורי המשתכלל ללא דרף. כתום יום העבורה בעקבות בעקבות ביוריקרטיות נרשמה הצלתה של יותר משמונים אתוים. בעקבות ביוריקרטיות ביוריקרטיות המוחה מוחים בעקבות בעקבות ביוריקרטיות ביוריקרטיו אותו על הטגדר והוא מוחזר "הביתה" לרמת השרון. מחיר המיתקן הגרמני על כל מרכיכיו הוא, כאמור, בחיתוליו.

Biagaio

די הרעב לטרוף אוונולם

את הקסע חות של חעיר אני מאור אוהנה את

כי אני אוחכת לשכת כפינה ולשתוק. אני מאוד נהנית מחברת אנשים, אוהבת לשמוע מה מספרים, וויכוח מעניין וגם רכילות טוכה, אבל אני לא חיה תברתית פועילה. כשעובר ערב ואני מרגישה שלא תרמתי לו שום דבר, אינני מרגישה שאיכובתי את בעלי הבית, חברים טובים יודעים שאני פותחת את פי פעם כעשר שנים, ואן בדרך כלל אומרת את חוכה הלא גכון ברגע הלא בכון לארם חלא נכון. אני יוויעת שלא יפה להיות כל כן פסיבית, אכל טומי ובעליו ממלא את חלקו ומחפה 'עלי. אני מקשיבה ומתבונות.

. השללשות האנושיות, זה החומר איתו אני עוברת. התנשאות, צביעות אן מישהו שמנסה לעשות דושם ואין לזה כימוי – זה לא מרגיז אותי. אני עוקבת אחרי וה ראולי זה מה שמפריע בי לאנשום אחרים: רואה, ואנשים מרגישים ווה מכיך אותם, אבל לא אותי, כי אני דואה את יה כחלק מהאפשרויות האבושיות האין- סופיות. אני כאור סלתנית, אבל בחו שאני כיאה - אני שומטח, כי אני מטונת ומתיישה ובעצם יושכת כמו במארב וקולפת, בלי שאני ערה ו להשיל, לומצעו בכותכי עבבנם מבא דינתר שנאגרו - דברים שראיתי ושמעתי - מנוצלים

ישי שהגרן דברים שראית ושבעתי בערצלים.
דברים שלא דעתי שאני זוכרת מופינים כשאלי ושישו לדם שישרתו את הסיפור אני מאד תליאליבית. נולדתי ברועב מאפן ואני נרח ברועב לסל מת יכול לחיות יתר תליאבים מות המולדת שלי משתיעה על מני שלושה החופות המבולת, הידקן, האיטלית הבספרה - חבל בול הבית אני לא הולכת וותר מהרדוש בשפיל ענייע ווכות. ון שון המרופט, האוכלוסייה המודקנה, בפרוע לי

Binealo 36

מעצים אותי, אנשים מתחילים עסק ואין להם סכלעות לעבור ולבנות אותר, רוצים פירות מידיים

כירושלים אני תמיד תיידת. עוד לא הצלחתי למענת אותה. בכלל, אני נוסעת מעם, לא אחבת לנסוע, גם לא לתו"ל. אני רוצה לשבת בבית: יבול להיות שהרצון ליציבות נובע גם מוה שבילרותי. נסעתי חמון בגלל עבורתו של אבי. אין לי חועב לטרוף את העולם. תריצה מארץ לארץ היא תופעה לא תרכותית, לרעתי. לשבת במקום אחר וללמור אותו ולהביד אותו - זה מעשיר אבל כשוצים ניפורפים: חומת, לא הרכה נדבק כך.

אני לא רצה לשום משום, לא להערוכות, לא למרטים, לא לכנטים, לא להצגות, לא לבח קמת אני לא רצה, ויש לי כעל אותב חיים וחברת, ואיכשה מתמודדים כין שני הקצחת האלה. דרושא שלנוע אני. כאוד אוחבת, אבל טומי לא אחוב, או אני רואה סיטים שתילדים, מביאים לוידאר. אני לא אוחבת סרטים אלימים, אני ום, לא מצטה מחסולנוע שווחים אה

החוקשות האנושית, זה הנומר המרופס, האוכןיסייה המדיעה פעריכל איתו אני עוברת. וועשאונג פעים מנמי אדיכל שמנסה בעשות פעים מוניה, משפצים, שמים מראה ועצינים צריעהת או מישהו שמנסה רעשות ופעה שלושה חדשים בבד לא מנקים את המצאות בדילא משנים את המצאות העים את המצים את המצים. העים מסיקים לבוא משני הופים מורבים את החנה לשני משמים. הופים המצלצות להרגין אותי אני עוקבת אותיה זה".

אלו יכולה, מה היית משנה בעצמךו הייתי יותר גבוהה, ועם פחות עכבות. פודצית לחיות בילדותך: לוליינית בקירקס.

נלמי את מרחמתז <u>על אנשים שמעליבים אותם</u>

מה מצחיק אותך: <u>הילדים שלי, בעלי, דודן גבע עם הברווזים</u> שלו. אני קהל נפלא לסלפס־

מה משעמם אותךו *סיטואציה של כיתה. מגילת אסתר על ביצה. מכתב של 480 מלה על*

מה את לא אוהבתז <u>תוכבנות, קורסים להעשרה וליצירתיות</u>

מוי את מרגישה לא נוחז <u>כשאני צריכה לפגוש אנשים שאני לא מכירה.</u>

מה תמאכל האתוב עליךו <u>לחם ורומאה ושוקולד.</u>

פת וכרון הילדות החזק שלךז <u>אני מקוששת זרדים (במגרש עליו עומד היום ה"סופרסל"</u> בניתדה) בשביל האמבטיה של שבת, ומוצאת אירוס שחור.

מו הניבורים הספרותיים שלךז <u>הגיבורות של כ'יין אוסטיין.</u>

איוה גבר נאח בעיניךו *גבר פיקח ומשכיל.*

ם תחולשה שלךו <u>המיונטרופיה שלי, אני יכולה לאהוב אנשים, אבל הם</u> לא יודעים זא<u>ת,</u> ם אני מאוד עצורה. קשה לי להראות רגשות. לוקח לי הרבה זמן ליצור קשר.

אינו תכונה אנשים אוהבים אצלךו <u>את העובדה שאני לא מאיימת.</u>

מה קושר אותך לאנשים: <u>המון זמו. פיקחות, חוכמה, השכלה. אני סולחת המון לאדם</u> פשביל, פיקח ורשע, מוכנה לבלוע את הרשעות שלו כלי בעיות.

"סימטת חתבשים" של יעקב אורלנד. אני קוראת את

ברנשטיין, ספר מרחק על המאבק לשיוויון בעליות

הראשונות. תיאור מאבקים שכעצם נכשלו. ואת

קוראת את סער הבשלון ומגלה, למשל, שכ־1923 היו

408 נשים שעברו בכבישים... דווקא ברטרוספקט,

הכשלון היה הצלחה אדירה. לא מכבר סיימתי ספר

הנשא הנשא הנשי Literary Women הכחן את הנושא הנשי

דרך מיבנים סיפרותיים. ספרים העוסקים בנשים

מה את עושה בכתיבה: פורצת

גררות והורסת דברים, עושה

מעניינים אותי. סופרת שאני קוראת אותה שוכ ושוכ

אני מסוגלת לכתוב דק בכית, כי אני צריכה

להיות סגורה בתוך בועה, הרבה שנים כתכתי במסבה:

השפנולוגיה, לא מכבר קיבלתי במתנה

מעבר המלילים, אכל עריין אינני יודעה להשתמש כו,

יש שם אור ניאון, שוה טוכ, וסיטואציה לא מחייכת.

"מולכו" של אב. יהושע ואת "אשה בא"י" של דבורה

אין את מפוקת את עצמךו <u>וכנקת למיטה עם ערימת שוקולדים וספר טוב.</u>

במיאטרדן, הביפיה מנצחת את הנסיון. את יושכת כעלם החשוך ומאכה, והמסך נפתח ונעצרת הנשימה. פעם נבמה שנים קורה המקרה הנדיד שאת נישאת עס לובנה ויוצאת נרגשת, וזה מחזיר אותך לתיאטרון שב ועוב, בצימיה.

כמית' אני יושבת. את 'כסית' אני שתת. עדיין מרגישה שם טוב. כילודותי, הלכתי לשם ש קור. אח"כ ישבתי שם עם טומי. כ"כסית" יש איזו לסביכה הטבעית שלי. אותה משפחה עדיין שויקה את המקום, ונשאר גם הגרעין הקבוע של

תנילה המוב ביותר בשבילי זה קריאה. אני מקוח קליוב, בשאסיים את עבודתי באגורת המופרים, יהיה שן לקייאה לדאבוני הרב, אני קודאת העתנים, אני אוהבת, למשל, את כתיבתו של יגאל תופיקין (ב'דבר השבוע") שבא עם מיטען של תרבות שיחשית ושואף להיות איזה קאובוי של השלולית ש הנותית הוא כותב מתוך הנתה שיש לו קורא מיוטה ראשונה ושניה אני כותבת בעם, ורק י של היום שונב מתוך הנחה שיש אז אוז א מארי האינסליננטי שמכין על מה דוא מרבר, ובכך בשהרברים מנובשים אני עוברת למכונת בתיכה עד מא ביים שא כופה על קוראין רמה שמוצאים מעם כמוה עלשין מכונה כתיבה השמלית היתה בשבילי שיא לשונות היומיה.

אני לא קוראת מסנדר. אתמול קראתי ספר נהור.

"חברים טובים יודעים שאני פותחת את פי פעם בעשר שנים, ואז לרוב אומרת את הדבר הלא נכון ברגע הלא נכון לאדם הלא נכון".

כשאני כותכת, יש לי סדר־יום מוגדר. כל יום בשמונה בכוקר הבית מסודר ואני לכושה זנכנסת לחדר עבורה. עבורות הכית מהוות אתנחתה. בישול, כביטה. לא מתלוננת, הכל משוכב נפש כי זה בריחה מהשולתן. כיוון שאין לי סטוריו, אני מארגנת לעצמי את הפרטיות שלי בתוך הבית. כשהבית היה מלא ילרים, כתבתי עם אטמי־אוזניים. קשה לי לכתוב כשיש מישהו בכית, זאני משתדלת לעשות זאת מכלי שיירעו. מפריע לי לכתוב כשיורעים שאני כותבת. אני לא יכולה לשאת את הנשימה של אנשים מאחורי גבי כשהם יורעים שאני כותכת.

תהליך היצירה הוא תהליך מרתק, וככל פעם הוא שונה. זה יכול להתחיל פעם מארם שאת רואה, ופעם אחרת מסיטואציה שנתקלת כה או משהו מרגיז או מכאיב. וכתוך הסיפור נוצר הפיצוי, והפיצוי יכול להיות מלטף או אלים. לא טוב להיות מודע למה שאתה עושה בשעת הכתיבה. האינטואיציה צריכה להדריך. ואיוו דינמיות פנימית שרוחפת אותך לכתוכ בצורה מסויימת, זכל החשבונות וההכנה הן כעצם חכמה שלאחר מעשה. אם זה כתוב נכון, את מגלה שיש הניון לרברים, הגיון שכופה עצמו על הכותב זמתגלה רק בסוף התהליך.

"היתה תקופה של חומרנות מבישה שהיתה די מאוסה עלי, כשכולם החליפו הכל – ריהוט ספרדי בדני וריהוט דני ב'ענתיקות' – ואז במודע לא רציתי להיגור לזה".

אני נהנית מרברים יפים, אכל אין לי שום יחס לחפצים. ואני קצת מתכיישת בזה, זה לא משהו להתחדר בו. היתה תקופה של חומרנות מכישה שהיתה די מאוסה עלי, כשכולם החליפו הכל – ריהוט ספרדי ברני זריהוט דני ב'ענתיקות' – ואו, במודע לא רציתי להיגרר לזה. כשאני נכנסת לכית יפה ומטופה, מיר אני מתמלאת רגשי אשמה, אבל בין זה לכין להתחיל לחפש דברים בחנויות, רתוקה הדרך. הבית שלנו פונקציונאלי, משרח אותנו נאמנה. את הריהוט ירשנו מחמתי. לא מכבר תגגנו 25 שנה להחלטה להחליף את השולחן הנה...

אין לי דתף להשקיע מאמצים בנושא. את הולכת במנים עם שדים ורמיון ששוכר הכל, ואת מחפשת סרר בסכיכה שלך, חיים מסודרים, להכניס את עצמך לועך מסגרת חיצונית מארגנת, כי אם האירגון החיצוני לא יתקיים - תיתפרקי. אולי הפשטות והסדר, הסביבה המוכרת, זה מין הגנה, מחיצה ששומרת. זה משרה בטוצן. כי מה את עושה בכתיבהז את פורצת גדרות והורסת דכרים, עושה חשבונות הכי קשים. וכניגוד לשנעון רגיל, את מארגנת את הרברים מחרש. כשגעון הזה יש סדר. אני חושבת שהאירגון של השיגעון הוא היצירת לחיות כתוך מסגרת מסוררת וכטוחה, מאפש לחיות עם המהומה שלפנים.

> ראיינה: נורית ברצקי צילום: שמואל רחמני

37 HJJEDIO

אבו־כביר, תחנה אחת אחרי החיים. עולמם המיסתורי של הפתולוגים, המומחים לרפואה משפטית. חוקרים מקרי מוות בלתי טבעי. מפענחים פרשיות רצח. ה"קווינסים" מהצד האפל של הטלוויזיה.

מאת יצחק בן־חורין צילומים: ראובן קסטרו

אמא היהודיה שחולמת על -כני הרוקטור" לאו־דווקא רואה את ה..ילד־ שלה, לאחר סי־ ום לימוריו ובבוא זמנו ללבוש חלוק לכן – כפתולוג. אבל זה קורה, זה קרה, למשל, לאמא של ד"ר יהורה היס, מומחה לפתולוגיה, מומחה לרפואה משפטית ומרצה באוניברסיטאות ירושלים ותל־אביב. "אמא שלי רצתה שאהיה דוקטור. אבל איזו אכזבה היתה לה כאשר התברר לה שאחרי כל כך הרכה שנות לימודי רפואה כנה מטפל כמתים -במקום כחיים. כהתחלה תיא אפילו די התכיישה".

גם ד"ר בירטולון לוי לא חלם פעם למצוא עצמו בתחום זה של המקצוע. ברומניה מולדתו עסק ברפואה כללית והתמחה ברפואה פנימית. פרק זמן מסויים עבר כגינקולוג. .כחיים שלי לא חשבתי להתעסק עם מתים. אכל לרומנים חסרו רופאים משפטיים, וכמו שהקומניסטים יורעים לעשות, יום אחד קיבלתי הוראה שבאחר בנובמבר 1967 אני צריך להתייצב ללימורי רפואה משפטית באוניברסיטת קלוז".

אחרי שלושים שנה ברפואה, מהן עשרים שנה כרפואה משפטית, ד"ר לוי – כיום כן כן 57 – אומר שהוא מרוצה. .אני קם ככוקר ויודע שיש לי עכורה מסויימת. המוח שלי פועל כבר אוטומטית בחשיבה של רופא משפטי, וכשאני ניגש לעבורה, אני כבר לא חושב שלפני מונה ארם מת. המתח אצלי הוא המתח המלווה רופא משפטי שלא רוצה לגרום שמישהו ילך לכלא בגלל שיקול מוטעה שלו. אנחנו מדכרים עם המשפחה לפני הנתיחה. בשיחות הללו לפעמים נשבר לי הלב. אני כואב את הטרגדיה של המשפחה. ובכל זאת, כשאני נכנס לחדר הניתוח, אני שוכח את הסנטימנטים. לפני מונחת גופה אנטומית עם תיק משטרתי ממוספר".

כומש חלום חיום?

"לא, אכל אני לא מתחרט". אתה אוהב את העבודה?

אמאוד. יש הרכה סיפוק מקצועי. אתה נותן לחוקרים ולבית-המשפט הוכחות שכן־ארס'מסויים הוא עבריין – או חף מפשע. בעבורה הור יש חשיבות לכל שריטה קטנה בגופה. כשאני מנתה אני ערין לא יודע מה עשיתי בבוקר – אני כבר לא זוכר. חייב לעיין מי הרוצה ורק הרבה יותר מאוחר יכולה שריטה בדו"חות. לא יודע אם זה מנגנון הגנה, אכל כשאני שגיליתי להתקשר לעדויות האחרות, ואו מתבררת חשיכותה".

לכחונ על פתולוגים: לא נושא שכולם ששים ប្រភេទ១០ 38

מתים בעולם". באבו־כביר ארגעה מומחים ברפואה משפטית

לחשוב עליו, להתייחס אליו. הצלם, שראה כבר מתזורת קשים בחייו, מתחמק. את המיפגש עם המכון בהוא" מרחיקים ככל האפשר. אבל מישהו הרי צריך לעשרת את העבודה התשובה הזו. מישהו צריך לקום מדי בזקר להחמודדות מחמדת עם התופעה החוקה, הבטוחה אך המורחקת ביותר בחיים – המוות. עם גוף האדם שמתפרק. מישהו צריך לפתח טכניקה של גשימה ררך הפה כרי לא לקלוט את הריחות. לראות יום יובי בשעות העבודה את סוף הסיסור, את העליבות, את חוסר הכבור. ולחשוב שגם אתה תגיע בסוף לשולחן הזה. אתה ואני מרחיקים את הסיפור. הפתולוגים חיים

מכלי לתת לעצמם דין וחשבון, הם פיתחו מנגנוני־הגנה. ד"ר מורים רוגב, מנהל המכון לרפואה משפטית כאבו־כביר, פתר לעצמו את הבעיה בקלות: הוא מאמין בגלגול נשמות. אני לא פוחר מהננוות, כי אני לא אעלם מהשטת. לא נראה לי שאסתלק מתם כך. אני לא יכול לקבל את זה. הגוף נקבר, אכל זה לא סוף

"הגופה לעולם אינה משקרת. היא מדברת בשפה שלה ואני, שמבין אותה, מתרגם את הדברים

ד"ר לוי סיגל לעצמו דרכי התייחסות שויינות ברוך כלל, ל... בת־ענה: אני מטתכל על זה כרופא משפטי, וכך אני יכול לחתגבר. אחרי שגמרתי שניים שלושה ניתוחים, אגי רושם דויח ושוכת מה שראיתי. אם מישהו שואל אותי בצהריים יוצא לרחוב אחרי העבורה, אגי בכלל שוכח שיש

ובפתולוגיה, מומחים לכריקות ביולוגיות ולכריקות רעלים. ד"ר אמתר פיליפסדניאלס מומחית פנימה, ד"ר רווה צייצ'יק רופאה משפטית וסירולוגית, ר"ר לוי ור"ר היה, רופאים משפטיים שמיומנותם בחשיפת

מקרי מוות אלימים והצגת המימצאים כבית־המשפט. לכאן מגיעים בכל מקרה בו מתעורר חשר למוח לא טבעי. נשנה האתרונה נבדקו נמכון כאלפיים גופות. בניין של שלוש קומות. מנתחים במרתף. אל קומה א' מאתור באים בני המשפחה לזהות את הנועות. נקומות העליונות ממוקמות מעברה טוקסיקולוגית לנילוי רעלים, מעבדה מחלונית (ביאולוגית) לבדיקת שערות, דם, רוק, זרע, מעבדה אנטומר פתולוגית לבריקה מיקרוסקופית של רקמות לקביעת מחלה.

אבר כניר. התחנה הסופית. לא בדיוק מתאים לסיררה הטלוויזיונית בכינובו של "קווינסי". ארבעה רופאים מומחים אחראים על מדינה שלמה. ילרים חרינים למשוד הבריאות. שם מתעסקים קודם כל עם המיים – ולך תתמודד מול טענה כון. הפתולוגים נשארים בסוף התור. משותים בעיקר את המשטרה,

צריך לוהות מימצאים בערבהו 50 אחוזים מהצוות, הרוקטורים לוי והים, יוצאים מהבית בשלוש לפנות־בוקר. שעות נוספות הם לא ינישו. את העבודה הממתינה להם נמכון לא יעשה בינתיים מישהו אתר. היא, העבודה, תחבה להם נסכלנות מופתית עד שולם. יורדים ברכב משטרתי לאילת, עובדים כמה שעות נשמש תקופתת ובצהריים עולים לאוטובוס התוור

לתל אביב. לפני שלוש שנים נמצאה גופה בעין-נטפים שמצפון לאילת, "תיק" שנותר מאז כלתי מפוענת לפני כשבועיים הגיע אל אנשי המשטרה רמז הדש:

מפתח של מלה מלבסקי ז"ל בזירת המשע (בצילום חעליון), דיד הים (בצילום משמאל) תאר את מה שארע לה פל דוכן תעדים בעזרת הטובה של ברנו. ד"ר לוי

הגוכה נשמרה בכספת הבנק הלאומי

ולי בגלל מוצאו חדרום־אפריקני והדרכון הבריטי שלו, ואולי בגלל שירותו באפריקה בכלל זה כרומאו האישי של ג'ופו קנייטה, נשיא רב בכל האפשר על הרצח, החבלות בגופה, דיווח קנית – נשלח ד"ר מורים רווב בשנת 1979 על מקום הקבורה, וכמובן פרטים על המנוחה – אנטבה בשנה 1976.

מספר ד"ר דונבן "לפי הוראת אידי אמין נרצחה דורה בלוך בחוב ארוכה, המשמשה אה המקומים לכריתה עצים. נופתה נשרפת. עד ראיה מתחנורי שרידי תגופה באיוור חקלאי בוצי, בין מטעי סוכר, בקירבת גבול קניה. עם כיבוש קמפלה בידי המורדים הומיע עד הראייה בשגרירות הבריטית וקימר על מקום קבורת דורה בלון. השלטון ' היתה בשיניים התוחבות: מצאתי עליתן חתימה תחדש באוננדה דאנ להוציא משם את חגופה, של רופא שיניים מתל אביב. או ידעתי שאפשר החדש באוננדה דהג לווציה משם היו היושה של סוף סוף להביא את דורה בלוך ז"ל לקבורה והעבירה לשמירה בכספת הבוק הלאומי של בישראל". אוננדה, עד בואי לשם".

לאומדה עם נפילה משטרו של אידי אמין כדי גיל, גובה, מין, מחלות, טיפול שיניים. מצוייד לוהות את עצמותיה של דורה בלוך ז"ל, מחטופי בנתונים אלה יצאתי לקניה זמשם לאוננדה. את בדוקת שרידי הנופה ביצעתי למחרת ותיתתי בבית־חולים בקמפלח". איך קובעים זהות באיחור של שלוש שנים: השלד שבדקתי היח של אשה בת כשבעים שנה. תגובה התאים לפרטים שנמסרו לי על גובהה של

"תהליך הזיהוי כלל שני שלבים: השלב

הראשון, לפני הטיסה, היה איטוף מידע מוקדם

ו מסתור כיצד קוברים את גברת בלוך. ידעתי שסבלה מסטיות בעמוד השידרה ואמנם מצאתי בגופה שבדקתי מימצא שהתאימו למידע שהיה בלול בצילומי הרנטגן שתבאתי איתי. אולם ההוכחה החותכת ביוחר

1

39 Bigeain

שעשוי היה להביא למפנה בחקירה. לבקשת המשטרה הגיעו למקום ר"ר לוי ור"ר הים. לך תאמין שאחרי זמן כה רב עדיין ניתן בכלל לגלות כשטח מימצאים כלשהם. אנחנו מגיעים למקום ומתחילים לסרוק את מתחתונים, חלק עור של נעל שחורה. – אגי רואה את ד"ר לוי מטפס לראש הצוק שמונה מטרים גובהו – כדי לנסות ולהבין מה קרה

(המשך מהעמוד הקורם)

בשטח. האם האיש קפץ או נרחף אל מותו? התאבר או נרצחז ד"ר לוי קורא את המפה ושם לב במיוחד לכיוון זרימת מי השטפונות ופיוור המימצאים. בינתיים בוחן ר"ר הים כוכוכית מגרלת חלקיק של עצם, מגלה שערה של בעל חיים ומגיע למסקנה ששבירת העצם לא נגרמת בשל התרסקות אלא מזרימת מים והתדרדרות סלעים במשך שלוש שנים. הוא מרוכז במימצאים. אחרייכן יסביר: "הגופה אינה משקרת. אני מקיים אתה מעין דיאלוג והיא מספרת לי את סיפור רגעי החיים האחרונים". מתאר ד"ר לוי: "תפקידנו היה לצאת לשטח

לכדוק אם היה זה רצח או התאכרות, תאונה או מוות טבעי. בדקנו כל שריד ביסודיות בחיפוש אחר סימני חבלה מחפץ קשה, יריה, כרסום של שיני בעל־תיים או התפוצצות חומר נפין. פה ושם גילינו כרסום של בעלי תיים. הבגדים כורסמו, אכל לא ראינו סימני דם – ופירוש הדבר שהאיש לא נטרף בחייו. על הבגרים לא מצאנו גם סימני רקירה או יריה. על חלק של נעל שחורה חיפשנו ולא מצאנו סימני החלקה מן הצוק. בעזרת זכוכית מגדלת ראינו שיש קילופי עור. בעצמות הירך מצאנו שבר המתאים לשבר נפילה. לפי חלקי העצם אנחנו יכולים לרעת שמדונר כזכר, מה גילו ולפני כמה זמן נפטר".

טיילים שהתכשמו אותה עת מהאווירה מעבורתי - לעולם אינה משקרת. היא מדברת בשפה הטבע, לא בזבזו זמן כדי להעיף מכט לעבר צוות הרופאים שממרחקינוה, חובה להודות, נראו כמו ארכיאולוגים באתר חפירות. המידע שבגינו הטריחו עצמם הפתולוגים לאילת – הכזיב. למחרת, במעכרה בחל־אביב, השלימו השניים את מלאכת זיהוי הנפטר, אבל כשל הזמן הרב שחלף מאז מציאת הנופה,

נעלמה. אחרי יומיים היתה הלוויה באילת. היא נערכה כשקט וצינעה. אפילו לא מלה אחת בעמוד פנימי בעיתון.

רוב המקרים עליהם עובדים הפתולוגים עוברים ללא חשיפה ציבורית. אביל כשפורצת לכותרות פרשה השטח. אחרי כמה דקות של הוזת אבנים ונכירה פלילית עסיסית – הם נמצאים במקום. הצוות היסילוי באדמה, מתחילים להיחשף חלקי עצם, פיסת כד הוא שהרכיב את התסריט המלא לרצח מלה מלבסקי, תסריט שנתמך אחריכן בעדויות אחרות. ד"ר היס חזור מהשתלמות באנגליה כאשר תיק מלה מלבסקי היה ערין בחוקת תיק לא סגור של תאונת דרכים. יחד עם ד"ר לוי, הוא סגר את בו הפרצות.

קווינסי'? בטלוויזיה הצטייר", הפתולוג כהחלטי, נחרץ, פסקני. התוצאות שהוא משיג אינו משאירות שום מקום לספק.

במציאות הדברים שונים לחלוטין. קווינסי לא היה מתקבל אצלנו לעבורה".

持定的执行设法

ד"ר היס: "לא היה למשטרה תסריט של הרצת, ובלי תסריט כוה זה איאפשר כלל להגיש כתב אישום. קיבלתי את תיק מימצאי התכלות בגופה והצילומים בשמת, ויצאתי עם ד"ר לני והקציז מישל חדד למקום כו נמצאה הגופה. אחרי חצי שעה נסענו לכיתי ושם השלמנו תפריט של האירועים בזירת הרצח. התיאוריה שלי היתה מנוססת על המימצאים שעל הגופה. עדות של אדם ניתנת לשינוי, אכל הנופה - זאת למדתי הפסטוראלית בשמורה של רשות שמורות שלה ואני, שמכין אותה, מתרגם את הרברים לשפתנו. בצילום אתר ראיתי פס דם לאורך הסכיל ובסופו – קווצות שערות מהקרקפת. כמו כן ראיתי צילומים של הגופה כפי שהיתה בעת שנמצאה".

"הצילומים נתנו לי את הפתרון. הנולצולת היתה צריכה להשתפשף לאורך עשרים מער. הנופה נמצאה כתנותה נדירה של ישיכה מזרחית. שני הצילומים, וכן סיבת המוות – תאונה או התאברות – עריין נותרה הנזקים שעל הבגרים והנופה, סייעו לי לבנות את

רבים נקברים מבל' שנדע את סיבת המוות

תיקון לחוק האנטומית והפתולוגיה גרם האנטומיה והפתולוגיה כמעט שלא עופקים אצלני לינידה משמעותית במספר הניתוחים כיום בנתיוות גובות. 95 אתוז מעבורתנו מוקדשים שמבוצעים בארץ. החוק קובע שניתן לנתח גופה לבדיקת וקמות של אנשים חיים, רקמות - בהסכמת המשפחה. אם המשטרה חושדת שולקחות בזמן ניתוחים. האם הייח רוצה שאת במעשה פלילי, היא חייבת לבקש מבית־המשפט התוספתן יוציא מגופך רופא צעיר שכל היכרותו צו לביצוע הנחיחה. התוצאה: ישום מקרים בהם עם חלל הבטן מסתכמת בקריאה בסברי רפואה: לא ניתן לוו להגיע לחקר האמת. קיים סיכוי – מי שחושב שהעורקים המיד אדומים, תוודידים ואלה לא דברים בעלמא – שאדם יורעל בידי בן חמיד כחולים והעצבים חמיד צהובים כפי שהם משפחתו והמרעיל לא יתיר ביצוע בדיקה שלאחר המוות. כבר היה לנו מקרה שאשה מתה ותועלה גופה טרית, אלא רק גופות הנוטות בבית־תקפר חשד כי היא וזורעלה על ידי בעלה. הבעל עצמו . לרפואהו־ סרב לאשר ותיחה, והאשה נקברת. בשלב מאותר יותר 'התעודרנ' אחיותיה של המנוחה ופנו נעשית במכון רק בדיקה חיצונית של הקורבנות, למשטרה בחלמה, אבל זה כבר מאותר מדי. כמה כי המשטרה וכנעת לדרישת המשפחה שלא שבועות לאחר הקבורת, לא נשארו על הגופת לערוך נתיחה. זה עיוות הדין ממש. לעולם לא סימני ההרעלה. מעשה הטשטוש הושלם בסיוע נדע מצבו של אדם שניה לפני התאונה: יכול

חדובר, מנהל המכון לרפואה משפטית ד"ר או דימום במוח. בארת"ב מנתחים כל אדם שופטר מורים רוגב, מזהיר כי "ישום מקרים של חולים באומן פתאומי, כולל חינוקוה. אצלנו ני ים טיפול נכון או מלא בבית חולים - כלי שנדע את סיבת המוות. בארה"ב ניתחתי פעם ונפטרים, לבית החולים ולרופאין אין כמובן שום ולר שנפטר בדלקת קרום חמוח. מיד כשנילינו את עניין לבקש, ותיחה של הגופה: אם מדובר שיבת המוות צלצלנו לביחו, וכך הצלנו ממוות במשפחה דתיח, הדי העניון לבור, וכך נפוע מקוח דומה את שני אחיו. חכל בוכות הניתוח שלאחר על הטיפול בכתי החולים, פיקות שלו שחור האו המווה. אנחנו הישראלים, שמתיימרים לתיוח הברחי לבריאות מעם" מהמתקדמים בעולם בשטח תרמואה, נותרים וד"ר יחודה היש מחדיעו בנלל חוק שנות דור מאחור בנלל התיקון לחוק".

מופיעים באטלס הרפואיז רופא שלא ראה בחיין

בתוות דביעת שלי אין ולא היה מקום לרגש". לחיות שהתמוטט פחאום בנלל אוטם שריר מלב בכית דמשפט".

מעניינים בעבורת הרופא המשפטר, אבל כשארבעה רופאים אתראים על כל שטח המדינה – במקדים רכים לא ניתן להם לצאת כלל. כאשר יוצאים לשטת, (המשך בעמוד 44)

שלי. אין לי שום הנאה אוצרת. אנחנו עובדי ציבוד שלא יכולים לעשות רפואה עצמאית. עושים עשר כוננויות בתודש ומשתכרים כ־850 דולרים. אבל אינני רוצה שיבינו אותי שלא כהלכה. אין לי אף תלונה אני מרוצה מעבורתי".

ד"ר יהודה היס, בן 40, נשרי ואב לשניים, תושב נאות־אפקה, עלה ארצה מפריץ ב־1957. בצה"ל שחת בהנרסה קרבית, ורפואה למד בבולוניה, איטליה. אחרירכן עשה סטאז' נהדסה הר הצופים, התמחה בפתולוגיה ב"שיכא" ובמשך שלוש שנים התמתה כרפואה משפטית בארה"ב, אוסטריה, אנגליה, וויילס וסקוטלנר. בתברר לי שהדינמיקה של העבודה בפתולוגיה די מתוטונית. אתה יושב שמונה שעות מל מיקרוסקופ ובודק רקמות. משרד הבריאות הציע לי להשתלם ברפואה משפטית, ולשם כך שלה אותי אל האנשים הטובים כיותר בעולם. על הנייר אני רופא משפטי טוב".

התיאוריה שבית־המשפט קיבל, ואחרי כמה שבועות

שמעתי את אחת הנאשמות תוזרת עליה. זו ההנאה

פרשת מלכסקי היא עוד הוכחה לכך שד"ר הים הוא רופא משפטי טוב – לא רק על הנייר. בתודש יוני 1986 הוא עלה על רוכן הערים במשפט יערי־גרנות עם הבובה של בתו. "נקרא לה יעל", אמר הרופא לשופטים, והתחיל לתאר את מה שלפי המימצאים שבידו עוללו הרוצחות לקורבן. בלמחרת כתבו ב'חרשות' שיש לי מבט מוזר בעיניים. תיארו אותי כמין נואף שמשחק עם בובות", מצטחק הד"ר.

עניין מה היו כותבים עליו אילו ידעו על הניסויים בעכברים שערך בזמנו יוצר עם כתו כשהילרת היתה בת... תמש. .היא עזרה לי בניסויים שערכתי על עכברים כחלק מעבודת המחקר שלי. היינו מאכילים אותם, מזריקים להם זריקות ובסוף ממיתים אותם. הסברתי לה שזה חלק טבעי מעולנו של מדען, והיא תפסה את זה. אני לא מתרגש מזה כי אני אדם פשום, ולא מתעסק בפילוסופידב אולי בגלל זה קל לי. אני מתרחץ אחרי כל ניתוח, לא מביא את הדיתוח האלה לחזוב. ומעבר לזה הדבר לא מפריע לי. אמא שלי רצתה שאהיה דוקטור וכאמת ותחילתי להתמחות בגניקולוגיה, אבל וה לא מצא חז בעיני. אולי לא היתה לי מספיק סבלנות לתולים".

והפתרון דוא לטפל במתים, שאינם מרבדים? יכול להיות שיש בזה מסהו. אם אתה יודע שהמהלך הטבעי של תחיים נגמר כמוות – אתה מקבל את זה כאירוע טבעי".

ד"ר יהודה הים, קר ותכליתי. מקצוען אמיתי. הבה מתגלית בופתה של המודה לציור גבה דרור כצפון הארץ וכעלה אורי, מנהל בית־ספר שדה כדד מירון, נעצר כחשור ברצת. -אורי דרור כתור נתמד והכיב. הוא נעצר לאחר הלוויית אשתו והשוסרים הביאו אותנו אלי לבדיקה. הבעתי בפניו את צערי על מות אשתו. לא התיחמתי אליו כאל חשוד, אלא כמו רומא הבודק תולה, מבלי להיות מעורב במצבו של החשוד: אולי הו מה שהכיא אותי לפתולוגיה: הקשר עם הנברק אינו משפיע על מות-הרעת. ברקתי אותו משערות הקרקפת עד לציפורני בהונות הרגליים כדי לגלות פציעות, שריכות, רימומים, נופים זרים – כל אותם דברים העלולים להיגרם במגע בעל אופי פלילי.

את תוות־הדעת על אורי דרוד בהנחמר החביב", כהנדרתו, השמיע ד"ר היס מעל הרוכן בבית המשפט המחווי בנצרת־עילית. עדות לא נתמרה ולא הביכה מבחינתו של דרור שעדיין ממתין לפסק הדין. -למעשה, כבר למחרת מציאת הנופה יכולתי לקבוע באיזה מכשיר הוכתה. לשמחתי נמצא בריוק מכשיר זהה. נו התנאה של רופא משפטי. אותי לא מעניין מי הנאשם, והאם תוא מורשע או מחכה. אותי מעניין שהמימצאים שאני מביא מהשטח מתאמתים

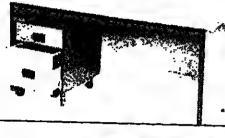
היציאה אל זירת המנות היא אחר החלקים היותר

سرن عادد

יציב, אפשרות כוונון מדף חמקלדת וגובה הצג לנוחות

שולהן דגם איתן

NINT

ארון ערואטים בתליה לאחסון תוכניות מפות איתור מהיר של כל שרטוט חסכון עצום במקום.

האגו, המפעל המוביל ביעוראל לציוד וריהום משרדי ממתכת, שנח להצא בפניך את מוצריו.

שהחת מנוון עצום של רוזיטים ואביזרי עזר שנולדו לעבור בשבילך בכל תנאי. עיצוב נאח מיוחד וחקני איכות בלעדיים מקנים למוצרי הארגז יחדונות על-פני מוצרים מתחרים. מגלך בניעה הדשני מקנה למוצר נימור מעולה, מונע חלודה, מענים למוצרים עמידות

אלפי לקוחות ברחבי הארץ מצאו במוצרי הארנז את פתרונות העיצוב המשרדי חיעילים פתרונות פונקציונליים אלח נותנים את כל התשובות שאתה מחפש. תמצא אותם בלמעלה מ-60 חנויות לציוד משרדי ברחבי הארץ. המפעל שיווק ומכירות: רעננת אזור התעשיה 052-450166 שיווק ומכירות: ת"א תחרש 18 ב־2-231231

בתלאביב - אציל לרנד קרליבן 15, 281456. נזית יאיר אבן גבירול 98, 233375. נזית יאיר אבן גבירול 154, 66083. נזית יאיר אבן גבירול 19, 265739. נזית יאיר אבן גבירול 19, 233375. הציל לינד קדליבן כז, מ1435. נזית יאיד אבן ובייוץ מין 152 38933. כלפון נחלת בנימין 10, 264831. לאוטמן נחלת בנימין 52, 264831. לאוטמן נחלת בנימין 10, 264831. למפון נחלת בנימין 139, 27102. המשביר המרכזי ניבורי ישראל 74, 389333. כלפון נחלת בנימין 139, 27102. המשביר המרכזי ניבורי ישראל 74, 289333. ברמל קרליבן 1007 לנושון זכוטינסקי 120, מרכז המדף דחנשיין מטלון 58, 256186. נחמיאט מקווו יסו אל בא 15, 258297. בימון לילינבלום 20, לנישון זכוטינסקי 120, מרכז המשמונאים 107, 269622. קרביץ סיטונאות פרץ 42, 624526. הוטי בא קל חשרון 21, 558297. רימון לילינבלום 20, 269622. הריט יפו 14, 269627 המשמונאים 107, 269622. קרביץ סיטונאות מרץ 42, 107 המשמונאים 107, 269622. קרביץ סיטונאות מרץ 42 המשמונאים 107, 269622. המשמונאים 107, 269622. הריט מרץ 107 המשמונאים 107, 269622. הריט מושיים מוכז במינו 107 המשמונאים 107 המוכז במינו 107 המשמונאים 107 המשמונאי במשפים בין יבושים 120. קרביץ החשמונאים 107, 269622. קרביץ סיפונאות שרץ 24, 020122-00 בין יושיון יבן ידבטעט 120 במער 120 17932167 בעודה המשביר המרכזי שער פלמר 1. במשפים המשביר המרכזי עטרות, 202-35320. ולשטיין יפן 30, 2016-2016 ביושלים - המשביר המרכזי עטרות, 2017-2018 ביושלים ביושלים - המשביר המרכזי עטרות, 2017-2018 ביושלים ביושלים - המשביר המרכזי עטרות, 2017-2018 ביושלים ב בייסי אונון קרופתן ב שירושכים - המשביר המרבזי עטרוון וובאפס אני היפטין יפי ספן סדפובי מלא, 2779-750 ש עפולה - שבו ישראל הנשיא 2, 665-22674 של 1975-750 ש עבריה - לוו זעקב מסג' חמיא, 2792-760 ש עבריה - לוו זעקב מסג' חמיאות 2. 1975-760 מין נון דרך העצמאות 2, 2792-760 ש עבריה - לוו זעקב מורשברג העצמאות 50, 27662622 נין נון דרך העצמאות 2, 2792-760 ש עבריה - אומים בייטי אומי שומות קורצברג העצמאות 52, 04-662622 נין נון דרך העצמאות ום, 20186927 ומי בעם מספר 12, 11217 בני ברק - כתבי עט ז'בוטינסקי 7, 03-786927 בני ברק - כתבי עט ז'בוטינסקי 7, 03-786927 במילנסקי 2, 12419 בני ברק - כתבי עט ז'בוטינסקי 7, 756927 במילנסקי 2, 24119 במילנסקי 2, 24119 במילנסקי 2, 24119 במילנסקי 2, 24119 במילנסקי 2, 2517 במילנס שומו המדריך סמילנסקי 2, 22419 - 53 תנות הספר ויצמן 9, 1710 ב-20 ש שומו הקייור במו 23, 1717 ב כפריסבא - כהן של ויצמן 84 ב במריסב איכות בצלאל 3, 1710 75 ב בעתיים - קרביץ ויצמן 23, 1717 ב 23, 1720 ב מרצליה - מנוון סיטמו בואר 1720 ב-24 ב-25 ב מרצליה - מנוון סיטמו העופי דרר השיוו 25 ב-24326 ב מרצליה - מנוון סיטמו העופי דרר השיוו 25 ב-24326 ב מרצליה - מנוון סיטמו

יותרים ארטורוב 58, 24535 מאלות בצלאל 3, 1730|57 ש גבעתיים הקוביץ יבטן 52, 24326 מוון סיטקו ת.ד. 2013, 1983-558. שנב היותרים מאין דרך השרון 52, 24326 ש מוד השרון - 1873 במוון סיטקו ת.ד. 2013, 1983-558. שמו השרון 52, 1873 למאו אחוזה 106, 1973-262. מאניק ברבדים 2, 28499 ב י מנים 142 בלור מוציק ברנדים 2, 1459 ב-20 ב מוד תשרון - אוים מחירון באוים בלור 106 בלפור 1679 בלפור 1679 בלפור 1679 בלפור 1679 בלפור 106 בלפור 1679 בלפור 106 בלפור 1679 ב-20 במוד השרון - אופן שוקולות 172 ב-1757 בבת ים - אחים קולם בלפור 1679 ב-1757 במים לחי האורנים: 2 איוור התעשים: 106 בלפור 1679 ב-1757 במים לחי האורנים: 2 איוור התעשים: 105 ב-1757 במים לחי האורנים: 2 איוור התעשים: 105 ב-1757 במים בלפור הרצל ב

ชเลยสโต 40

אביאם סלע, חיים שכאלה

למנצח תפקיד.

לא כל הכלים

זריזות שיכולות לפגוע בו. יש לו רגל של פיל. עד שהוא מרים את - כפי שהיו ציפיות. דרגל לדריסה, זאת ברחה ואיננה.

גם אנחנו כאלה. יש לנו רגלי פיל. כשאנחנו מורידים את הרגל במקום שאנחנו מודידים, המכה נוראית והמסה אדירה. יורד סונאז' כזה, ששום דבר לא סורד. אכל זה לא אומר שאנתנו הורגים את כולם. זה לא אומר שאנתנו מחסלים את כולם. זה לא אומר שאנחנו עושים מה שאנחנו רוצים. כפירוש לא. יש לנו המון מינבלות. אנחנו לא אמפיביים, אנחנו לא יכולים לרחף, אנחנו ובתנינים וכחיות אחרות. אותה בנו רק כנגד מטוסים. עכשיו מתברר שהפיל יכול לפגוע כחיה הזאת, כמו בעור הרבה מאור

תיות. מיד אתרנם למה שאני מתכוון.

רביתם של אל"מ אביאם טלט וניונתן פולארד נפגשו שעה שטלע היה בחופשה

לימודים בארה"ב ועשה דוקטורט בתורת המחשבים. לאחר ששב ארצה וחזר

לוול האווין, היה מפקד בסים רמון, עד שהחמנה לכהונה מפקד בסים חליוף, משאת

משו של כל ממקד בחיל־האוויר. החלטתו, בראשית השבוע, לפרוש מכהונה יוקרתית זו,

לא העתה פרי תבוקה מקדית וטפונטנית. סלע הגיע להחלטתו אחרי שיקול דעת ממושך,

התלבטויות קשות, ותחייעצויות וחערכות מצב. סלע נאלץ לווחר עליה ולפרוש בשל

תחחלטה לא תפתיעה את מכריו. הם ציפו לה ובסתר־ליבם ידעו שלא יהיה מנוס

מהצעד חות. בין חבריו חיו כאלה שגרטו כי אל לו לחתפטר. זאת מאחר שפעילותו

כ'עושת פולארד" היתנו באישוד מוקדם של דרגים ככירים יותר, כשתוא מילא בה תפקיד

משני, ובסופו של דבר נפל קרבן להסתבכות הובבנית שנרמה לחשיפתו וסיכנה גם אה

קיום תפוזו. לרעת אלה, תהתפטרות עלולה להטיל את האחריות למחדל על בתפיו. של

שכן, היו אחרים שגדסו כי בלי שום קשר למידת מעורבותו של סלע בפרשה, עליו

לעוש את תתפקיד בשל ההשתבכות עם האמריקנים. אחרי חכל, הפרשה צברה האוצה.

בשל תעיתני של מינויו, שהרגיו מאוד את המימסד הבטחוני בארה"ב: מכאן, שפרישתו

אביאם סלע פרש מהתפקיד מאחד שהוא דואה עצמו בראש וראשונה פטריוט ישראלי.

במשרד הבטחון יש הטוענים כי הוא עשה זאת מאוחר מדי. גם אלה אינם יבולים שלא

לדבר בחעובה על בעילותו בעבר, על כישוריו ושולותיו, ועל העוברה שהוא הראשון

אביאם סלע קבע קריטריון שאיומו מרחף על אלה המעורבים בפרשה אשר עדיין

יושבים, לא לבטח, בלשכותיתם. אלא שכוונתו לא היתה לאיים על האחרים בעצם

המישת ועא עצמו ביקש רק לצמצם בכל שניתן את העימות עם האמריקנים וליישר אה

תסיפור של פולארד הוא סיפור ענום, שבו סיבר חדרג המבצעי את הדרו המדינן.

ובעלב זה אין המדובר בתפקרת הדרג המבעעי. החקידות ערם ולחיימה ולפי שעה קשה

השנה של ועדה החוץ והבעחון בבומה בראשותן של אבא אבן. אכל בכל זאה ועום כבר

משקעים שווצרו מתחושות ולחישת מקדרומה ולשכות והדלמות שאין להן אבא, והיה מי הווצרו מתחושות ולחישת מקדרומה ולשכות והדלמות שאין להן אבא, והיה

אבל מה שעומד עכשיו על הפרק הוא מפשהן של אביאם סלע, קצין מעולה

ואורואליסט אמיותי הנדש כי עלולים לונחן, סלע הוא ובס לחיל האוויר ולצה"ל, זש לן:

לשורים ותכונות שהוכתו בחקיבה תכור העיראקי, בקובות אויון, בחיכוון הכצעים ובכל

שת שתוכתו בתוכון בתקיפת תכור העיראקי, בקובה אויר היום הוא בתר. לקחת שתקפלות בתוכן שנים רבות של שבות ופוקור בתיכיהאוויר היום הוא בתר. לקחת שקק ומן. אבל ום בעת הזאת אין לפסות עליו. אסוב לונה לניולחברה ולכל אלה העוקבות אוני עיתוק את התחושה שהמערכת הבטחונית פותה לו עורך.

יו מסקוות וועדת הברור הממשלתית של רוטושטריין־צור ושל ועדה

מצרים לקחו שליש מצבאם להתעסק עם הגנה אווירית. אבל הגנה אווירית לא כובשת. הגנה אווירית לא פוגעת בשטח ישראל. הננה אחירית לא מעבירה כוחות. הגנה אוזירית – כשמה כן היא: מקסימום אמצעי מניעה. אפשר להתווכח כמה הם סובים. אבל מה שווראי הוא שוה זה לא אמצעי התקפה. אם אתה לוקח שליש מכוחר ומשקיע אותו בקונרומים, או נשאר לך רק שני שליש לייצר התקפות. המערכת הואת שקוראים לה סילי קרקע־אוזיד, היא חלק מאותם אמצעי מניעה. אבל תמיר הם יהיו מוגבלים כזה שיגנו על נקודה אחת. על ארץ גדולה הם לא יוכלו להגן, ומצרים וסוריה הן ארצות גדולות מאור.

אני מרגיש מאור לא נוה. אני זוכר מה אמר בני פלד |מפקד חיל דאווירן כשביקרנו איתו בכסים עציון לפני יום הכיסורים, כשעוד לא חשבנו שיש מלחמה, ומה אמר אחרי המלחמה, כשלחצנו בנושא הטילים שהפריעו לפיוע לבוחות הקרקע. הוא אמר שזו לא משימה של חיל האוויר.

לא שעיר לעזאזל

"בישת פולארד", עוד לפני שהחל למעשה במילוי תפקידו.

סלע, ולהפכו לשעיך לעזאול. וזוא לא קיבל את דעתם.

עלויה להרום לצינון האווירה הקשה השוררת בפנטגון נגד ישראל.

אשר וויותר מרצונו על כהונה בכירה שחיתה משאת נמש.

ש העימות בין ער הבעותון וצמרת חיל האוויר.

ומרודים עם יהדות ארודב.

מנריע על אחת נמה וכמה

ששם לא כל התווים מוכנים, לא כל המנגנים

אז זה לא היה כך, מין פיל זיתוש. אלא נחיל יתושים שגבר פתאום על הסיל.

בשרי, שהמסקרים בקרקע ביקשו שלא יבואו מטוסים, וכאשר

במלחמת יום הכיפורים המטוסים לא סייעו לכוחות הקרקע

בגלל הטילים. היו גזרות, ואני ידעתי את זה כמעט על

נכון שבתקופות מסויימות יש יתרונות למערכת מסויימת. נתקלים בהנמן דברים שנטדם אנחנו לא יכולים לפעול – כמו הפיל. כאשר פורצת מגיפה, עוברת תקופה שאתה נכנע לה עד שאתה אלא מה: נכון שהחיה הזאת, שקוראים לה טילי קרקעיאוויר, יכולה את החיירק או הווירוס ומפתח את תרופת־הנגר או החימון. להשמיד פיל. אבל היא לא מתחרה אתו בכלל. היא נחותה ממנו בדרך כלל זוהי תקופה קצרה יחטית. כך גם עם הטילים. עד אחרי בסדרי גודל שלמים. היא יכולה לפגוע רק בפילים, אך לא באריות מלחמת יום כיפורים היינו בשלבי חיפוש אחר הנסיוב. למרנו את

העניין, לא הכנו בדיוק את הרבר הוה, היינו כמו במגיפת שפעת. היינו מנוזלים וחיפשנו איך יוצאים ממנה. לא אחר או שניים היו חולים. היו שנפגעו מהמחלה הזאת. דרך אנב - דרבה לא נפגעו, אבל הפאניקה תמיר יותר גדולה מאשר המספרים האמיתיים. כי במגיפה, מה שחושכים עליה זה הרכה יותר גרוע מאשר המגיפה עצמה. והיתה פאניקה מהמגיפה הואת.

כל חיל האוויר – לדעתי כל המדינה – נרתמו כדי לטפל במגיפה הזאת. וכאשר כל המרינה הואת מחליטה לעשות מאמץ, בכל הכוח, היא מצליחה. אכן, היינו תקופה קצרה מאוד מתחת לגרף. אבל לא יותר. מה זה אומר? זה לא אומר שיותר לא נאכר מטוטים. בוראי שנאכר מטוסים. אני רק יכול להגיד שהתקופה של מלחמת יום הכיפורים דומה לתקופה במלחמת העולם השניה, שבה נכנס לעולם הנ.מ. המבוקר במכ"ם. פתאום התברך שכל המפציצים לא יכולים לטוס כי מפילים אותם, והיתה טראומה. בדיוק אותה הטראומה שאנחנו עברנו, אכל רק עד שמצאו את השיטות נגר. היתה מסופה והיא עברה. בפירוש עברה.

אם אנחנו מדברים על דגרף שקורם הייתם מתחתיו, איםה

אתם עליו היום? הרבה מעל הנרף. לא שיותר לא יפלו מטוסים. יפלו מטוסים. אכל אני עור פעם אומר: תמיר המערכת הואת, שקוראים לה מטוסים, תהיה יותר חזקה. היא תמיר יותר חזקה. תכוא מחר בגרה עם אמצעי חדש, אז יכול להיות שכתקופה מסויימת יהיו לך הישגים. בפירצה מסויימת אתה תצלית. אבל לא בסךיהכל של

צריך להניה שכמו שאנחנו התכרמנו בלחימה נגד הפילים, גם הטילים ואלה שעומרים מאתריהם הוציאו לקחים.

ללא ספק. אבל עוברת חיים היא, וכזה אתה יכול להיווכח אם תסתכל מסביב, שכל מה שקשור במטוסים בעולם הוא תמיד טיא הטכנולוגיה.

מיר ברמה אחת יותר נמוכה. תמיר. קה את

האמריקנים. הם הגיעו עם מטוס לתכל. זו קידמה בלתי רגילה. אבל מה יש לאמריקנים להציע בנושא טילי .1962 קרקע־אוויר! הוק משופר. ההוק הוא יליר וה"פטריוט", שזה הטיל הבא שלהם, יוצר ב־1985. כלומר, האמריקנים עם כל העוצמה העצומה שלהם, לא פיתחו טיל קרקעיאוויר במשך 25 שנה. למה הם לא פיתחו? יש לוה המון סיבות. הסיבה העיקרית שוה גם עולה המון כסף. לעומת זה, עם מטוסים לא עושים משימה אחת. הם גם עושים הגנה אווירית, וגם מגינים על כלי השיט, זגם תוקפים ביכשה וגם שומרים עליך, וגם מסייעים לכוחות הקרקע, וגם באים כלילה וגם ביום. ואילו הטילים מוגבלים לנקודה מסויימת. כך שבסופו של דבר, כאשר אתה מחשב

את החשבון הנכזי הזה של כסף, הם הרבה יותר יקרים. אז אם הכל כל כך טוב, למה המרינה עומדת על דראש כגלל דטילים דמורים בכקעת דולבעוף

מטעמים ברורים אני לא יכול לרכר על התוה. יש פה קורם כל טראומה מהעבר, ובצרק: כמו שלמצרים יש טראומה מתקיפות מטוסים בקהיר, במו שלסורים יש טראומה מהסירנות שהיו להם שם. כך גם היהורים. ער שלא יוכח אחרת, הם יהיו כאותה הטראומה

שהיתה להם. ויותר לא אוסיף על העניין הזה. אלא שלי יש היכרות, נגיר קרוב למושלמת, עם האמצעים שיש לנו, והיכרות מצויינת עם האמצעים שיש להם, זגם עם

ההתפתחויות שחלו כאן ושם. אז אני יכול להגיד בשקט שהתיוה שאני מחזיק בה – שהמסוסים תמיד ינצחו, לכר מפרקי זמן קצרים שבהם תהיה איזה המצאה חרשה, מהפכנית – היא תיזה נכונה. ואין לי ברירה אלא לחכות שיוכיתו אותה, כי ער שיוכיתו אומה, היא תישאר תיאוריה, זרינה יהיה כמו כל תיאוריה.

(המשך בעמוד הבא)

43 ชเอยอโต

אביאם סלע, חיים שכאלה

היינו מגיעים לתוצאה אחרת. נניח, באופן המנצח דורש להפעיל את הגגנים כאילתור, בלי היפותיטי, שאנחנו מחליטים מחר להשמיד את כל שרות הטילים כירדן, לצורך ניסוי הפתרון המכצעי. אחרי שננסה אותו, עדיין יהיה לנו פתרון אחד שהצליח או לא הצליח, שלא יגיר שום רכר מסויים ורצה עליו כמשך חודשים, ועושה חזרות, בוואריאציות אחרות. כלומר, העוכרה שניצחתי במשחק שת אחד, לא תוכיה שאני אנצה גם כמשחקים אחרים. תוכל לטעון נגדי שניצחתי מפגי שהשחור טעה. ואז מהז אזמין אותך למשחק נוסף שכו תשחק עוד פעם בשחור ואני אראה לד שתפסיד גם כפעם השניה? כשחמט נוכל להמשיך כך אין־סוף פעמים. לא כשרה. אין לי שיטה אמפירית להוכחת הגושא. אני לא אוכל להוכיה את זה במבצע, גם לא אחד, וגם לא גרול.

יותר מזה: יש גם המוז משתנים שיכנסו כאז. שאני לא יודע אותם. יכולות להיות סיבות אחרות, למשל סיבות פוליטיות. יכול להיות שתחזור מלחמת יום הכיפורים, ולא יאשרו לנו לעשות משהו. תמיד אני לא אצלית במשהו שכפית עלי. אם אמרת לי, תנסה לעשות מה שעשית, עם ידים מושך אחורה? קשורות - אני גם לא יכול לעשות. אני יכול להצליח רק עם ידים חופשיות, עם הרגלים

הופשיות. כמו שלמדתי כל הזמו.

מפקד חיל האוויך דאז, כני פלד, שהישווה

זאת לתומורת, נתן דונמה יוצאת מן הכלל. יש מי לא. אני שלם לגמרי, אני שלם עם זה לגמרי. שאחראי כחיל האוויר על התווים. מצר שני יש הצר המקצועי לא רוחף אותך להגיע נגנים שמפעילים את הכלים. יש לנו כלים מצויינים. רכשנו אותם כהון עתק. אכל אם לא לא נוכל להוכיח שאם היינו עושים אחרת, לא כותבים מנגינה כראוי, אם התווים לא טובים, ואם שעשו חזרות - יש בעיה בהפעלת המערכות.

יש פה שאלת מפתח: אם התומורת - כמו למשל הפילהרמונית של ישראל - לוקחת קונצרט ומגיעה לרמת מיומנות מוחלטת ער שכל אחר יורע בריוק מתי הוא נכנס, כאיזה סולם, באיזה עוצמה ומתי הוא מפסיק – כשביל מה צריך מנצח? בשביל לשמור על ההרמוניה.

על אחת כמה וכמה בתומורת, ששם לא כל התווים מוכנים, לא כל המנגגים מיומנים, לא כל הכלים עובדים כסדר. שם תפהידו של המנצח הוא תפקיד מכריע.

מפקד חיל האוויר, ותפקידו מכריע. יש מי שכותב לו את התווים, לפעמים גם תווים כזמן אמיתי. מעבירים, ותוך דקה מנגנים את התווים

מי מחזיכ את היד על הרופק, מושך קדימה,

אנחנו. קבוצה קטנה של אנשים, שאני לא רוצה למנות אותם. זה חלק מהתווים.

אתה הולך מחור סחור ועדיין לא התייחמת בלומר, רק כאשר נותנים לד את כל התנאים לבעיה הפוליטית והצבאית שיש לישראל

מסוללות הטילים הטוריות בלבנין. אני רק יכול להרגיע אותך אישיח, כאַבּח טוב בישראל, שאני אופטימי לגמרי, לא דק אופטימי בגלל חיל האוויר והישראלים. גם בגלל הממשלה. אני בסך הכל מרגיש פוב מאור. אומו בסדד, ועושים עם בטחון.

כמו בענין הקרב עם המטוכים הפובייטים ביולי 1970?

זו היתה אתת הפעמים היחירות שממשלה כלשהי בישראל החליטה לעשות פעולה התקפית ברורה נגד הרוסים. אם אני זוכר נכון את ההיסטוריה, לא היו דברים כאלה. החלק הביצועי היה התלק הפשום. ברגע שאמרו: סעת – אז לוקחש את האווירונים, גוסעים, ומפילים. זה החלק הפשום של העניין. קשה יותר הוא החלק של ההחלטה. אני חושב שהבעיה הואת רלוונטית גם היום, כאשר המוכייטים נמצאים כסוריה, כהיקף עצום, מביאים לכאן את המערכות הכייחרשות שיש, ומעבר לוה - מלמדים את הסורים להפעיל את כלי הלחימה

אז מה שהיה נכון ב־1970 נכון גם ב־1981 וכנראה יהיה נכון גם ב־1986. אני מצריק את ההחלטה שנלקחה כ־1970, כי בפירוש היחה או התערכות רוסית ברורה במלחמה שלנו, אשילו התקפית. אני לא חושב שהיום תהיה איזו שהיא סיכה להצניע את זה. זו המשמעות הגרולה של הפלת המיגים הרוסיים כסיני. כי כבר אמרתיו הקרב עצמו לא היה שונה במשהו מכל סרכ אתר שבוצע כמלחמת ההתשה או אחריה.

הכרב הוה לא חניב מיצוי מיוחד שלנו? לא. לא התגלו שם טייסים מהוללים, ולא התגלתה רמה שונה. וכמו שנאמר שהתפוח לא נופל דתוק מהעץ, גם העץ לא גדל דתוק מז התפח

לפני שלוש שנים הובאה למכון לרפואה

הצוואר. כשיחוור שנערך כמקום הוכח, כפי שהערכתי,

מנסה לגנוכ את רכבם. הכעל יורד לחצר, האשה

משקיפה מהחלון. הגנכ בורת, והבעל רורף אחריו

כשהוא יוצא מטווח־הראיה של האשה. היא יוררת

מקרה אחר. אחרי הצות שומעים כני זוג שמישוז

שתוך כדי משחק ניתלה הפעוט על וילון".

לוכחים מצלמה, זכוכית מגדלת ומריחום. ד"ר הים: "מדיחום – מכיוון שבכל משפט עולה שאלת זמן המוות. זכוכית מגדלת – כדי להתרשם ממימצאים שלא נראים כעין ואָהריכן מיטשטשים בעת העברת הגופה למכון: שערה שנושרת, שריטה שנעלמת. גרגירי חול שאוכרים כררך. כמכון לוקחים בדיקת נוולים לאיתור רעלים, תרופות, סמים, אלכוהול. לוקחים רגימות שיער וציפורניים. אם עולה חשר שהקורבן ניסה להתגונן ושרט את חוקפו, ניתן למצוא רקמות מעור התוקף, מתחת לציפורני הקורכן. אם הקורבן הועבר ממקום הרצח למקום אחר, די לפעמים בגרגיר חול. פיסת גבעול עשב או שבר מיזערי של זכוכית כדי לשחזר את מקום הרצח".

התשובות המעכרתיות מאפשרות לרופא המשפטי לסכם את מימצאיו. ד"ר יהורה היט אומר: -במסקנותי אני משתרל להתרשם פחות מהגסיבות בהן בוצע הפשע ויותר ממה שאני למד בעבודתי. ערויות עשויות להשתנות. המימצאים שליד הגופה אינם ניתנים לשינוי. בגלל זה נמשטרה ובפרקליטות לא כל כך אוהכים אותי. הרכה פעמים עולים בינינו 'סכסוכים', כי אני מפלפל להם תסריט שבנו ומאלץ אותם לעבוד לפי התסרים שבניתי אני מן המימצאים שהתגלו על הגופה ולידה".

הישראלי לעשות מה שעושה ה"קורונר", הלא הוא חוקר מקרי המוות כארה"ב ואנגליה, מתוקף סמכותו החוקית. שם יוזם הרופא המשפטי חקירה ומורה למשטרה על דרכי פעולה שונות.

אצלנו נוצר מצב אכפורדי שבגלל התיקון לחוק. - האנטומיה ווזפתולוגיה נראה מסגרת) אייאפשר היה למשל – לנתח את ד"ר יוסיפוביץ ו"ל, כי המשטרה לא ביקשה העברת הגופה לנתיחה במכון. ד"ר אריאל יוסיפוביץ מת באופן פתאומי כסוף פברואר, ולפי העיתונות – דוא התאכר. פניתי בירומתי לבית החולים .. גופתה של כרמלה בלס רבקו כמה שערות של כלב. כו היתה הנופה זמכיוון שלא היה אישור לבצע נתיהה דיר לוי נטל אותן למעברה וגילה כי השערות

Binealo 44

לקחתי בדיקת נוולים, וכך יכולתי לקכוע בודאות "שייכות" לכלבו של עורך־הרין שמעון תרכון, מי שהוא היה חולה איירס. אלמלא עשיתי זאת – ואיש לא ביקש זאת ממני – עוברת היותו חולה איירס לא היתה מתכררת. את מחלת האיירס גילו פתולוגים. עם משפטית גופת פעוט בן שנתיים, שנפטר בשעח צהריים בפעוסון בבארישבע. פרט לדיננום קל בראש המיגבלה של התיקון לחוק, קרוב לוראי שבישראל לא היו מגלים אותה כלל, כי אצלנו לא היו מנתחים את כגודל של ראש סיכה, לא נמצאו על הגופה סימנים אחרים. ד"ר הים: -קבעתי שהילד מת עקב לחץ על הנפטרים", מאשים ד"ר היס.

רוכנו שאבנו את המעט שאנו יודעים על העגף הרפואי הזה מקריאת ספרי־מתח, צפייה כסרטי קולנוע וטלוויזיה, ויזכר לטוב חוקר מקרי המוות של המסך הקטן, ד"ר קווינטי. ד"ר דוגב, מנהל המכון באברכביר, טוען שהוא לא היה מעסיק במכונו אחר כמו קורנסי ובינינו, לא כטוח שקווינטי היה מתאכל על כד:

לרתוב ומוצאת את בעלה שוכב על הקרקע, וב ום. כעבור שעה הוא נפטר בבית החולים. זו עכורה קשה ויסודית, לא דרמאסית ולא ר"ר ווים נוכר: -את הגופה הביאו אלי כמקרה של רומנטית, ואי־אמשר להגיע לתשובות כ־45 דקות, גם 'חשר לרצח'. אחרי הכל, הנסיבות דיברו בעד עצמן. לא כיום או יומיים. כסררה הטלוויזיונית מצטייך כומן הנתיחה התברר לי שהפגיעה בצוואר נגרמה הגיבוריהפתולוג כהחלטי, נחרץ, פסקני, התוצאות כתוצאה מנפילה, ולא מפגיעה תוקף, השוטרים לא כל שהוא משיג אינן משאירות שום מקום לססק. אין אצלו כך שמחר, אבל הם שבו איתי אל השמח שבו היה גווני ביניים. אכל כמציאות הרברים שונים לחלוטין. מרוכר ושם הצלחתי לשכנע אותם שהאיש שרדף אחרי כותב הסידרה, ד"ר כארן מניוריורק, כיקר אצלנו, אבל הגנב מעד ונחבט כראשו מברזל וווית, פגיעה שגרמה קווינסי שלו לא היח מתקבל אצלנו לעבורה. גם סטע הפתיחה של הסידרה, עם ה'התעלפות ברומינו' של אילו הקרינו את פרשת רצח מלה מלבסקי הרופאים המתמתים, עושה לנו צרות. זה משרה פחד בתוקף סמכותו המקצועית, מנסה הפתולוג נורא. כאים אלינו תובשים, אחיות, חוקרי משטרה ב"קווינטי", היו צופים ובים בודאי גורטים ש ומצ'ה, ולוקה לנו הרכה זמן לשכנע אותם ער כמה עלילה שמקורה בדימיון פרוע מדי של התסריטאי.

הפתולוגים ובו שגילו את מחלת האיידם. אצלנו זה לא חשוב שיצפו בנתיחות וילמדו מה שהם צריכים לרעת יכול היה לקרות, אומרים אנשי המקצוע, כשל התיקו על גוף האדם". לחוק האנטומיה והפתולוגיה. כארץ, הדימוי של המציאות בה נתקלים הרופאים מאבר כביר הפתולוגים ידוך. אנשים צעירים אינם מצטו'פים לעיתים קרובות מרתקת הרבה יותר מעלילות למקצוע. זה לא תענוג ברול לנתח גופות. לך תסביר "קווינסי". גכון שעליהם לאסוף פרטים קטנים ולצרכם לאמא יהוריה את משמעות ה"מוכור" שמתנוסט בכניסה אחר לאחר, וזה אולי נראה כנאלי. אלא שמימצא לכית הספר לרפואה משפטית בנידיורק בי שמנתוו הנראה שולי בתחילתה של חקירה יכול להיהפר את המתים, עוזר לחיים". בהמשכה למימצא־מפתח. בשטיח שבתוכו גולגלה

יצחק בן־תורין

דימוי המקובל של דיפלומט ישראלי - וריפלומט בכלל - הוא של ארם שהחליפה והעניכה הם מדיר הקבועים והוא מצוי איישם בספירות העליונות של הבחישות הפוליטיות והליחשושים המריניים. אכל רמות של דיפלומט ישראלי לכוש בבגדי ראש שבט אינדיאני בצבעי זהב וטורקיו, מחצית גופו העליונה עירומה והוא מוכיל בצהלה וכקצכ הסמבה קבוצה של אלפי אינדיאנים – זה כבר משהו החורג מן השיגרה המרינית, וכווראי מעורר דאגה במחלקת הטקם של משרד החוץ בירושלים. ובכן, כך בדיוק נראה ראוכן לביא, סגן הקונסול חישראלי בריוורה ז'נרו, כימי הקרנוואל האחרון שנערך שם לא

לקוות את הרגליים ביריים

הקרנוואל תם, רחובות ריו שכו לשיגרת היום־יום. כגדי האינדיאנים חזרו לאדון, אך קצב הסמכה, השירה והריקורים עדיין בוערים בעצמותיו של סגן הקונסול ראובן לביא: -עד עכשיו, כמשך שלוש שנות שירותי כברניל, הייתי צופה בפרנוואל מו הצד, אבל הרגשתי שלרגליים ולגוף קשה להישאר פאסיוויים. עם עשרות־אלפי הצופים מן הטריבונות נע הגוף ימינה ושמאלה כאותה חלקת ישיבה קטנה על היציע. השנה החלטתי לקחת את הרגליים ביריים ולתת דרור לגוף ולנשמה. כעוד מועד הצטרפתי לאחר קיבלתי את התלכושת המתאימה, למדתי את צעדי הריקור והנה אני כאן – על המסלול – מוכן לצאת לדרך עם עשרות אלפי הצועדים האחרים".

סגן הקונסול, ראובן לביא, אינו חושש שמעשהו יתקבל בעין מסוייגת כתנהלת משרר החוץ בירושלים. עובדה, הוא צירף אליו את דוד ששון -- מנהל מחלקת הכספים של המשרד, את אורי מנור – נציג ותעשייה

8138310 46

מתל אביב ומספר ידירים ישראלים נוספים. אלה הקרנוואל הגדול. או אז, בימים שלסני הקרנוואל,

שמכה ותחפושות בנשני הקרנוואל: לומדים לרקוד בבתי ספר שכונתיים.

אני מקנא כמי שנפל בזכותו לשרת – בכל תפקיד שהוא – בעיר ריו דה ז'נרז, היכן שהופי הוהב של קופת קבאנה ואיפנמה מחוירים בזוהר כוהק את צבעי השוקולר מגופות המולטיות המפקירות עצמן לשמש. אני מקנא כוה שמחלון משרדו נשקפים נופי החרים הירוקים ואגמי המים של עיר מקסימה זו. אבל האווירית בדרום אמריקה, קצין משטרה ככיר בהחלט אינני מקנא בישראלי המשרת בעיר כימי אחר כל ימות השנה... כולל הנציגים הישראלים – ודאי אינם עמקים כדבר

מבתי־הספר השכונתיים לסמכה, צרפתי אלי עוד כמה נהפכו לערב אתר לבני שבט אינריאני מסתורי וייצגו מוצף אותו ישראלי בעשרות מבתבים וטלפונים מן הארץ, מקרובים, ידירים, בני ידירים ומי שעושים עצמם לצורך העניין לידידים לרגע, וכפי כולם אותה בקשה צנועה: לחשיג בעבורם מקום מנודים, כרטיסים לנשפי הסמבה ומופעי הקרנוואל ולמצוא למענם מעט" זמן פנוי להנחותם בעיד ובנפלאותיה. לגבי האורחים לרגע, ריו רה דנרו היא עיר שהיא תמיד - קרנוואל אחד גדול, והאנשים החיים ועובדים כה

חונים: הקדיקטורה הפוליטים על המסלול

נל הדרכים מובילות לריו

אמת. העם היושב כציון מעולם, כנראה, לא הסיר מנם את תרמיל היותרי הנודד. לאחר שנילה כבר שש צת שכיות התבדה של אירופה וחרט את שמו על של העצים בפארקים של ארה"ב וקנדה, החל לגלות מקניינות אינטנסיווית למדי ביבשת הוופאמריקנית. קבוצות מאורגנות של עובדי בנקים משת בשוקיתברמל ומתנה יחודה – כל אלה שמים המציפים את דיו בימים של טרם קרנוואל לא תמיד שיהם אל הדי האנדים כפרו, אל הקרואנים כדרום צינשינה וכמוכן – אל הקדנהאל בריו. כולסים בין משילים אלה הנודים הישראלים הצעירים על מומילי הגב הגדולים שלהם, אותם אתה פוגש ככל י לקצות פוף פברואר – פניהם מועדות לברויל. הם מכת הגניבות. אין כמעם ישראלי שאינו יכול לספר ששים זאת בשיר שמישהו מהם חיבר לו מלים כיצר היה עורבן - או במעם קורבן – לשור או גניבת משים זאת בשיר שמישהו מהם חיבר לו מלים תשות ותוא נהפך אצלם לשלאגר:

התרומה הישראלית לקרנוואל בריו. סגן־הקונסול ועוד בכירים פיוזו על המסלול כבני שבט אינדיאני, יחד עם ערימה של חבר'ה מתל־אביב שרקדו שם סמבה כמו הילידים, ואופירה נבון צופה

א יוצאת דופן: גם מסורתי, גם מפני שתם.

כל הדרכים, הן מובילות לריו,

מהצפון, מורום ארץ־האש.

על בן ילדוו, בריו נפגש.

כל הדרבים, הן מובילות לריו,

בצל הקורק בדו - אשר משקיף מעל

לקצב קול הסמבה, נרקור בקרצוואל

השירה, המוסיקה, הריקורים ואלפי הישראלים

ממלאים שמחה את לב מי שמופקד על הייצוג

הריפלומטי והקונטולרי הישראלי בעיר. הטיפול

כבאים אינו כולל רק השגת הכרטיטים ומקומות

המגורים, אלא בעיקר פתרון בעיות חילוץ רבים

שנפגעו מאחת מ"מכות התיירים" הירועות ביכשת –

כסף ומסמכים, ואפילו מרובר בכספת בביתימלון

בל הדרבים, הן מוכילות לריו...

מאת עמוס אטינגר (רקד, כתב וצילם)

בהם מן הצד.

חמישה־כוככים. סיפור צרותיה של קבוצת טיילים ישראלים מסויימת יהווה דוגמה אחת מרבות לאירועים שכצר הקרנוואל.

בבית־מלון זול בעיר סלווארור באהייה התקבצו כעשרים נוודים ישראלים. כאשר גילה אחד מהם כי נגנבה מצלמה מחררו, הודיע כעל המלון שאין הוא אחראי לחפצי ערך שלא נמסרו לכספת. עשרים הישראלים, שעמרו לצאת לשיט בן־יום בחופי באהייה, מיהרו להפקיד את כספם, דרכוניהם, כרטיסי־הטיסה שלהם ושאר חפצי הערך שברשותם בכספת המלון. בשובם מיום השיט גילו כי פניו של בעל המלון אינם כתמול־שלשום. לדבריו נכנסו למלון שורדים, פרצו את הכספת ונטלו את תכולתה. אוצר של 15 אלף דולרים, דרכונים זכרטיסי טיסה נעלם כלא היה. הוא כבר דיווח על כך למשטרה, אך זו חסרת אונים.

ברמעות בעיניהם צלצלו הישראלים לסגן הסונסול בריו, ראוכן לביא, המופקר על צרות מעין אלה. לכיא הבין מיר את צירוף המקרים שבין הצעת בעל המלון להניח את הכסף והמסמכים ככספת והפריצה שכאה מיד אחרי־כן. כמוכן שלא ניתן להוכיח דבר, אך בינתיים יש לטפל בעשרים בני ארצו המיואשים וחסרי הכל. בעזרת טלפונים, טלקס ומברקים שנישרו על פני אלפי הקילומטרים שבין באהייה לעיר ריו, הפעיל ראוכן לכיא את אנשי הקהילה היהורית במסום, איתר עורך־רין מקומי ולחץ על המשטרה הפדרלית של ברזיל שתעשה הכל להשכת הנזילה. בינתיים שוכנו הישראלים בבית־הכנסת המקומי, והפגינו מול כית־המלון. עברו עליהם כמה ימים טובים של מריטת עצבים, ראגה ורמעות. על בעל בית־המלון הופעל לחץ מכל הכיוונים זהוא, כמחווה של "רצון טוכ", הודיע כי הוא מוכן להחויר חציו של הסכום ש"נשרד", ואת המחצית יניה הבטיח להשיב כעבור כמה חורשים, לכשיקבלה

מתכרת הכיטוח, כמובן שאין מרוכר בהחזרת הררכונים וכרטיסי הטיסה, שהרי כך היה בעל המלון מורה שהיה שותף לעבירה. זה המעט שניתן היה לעשות. אנשי הקונטוליה, מצירס, שיפלו בהוצאת דרכונים חרשים וביקשו ברחיפות משלוח דרכונים חרשים מן הארץ לאחר שהמלאי המקוכל, הנמצא בכל נציגות (המשך בעמוד 59)

47 Bipepin

א יעור לתורף שום דבר. עור קצת רות, עור יום גשם. הוא כבר נגמר – ווהו. מחר יהיה כבר נגמר – ווהו. מחר יהיה אביב, תמים וריהני וצבעוני לא אביב, תמים וריהני וצבעוני לא אביב, וומים וריות: וצבעוני לא רק בשרות, גם באופנה. מה גלבש, אילו צבעים, אילו אריגים, מה חרש ומה לא דית נימו" רתיישוי מלה חדשה בלקסיקון בופון, מלה חדשה בלקסיקון האופנה שלנו. במקור – המכנסיים הקצרים והתפוחים של כגדי ליצן החצר. באכיכ־קיץ 87' נראות הגירסות המודרניות של הכופון כמעט בכל בגד: גם מכנמוני־כופוו. חצאיות מיני תפוחות. באכיב־קיץ 87 נראות הגירסות המשכה בל בגר:

המדרניות של הכופון כמעט בכל בגר:

מכנסוני-כופון, תצאיות מיני תפוחות,
מכנסוני-כופון, תצאיות מיני תפוחות,
בופון בשולי שמלה ארוכה אפילן אל
בשור אל ב בצבעים
בודי-דים הצמירן אותו. הבופון לא
בודי-דים הצמירן אותו. הבופון לא
בודי-דים הצמיר אותו בלי סוף.

תמיד מחמיא, אכל הוא שונה, הוא רענו,
רבים, בעישוטים של תחרה אנגלית
מחורת ולבנה, ובשמלות שמש עם
מחוררת ולבנה, ובשמלות שמש עם
מחורת ולבנה ובשמלות שמש עם
מחורת ולבנה בתחורת הציי המחורתיים בם מלחים יחנגו ברחונות, בכחול מצאיות רחבות מאוד. ניגוד נעים למ' | שלא אוהבת את המראה הצמוד. הצי המסורתיים. שלא אוהבת את המראה קצת אחר הגינם לוכש מראה קצת אחר הגינם לוכש מראה קצת אחר הגינם לוכש מראה קצת אחר הגינם לוכש מרוסות בכחול כהה. מראה ומבנסיים בכחול בהה מרכו המלום הצאית מיני, לא רק במכנסיים, מקושטים בבנדיים. בבנדיים. במינם הצאית מיני, לא רק עם ווצאית מיני, לא רק במכנסיים לבנים מקושטים בבנדיים. גם עם חבאית מיני, לא וע עם וובחית פרנויים. ארוכה או מכנסיים לבנים מקושטים בבנדיים. מריטים שעושים את המראה
מריטים שעושים את המראה
החרש: סורים ארוכים של כפתורים
מאץ, מצרף, מפלסטיק, מוזהכים
ומוכסטים רוכסים שמלות והצאיות. כבר
מומן לא היי על בגדים כל כך הרבה
מומן לא היי על בגדים כל כך הרבה
כפתורים. גם יצרני-הרוכסנים תוגנים
רוכסנים לבנים או מתכתיים שבאים על
רוכסנים לפנים או מתכתיים שבאים על
תקן של קישוט בחזית הבגד, על הביטים
תעל השרוולים. זה יהיה אביב מרוכס!
צבעים: יוורוד, תכלת, צהוב בהיר. מו ובון או מוכנים על הבים הכמות, בכפתורי זהב. הצרפתיות, נשים הכמות, בשמורי וונה ווגרשניות בשים ונכחות תמיד יש להן בארון משהו בכחול כהה ולכן להתחיל בו את האביב. משותת השומים בי את האביב. כחול לכך ארום זו השקעה טובה. עור לעונה הקרוכה: סילסולים עור קעונה הקרונה: סיקסוקים עור קעונה הקרונה: המכסים בשתיים או שלוש שורות חבאיות ושמלות, מהירכיים ומטה. קצת רומה לבגרים של רקרניות פלמנקו, נשי ורוי היטרות תעהרוה עותם. תראה תק של קישוט בחייה אביב מרוכס!

רעל השרוולים, זה יהיה אביב מרוכס!

צבעים: זורוד, תכלה, צהוב בהיה,

בתום תיווד, פסטלים רכים אלה הם

צבעי המויחה שבבר רואים בכל הלונות

צבעי המויחה שבנר חדש. כבר ראינה

הראווה, יא סיפור חדש. כבר ראינה

מעבר, או קראו להם צבעייגלירה, המעם

לברו או קראו להם צבעייגלירה, המעם

לברו או לבר נגם עם לבן או האקיה

לברו אל, לבר נקי ושחוה לבן מפשיכים

לכבר, נקיים ודרמליים, גם בססים דומה לבגרים של וקו ביהו של השני ביה ורך, הנערות תאהבנה אותם. מראה הסאסארי או המראה הקולוניאלי לא נוסר, אלא נמשף הפכו אתו לקלאסי: הושטים ששטים שה המאפארי או המשר. המכו אותו לקלאסיי נגמר, אלא נמשך. המכו אותו לקלאסיי חולצות גדולות עם כיסים היצוניים, מכנסי ברך כמו שלכשו הקצינים הבריטיים בימי האיממריה ששלטה בקלוניות, ומכאן כאו הסגנון והשם. יש בקלוניות, ומכאן כאו הסגנון והשם. יש גם תצאיות ארוכות, רכוסות בכפתורים. שיהרה נות. המאפארי בא כגוונים שונים שיהרה נות. המאפארי בא כגוונים שונים שיהיה נות. המאפארי בא כגוונים שונים ונסדות.

הדשסים בנסינה. כבר רואים מדם

הדשסים בנסינה. כבר רואים מדם

הדבת מחות, ואם ככל, או בסגנון עליו

וצבעוני שמוכיל את איי הרוום ואת

אמרימה הורומית. אם מודשס – מה

אמרימה הורומית. אם מודשס – מה

שהול וה שסים בכל מיני וחבים, כל

אחר וגם שוויים ביהל או עם הדשם

עלין שוויאה בכלי לא שיון לעוניה

הנקודות בכל מיני ורלים, שחור על

לבן לבן על שחור וגם בצבעים

לבן לבן לבן אור הוא בצבעים

לבן לבן הבל איז הרכה שינויים. נדמה ש צרעים עליווים, ארום וטורקין וצהוב ארעים עליווים, ארום וטורקין הריף. התוצאהו בגרים וספורטיביים שיפים לכל גיל וספורטיביים שימים לכל גיל צמור-צמור וסקסי מהמסרים הבולטים של אביב קיק 87 מהמסרים הבולטים של אביב קיק 87 כדי להרגיש את הקראה הצמור כדי להרגיש את הקראה הצמור משתמשים בארינים סינשטים. לייקרה משתמשים בארינים סינשטים. האף יא וורך באנונים עד בדר בערוב מתחלה המלחחה אחמק בערוב מתחלה המלחחה אחמק בערות, מכבדה לעלה שיטימא יש

מאח יהודית חנור

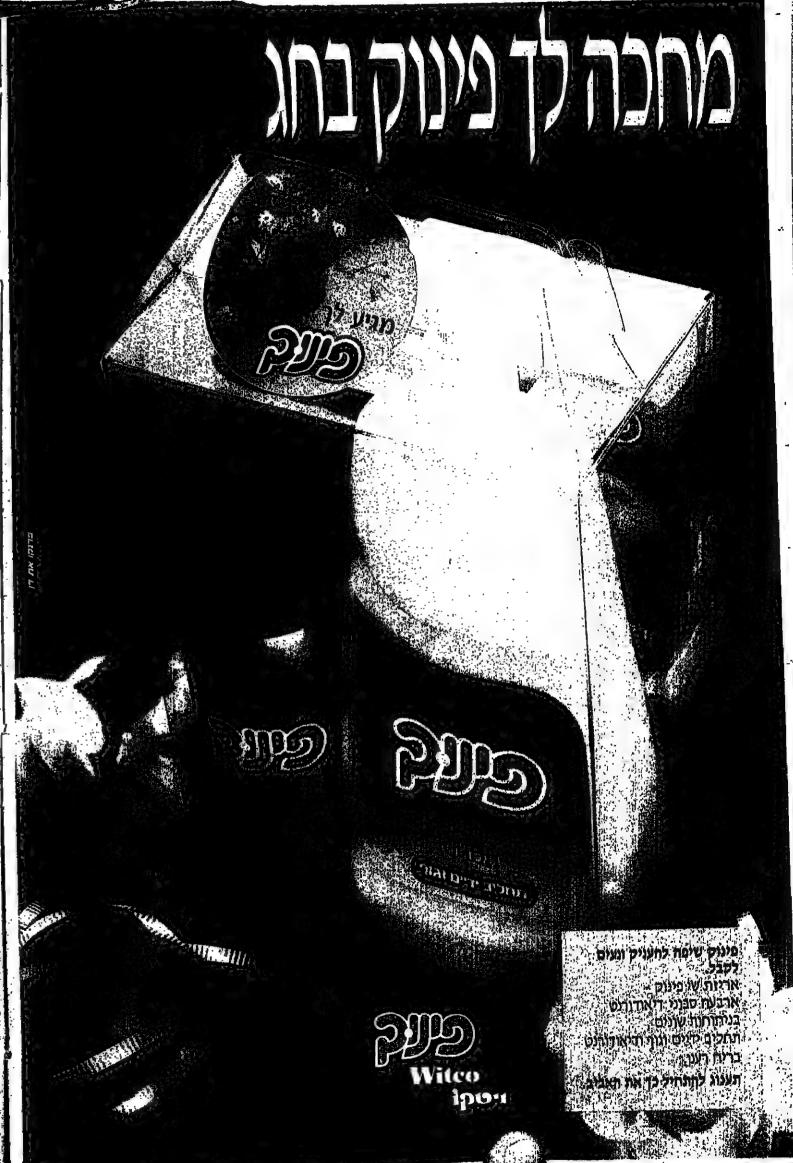
יאלו, מצר אחד, לא עביר בירוק שום דבר אבשר בחמשר דליבוש אח באר האביב וחסיץ אנשניים וכמיה מופשרים במקומות אנשניים וכמיה מופשרים במקומות

עבים התעייםן מהשינויים

בסך הכל את עניפו מהשינוי שגם המעצבים התעייפו מהשינוי ונחלימו שגם המעצבים האדרונות ונחלימו התכופים של השנים האדרונות נוחלימו לתת לעצמם ולגן פסל ומן, לבום את בל הקווים הקיימים, לא צריך לורוק שת בל דבי אפשר להמשיר וללכוש את בל בגון והעניכ וחלקן שעברו, ורך להומיף לחב כמו מהחרשים.

Braedio 48

אמודה, שחורה וסקסיה, עם סלסולים (עיצוב. איציק ויטונסקי, "פיצי").

להיבוז'ולה – מסעדה משפחתית

קם אינטימי, סגור ומסוגר. צין תלונות. הכל מחופה כמ־ עין קטיפה אדומה. שמונה שר לתנות בסך הכל. על כל שלם פלפלח שש ובה בקבוק "בוז'ולה מה כר גם שם המסעדה, "להיכוז'ולה" ות דמיהו, ת'א), שהיא אחת מתוח היקרות והיוקרתיות בעיר. אם שנשאל כמה עולה שם מה - סימן שמעה הזו אינה כשבילך. כאים לשם יתה תותמים", מארחים רשמיים, אנשי פקם וממון, כאלה שעשרים שקלים פת ש יותר לא "מויוים" להם. כאים קנומרים" שמוכנים להשקיע מתה סובה בלב קל, העיקר שתהיה ושיג לשמה. ובאים, כמובן, חונגים

פיר כן־סניור הוא כעל המסערה. להנחולה בוול אביב.

"להיבוז'ולה" היא מסעדה בעונים פייר תולץ את המקק מבקבוק שפעודקע תרישית. יש ניתנתות קלים חסילונים נוסח הבית הצפים ברוטב בלאתרייר, וידענו כי לא אברה עוד ווצים את הרתוב, לא שומעים אותו. נקביעה יחסית אינם נזקקים לתפריט. פ יודעים בדיוק מה לבקש. אחרים, פניעים לכאן מעת לעת, נעזרים פילה בקר ב"רוטב צבי". המלצתו של

שות וגינוניו כשל מסעדן צרפתי לאת ואכן, כזה היה עד עלותו ארצה: תות 1978. הסבתא של פייר נולדה ממון. הסבא נולד כירושלים. פייר עש עלד כפארים. 15 שנה היתה לו מתה בריבריה הצרפתית, ואחריכן נארים עצמה. עכשיו יש לו את

משתית נמטכה מכהנת האשה ו'קלין, מכן כמסערה – פייר ושתי בנות. השפה בשלמת צרפתית. כך גם התפרים שורשל שם המתנובים מן המטבה לא ספיך של אכוקדו, פטריות, שמנת תקוות כלכלתה של מדינתנו. וואה שם אנשר בהחלם לדמיין כי יושבים מותרים על יין הבוז'לה ומסתפקים פשעה קטנה וטובה בליבה של פארים. ב"שאטו גולן גליל" של יקבי אליעה.

אלת שפוקדים את המסעדה הזו את שנת שאינן רשומות בתפריט ואלו ם נקיקר, מנות שכמותן מוגבלת. הן שנעות לאורחים מועדפים כלבוי.

יוצאים כל כך הרבה מאכלים כל כל מנח). יוצאים כל כך הרבה מאכלים כל כך הרבה מאכלים כל כך מנח). יוצאים כל כך הרבה מאכלים כל כך מנחות מודים. מודים ביין פורטו ולעילא (המוזיר: כ-30 שקלים לכל מנח). לצינואל. משעם אמיתי. למי שבכל לבשרים נילוו תפורים אפיים, מוקרמים סובים. מותר במחיר – 21 שקלים. בשמנת ובתערובת תבלינים מיוחרים שלנו לוגמים מרק "קרם" עשוי תרד שפייר מייבא מצרעת. שוד המרק של אבוז מוסקאט. לא מאלה העשויים כלאור יד מפלאן על המקום הזה באיפוק המידכי. שאלנו של המרק – 8 שקלים. סועד נוסף ומוכר צרוב. עיכלנו עם כוסית של

'פיור בן סניור מ"להיבו ולכה" חישבו שאתם בפארים, ואל חשאלו ".כמה". כאמור, המטבח הקטן של "תענוג" פולט מאשנבו מיגוון מרהים של מנות: (צילום: שמואל רחמני) כעשרים מנות ראשונות, כעשרה מיני מאפה חמים. חצי תריסר מנות עיקריות על בסיס בשרי, חצי תריסר מרקים, המון מנות קינוח. מי שרוצה יכול לפתוח בחומום ומיני חצילים. מי שמבקש משהו מתוחכם יותר מזמין סלט וואלדורף או סלט של ענכניות עם גכינה, אגוזים ונכטים. אתה יכול לכחור בין לחם כפרי

שחור לכין כגם טרי, המונשים עם מימרה המאתי מתוכל. מי ששומר על משקלו יכול להזמין מאפה פטריות עם תירס וגאמכה, "מחוזק" בגכינה כחושה. מי שלא מפחר מקלוריות מומין אותו מאפה עצמו מוקרם בגבינה צהוכה.

מרוע, והוא אמר: גם בלי כתכה אוהרת

קשה כאן בצהריים למצוא מקום.

מי שאוהב מרקים – "תענוג" הוא כתובת טוכה. מרק העגבניות שקיבלנו היה משוכח, מיוחד כמינו, מדיף ניחוח של אורגנו. הפלפל שהגישו לנו היה גרול מאור, ממולא באורו וכשר, אפוי כתנור. הקציצות שהגיעו לשולחננו היו קציצות אמיתיות של אמא פולניה. ממנות הקינוח הזמנו בלינץ ממולא גבינה, צימוקים ואגוזים. טוב מאור. השיא היה פארפה שוקולר שהושקעו בו שוקולד טוכ, שמנת, כיצים ובראנדי ועל אף עושרו – היה קל וערין. אל תחמיצו. לעוף, למאכלים הסיניים, לשניצלים ולכל השאר לא הגענו, אבל עוד נגיע.

מחיר צלחת מרק כ'תענוג' הוא בסכיבות 4 שקלים. כנ"ל מחירו של כל ממולא. מנת בשר כלשהי – 9 שקלים. פארפה – 4 שקלים. סוער קבוע בפינה המיוחרת הזו ריווח לנו כי ארוחות הבוקר של "תענוג" הן חווייה כפני עצמה. ניתן, בין היתר, להומין חביתה בשכעה טעמים שונים. בסופי שכוע מגישים (ומוכרים הכיתה) דגים ממולאים, חמין ומעיים. המקום פתוח כל ימות השכוע לארוחות כוקר, צהריים זערב, פרט לליל־שבת.

כשולחננו מקכל כמנה ראשונה בראנדי טוב מארחנו חחם על החשבון

"תענוג ב"תענוג

ונבינה. כפסריוטים אמיתיים אנו

כמסגרת המנות העיקריות מקבל

שולתננו מנה אתת המופיעה בתפריט -

פייד, שאינה מופיעה בתפרים, היא צלי

כבש. ברוטב הפילה הומס כשר "מעושן

לבן־ המעניק לרוטב את ניתות המיוחר.

האתרים שבשולהננו את הלקה האתורי

צלול מאוד, יבש, לנמרי לא רע.

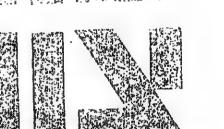
בחוץ נראה המקום כמונון המשרת עוכרי־אורה. כל שו־ לחנותיו נמצאים על המדרכה ומוגנים בסגירת חורף שקופה. בצהריים תמיד מלא. כעובר־אורה אינך הכבש הצעיר תרם לשני חסועדים מבין על מה ומדוע מצטופפים שם וללא חמרה. עם הצצה בתפריט וטעימה של מערכת צלעותיו. הבשר המצויין ראשונה – אתה מתחיל להכין. מה שרה ברוטב המוכיר את רושב האספריות, אתנו פותחים את הארותה בלגימת עם שיפורים מקומיים. גם פילה הבקר עד, ובפאשה אווו שהוכן לאתר וגם בשר הבנש הצעיר היו לעילא יוצאים בליבר הבדה מארלית בליבר

"תענוג", מונון פינתי ומסערה עממית, שוכן ברחוב אכן־גבירול פינח תתמנו בקרם קרמל מעודן מאוד; הורקנוס, מול כיכר מילאנו. מישהו תתמנו בקרם קרמל מעודן נאחו, משח קל שבקלים של אגוז מוסקאט. לא מאלה העשויים כלאתר יד מפלאן של הממום הזה באיפוס המידבי. שאלנו

51 Blaeain

- מטהר מים ביתי. אם עוד אין לך

להשיג בחנויות לצרכי בית וברשתות השיווק.

מיוצר ע"י "מי צורים" טכנולוגיה והשבחת מים, קיבוץ ראש צורים ד.נ. הרי ירושלים טל. 931134 -02 שיווק והפצה: - יידרךיי קידום ושיווק בעיימ, רחי פרץ 15 תל־אביב ל6685 טל: 371603-03

משהו:

חוק מספר 1: אם מצאת חוויה – זה סימן שאסור לחנות יעם. חוק־על: לנהוג מותר, לחנות אטור.

אינני שמעון פרס כלל, אכל גם אני קראתי

ספר או שניים. ואס הייתי עושה רשימה של

הספרים החשובים ביותר שקראתי, הייתי כולל

נכון מה שאמר מישהו במשפט. מי שהיה

בטרבלינקה לא יצא משם לעולם, זמי שלא היה

בטרבלינקה לא יבין אותה לעולם. אלא שעלינו

לעשות כקוצר השגתנו. לכן נסעתי פעם

לטרבלינקה, לדרוך על ארמת המקום. לחפש

שום דבר. טרבלינקה דומה היום לגן פסלים

שיכול היה להיות גם כוושינגטון. ערכי היופי

הקר הם השולטים בו. יער של עצים קטנים היה

שם. שלג, וגופים מסוגננים. ממחנה הזוועה לא

זבכן, כאן כנראה היתה ההימלשטראסה, אתה מומר לעצמר, ומכיט בשלג, אבל לא מצליח

אלא שטוב שנסעתי לשם. לא רחוק

מטרבלינקה ראיתי את שני הכפרים הפולניים

שבשכנות למחנה, ואז קיבלתי את המכה בבטן.

הנה הם הכפרים שיצחק ארר מזכיר בספרו. הם

עדיין כאן. שום אנדרטה. חיים. אותם חיים.

אותם אנשים באותם כתים. העוני שהכיא

המשטר הקומוניסטי, שבט האלוהים לפולנים,

השאיר הכל ממש כמו שהיה. על הכפרים האלה

קראתי כספרו של ארד את אחד התיאורים

שנחרטו לי, משום מה, חזק במות. לשם היו

מביאים השומרים האוקראינים את שלל

הרצוחים – לקנות כו משקה או לפתות כו נערה.

זכך קרה שכשני הכפרים האלה היה מחיר נקבוק

משקה שרשרת זהב, וכל הכפריות הסתובכו

עד אחר אמר במשפט: הסניגור לוקח את

בין אלף אלפי המחשבות שמעורר המשפט

במעילי פרווה ועדיי פנינים.

כספי היהודים שגזלו האוקראינים.

הזה, נזכרתי גם בכפרים ההם.

בה את "טרבלינקה" של יצחק ארד.

להבין קצה שמץ של שמץ.

להשתכנע.

שפרי את הבעיות שלך

ים צוד הרימה מישהי, תיכף נמציא לה שם, משן לחברה שלה, תיכף נמציא גם לה סם, מה לה הי גבריאל, מדכרת אריאל. הנה

תחילה גבריאל לספר לאריאל מה חדש. ושפת, היא לא יכולה איתו יותר. אתמול זה ם היה השיא. תשמעי, לא, תשמעי. אתמול מו אלי בערב ומודיע שעוד לא החליט. מה מוש לא החליט: רק לפני שבוע הבטיח שהוא מו עם הונתה שלו, ואנחנו חוזרים. עכשיו מצם לא מוכן להחליט. אין לי כבר כוח נפשי מנילו. הפעם אני חותכת את זה סופית: את ישפתו צריאל, את שומעת?

פח איי, סליתה גבריאל, לרגע לא התרכזתי.

אתם רואימז דכר כזה יכול לקרות לכל אחד.

תו משר את הבעיות שלך, ופתאום מגלה שהן

שותו, שלא פעם נחלץ לעזרה כמקומות

לו בדך אותו, מציע כאן שירות חדש ומיוחד

לא מילתה זוטרא היא, אחי. כזמנים

שותים מוצף שוק הבעיות באלפי סיפורים

ושומים ואם אתה רוצה להיות מיוחד, עליך

לשר את הבעיות שלך באופן מהפכני, אחרת

עצה איך אנשים קרובים המאזינים לסיפוריך

וכק, מה נעשה לשיפור בעיותינוז

צל המאדן, ולהציב אותך בווהר החריני ההפך

היום זה מת. כל אחת מתרברבת שהיא

לשפם שהבעיות שלהן לא מספיק מעניינות.

ש לא פעניינות כמו שהיו.

עברם לך נושא ממש כאמצע.

שאתה לא מאלה שרק שומעים הומו – מפתרים

לגעת כו שלא יחשוב, וגם קופצים למרחק 3:20

מטר כדי שלא יידבקו כאיירס. בתוך מערכת

טיקסית כל כך מסורבלת של התנהגות פתוחה,

הצעתנו לך לימים אלה: לחזור בתשובה,

ולנהל רומן אירוטי מסובך עם כת של רב ממאה

שערים. בעיות של תרדים בשטח המיני זכו

לאחרונה לעניין אופנתי מסויים כתוצאה מן

הסידדה הספרותית. נצל את זה כל עוד זה חם.

שום שיחה אמיתית לא תוכל לצמוח ממילא.

ריב פשוט מאוד כגון אצל מי לעשות את סדר פסח, אצל הוריך או אצל הוריו, יכול ללבוש צבעי טכניקולור מסעירים אם מעורב בו הרבה־הרבה כסף. למען שיפור המתחים והיסטריים שלך אין טוב מאשר ליצור אותם בין אנשים ברמת הכנסה של מנכ"ל בנק לאומי צנוע

הבל נשמע אחרת אם את מספרת: "המטומטם הזה רוצה לנטוע לסרר עם המשפחה שלו שנמצאת עכשיו בלוזאן, ולהכנים לתוך החג גם את משחק הגמר בכדורסל. ואני אמרתי לה מצידי, אתה יכול לנסוע לבר, ילר של אמא. אני לא עוזבת את ההורים שלי לבד בחג, גם אם במקרה הם עושים אותו השנה באיי סיישל. את יורעת, השבתי להפתיע אותו לחג ולקנות לו מרצדם כסף דרמושבית. עכשיו הוא יכול לשכוח

ממני. תגידי כעצמך, אריאל, אני לא צודקתז" תשובה מלאת עניין נלהב – מובטחת. אכל נסו לספר בדיוק על אותה בעייה עם סרר פסח אחד בגילה, וסרד יריב באשקלון.

.. שינות הככנה הגבוהה

כדי שהבעיות שלך יהיו באמת מעניינות, צריך מינון מינימלי של סיכון. לא מדוכר עוד על רומן עם נשוי או נשואה, קטינה או וענונו. זה ככר שינרתי. אף אחר לא ימשיך להקשיב לבעיות שלך אם לא תעשה מאמץ ניכר להעלות

כבר לא מקשיב לבעיות שלך, נסי את שיטת ודמנית (בדומינו", אמרה לי פעם מישהי, וזה המשפט. לאחרונה חל נחסור זמני במשפט רצח לה לתמד, כי לפחות זה לא נשמע כל כך סביר (פחות מרצה, לצערנו, לא ילך), במהלך לתמד, כי לפחות זה לא נשמע כל כך משפט כזה תשיני התעניינות בכל פרט מחייך שוצים, וגם אם מישהו מתוודה בפניך משפט כזה חשיני האעריבות עם אמא מתובת ובכנות מעצבנת שהוא הומו, זה לא ובעיותיך, כולל כאבי ראש, מריבות לפרוק מתובת ובכנות מעצבנת שהוא הומו, זה לא

את רמת הסיבון שלהן. נעבר הלא רתוק די היה לרמוז שאתה הומו ש פאת לסבית כדי ליצור מיד תדהמה כללית

ר. מיסלט המשפט.

מיותר ביותר. מה גם שעליד מיד לתפוס כוון שלר, יחסים עם השכנים, וכל מה שרצית לפרוק שלר, יחסים עם השכנים, וכל מה שרצית לפרוק ביותר. מה גם שעליד מיד לתפוס כוון מעל ליכך באווני מישהו ולא היה מי שיקשיב.

אופרה אחרת

תאום, כאמצע הבוקר, ללא כל הכנה מוקרמת, אני פוגשת כה על המסך הקטן. מראיינת חרשה שמעולם לא ראיתיה לפני־כן. מטאור כשמי תוכניות־היום של הטלוויזיה האמריקנית. פצצה. קוראים לה: אופרה וינסריד. שחורת עור. כת שלושים פלוה. כריאת בשר. ליתר דיוק: שמנה מאור. החידוש הוא לא רק במידות גופה אלא בעיקר בסגנונה הגלוי, הכנה, החם, ובחיוניות שהיא מתיזה על סביבותיה. האופרה הזו היא אופרה אחרת באמריקה הסוגרת לנשים דקות

במפגש הטלוויזיוני הראשון המהמם שלנו היא מראיינת נשים שנישאו פעמים רבות: שלוש, ארבע וגם חמש פעמים. אין לה מעצורים. המרואיינות נחשפות מרצון, ולקהל – אורה ושמחה.

אופרה נתגלתה לראשונה בגדול כשחקנית בסרט "הצבע ארגמן". תוכנית הראיונות האישית שלה לא אחרה לכוא בעור היא ממשיכה להשתחף כסרטים. מראיין "שישים דקות" מייק וולאם, שבדרך כלל נוהג לרדת רצח על מרואייניו - נמס לחלוטין כשהוא מראיין תופעתיטבע זו. הוא מרותק על יידי אופרה כשהיא מגוללת בפניו את סיפור חייה: אסופית, השכלה בינונית, פופולארית בכיתה, חלום להיות שחקנית ו... התגשמות החלום כאשר אנשי הפרסום של האולפן מנסים לעשות ממנה חתיכה: .אכל לאתר ששינו את צבע שערי ואני יצאתי מן המספרה קרתת החלטתי: שום שינוי. שום דיאטות. קבלו אותי כמות שאני". וואלס סוקר אותה בהשתאות וכחיוך טוב כאמרה: "אני יודעת שאני מראיינת טובה. מדוע? כי אני רוברת בכנות".

שאלת המראיין: איך את גורמת לכך שאנשים יתוודו כפניך ומול המצלמה בצורה הכי אינטימית? תשובה: "הם אומרים לי את האמת מפני שגם

אני אדם שאומר רק אמת".

השמלות שהיא לובשת יכולות לשמש מדריך איך־ללנוש־מה כשאת שוקלת 90־90 קילוגרם – ועדיין להיראות טוכ. היא מרוכבת אנשים על ימסים כינזוגיים, סקס טהור, יחסי הורים וילדים, גברים ופילגשים, התייחסות החברה לזוגות הומוסקסואליים ובעיית הרווקות שאינן מצליחות למצוא כן־זוג. זוהי, בעצם, הבעיה הכואכת שלה, ואין היא מסתירה את חלומה העכשווי: הופעתו של גבר בחייה שירצה בה כאורת קבוע. לתמיד. "אוי, כמה שאני מצפה לו. בכל פעם אני מקווה: אולי עכשו הוא יופיע?". רוגמה להתבטאות החופשית שלה...

עכשיו היא עוברת להיות משוררת מחוף לחוף כשעת אחריהצהרים, כדי שלא להיות איום למתחרה שלה באותה רשת: פיל דונאהיו. .הצטרפו אלי. אל תשאירו אותי לברי" היא מתחנחנת מעל המירקע וצוערת כאון עם המיקרופון במעבר האולם, בין שורות הקהל האוהר שלה. . איזו אופרה.

ל השאלה המה הבאת לי" אין זכויות יוצרים. היא מושמעת ככל כית כאוזני הורים שחזרו מתו"ל ובאוזני סכא וסכתא שהגיעו לכיקור מעיר אחרת. השאלה הזו גרמה לכך שבעכר הייתי משתטה וקונה כל מיני ג'אנק בכל מיני מקומות בעולם: תוף טאסיטאס בקניה, תגין קטן ממולא צמר גפון בטורונטון פיו מה ברוגעת זברה.

Kinenio 54

בנידאורלינס, אגוז־קוקוס עם ציור־־ר במקסיקו סיטי לבשל, לאפות עוניות, לספר סיפודים, לפנק וגם לנגן על אקורדיון. אתם לא צריכים להאכיל אותי ולנקות אותי. ואני אוהבת אתכם גם כשאתם עושים לי כאברילב. וגם כאשר נדמה לכם שאינכם אוהבים אותי – אני תמיד שלכם. זו המתנה הכי מוכה, נכון?. כמוכן שמעולם לא אמרתי זאת. אבל באתרונה

אני מנסה לא לקנות מתנות-שטויות, ואני חייבת להודות שעם הרכה כוח רצון – זה מתחיל ללכת.

מצאתי

- קושמופוליטן

האמריקני. ניו־יורק

מכבר היו שם הובה

כאלה. ועכשיוז יש

להניח שפני הדברים

הומו־מכאניקוס

מעטפה השנתית הנושאת את החותמת של

משרד התחבורה תמיד מעוררת כאורי ציפיה.

תמיד יש לו בעיות עם רשיון הנהיגה לו. הוא

אמנם מקפיר לכתוב כיומן את תאריך חירוש

השזן, אבל לא פעם הוא שוכח לטפל בכך כזמן. פעם

ער המתבך בפרשת משפט תנועה של איחידוש

ושתן, השופם פסק לו שנה שלילה ואלף שקל קנם,

נודהדין הדרקוני הזה הומר כמשפט החוזר לקנס

שוע כן 140 ש"ח. אבל פקידי בית המשפט שכתו

לתלות על המסוף את העובדה שאורי וכה לקבל את

ושיונו כתורה, וכך הוא מצא עצמו נוסע על הקו

משר הרישוי בית המשפט כדי לחזור ולזכות

ששיונו. מאתר שאורי בוגר הקורס לנהיגה מונעת

תקחת הארורות, נהפך כל הקשור ברשיון הנהיגה

לפעין פראומה שמלווה אותו ומתעודרת לחיים כל

צותוים ואמנותיים. בענייני כספים – לא כדאי

עפין לסמוך על אחרים. הימנעו מלוטות חרופות

משות בדרך חחיטוט לא תגיעו אל לבו של

תנות כלשתו שהגיתם בתחום וכסי דלא־ניידי

אות אלא בזבוז זמן. עתרה מומלץ לפעול להידוק

ליתוף ותעולה עם הסובבים אתכם. כתחום שבי־

ו לנינה, מריבה קלה ווחלוף בקלות בעזרת יצי"

למים אלה אתם מתעניינים מאוד בתחום חמו־

פקלי, והמוסיקה מרגיעה את עצביבם. עוייני

הנים והמשפחה מודגשים, וחגיעו להישנים עור

לש עוד אם תעבדו בבית. כדאי להיענות להזמר

ילולה להינום לכם אכזבה בגלל קשר ידידות, אך

מוכל לפצות את עצמכם בקויית חפאים משונעים

בשותה בשעות הלילה עליכם להיזהר שלא יסד

האונם. שבוע מוצלח במיוחד לטיפוסים יציור

לקי לכקר אצל ידידים במקום לחזמין אותם

לות אך לא רצוי לערב עבשיו ענייני עסקים

ש ניחות. סיבוב קניות יטב לכם מצב רוח מרו־

מו אל תניחו לכלים ולעבודות רובית לתפוס את

צינת שמניעה מעטפת ממשרר הרישוי.

(פת (22 בנוכמבר עד ו 2 כדצמבר)

נת בשותפת למקום נחמד.

(בינואר) בדעמבר עד 19 בינואר 22)

(לי מו כימאד עד 18 בפברואר)

(סבברואד עד 20 במארס) דעד (19

ושת כתעדרו של אודי שבאיתה תקופה שהה בארה"ב.

השתנו במקצת...

המין השלישי. עד לא

ועוד שטויות שאני מתביישת לפרט כאן, שלא לרבר על הצעצועים האמיתיים – הרובוטים ומשחקר הווידאו והבובות היודעות לדבר ולעשות פיפי – כל התפצים המרוקנים את ארנקי וגורמים לי כאכילב, שכן לא זכור לי שאיוושהי מתנה שהונאה מעבר לים האריכה חיים אצל ילדי יותר מכמה ימים שעות. המתנות הללו בדרך־כלל נדחקות אל מתחת למיטה, ומצטרפות שם

לערמה הגדולה של המתנות־חסרות־התועלת. מדוע אני קונה את כל הדכרים הללון כדי להשקיט את מצפוני המייסר אותי על שאני כאן, עושה חיים (אפשר לחשוב), והם שם - מובלים. המסכנים, כארץ האכות והחמסינים. אני מתייחסת אל המתנות הללו כאילו היו ביטוי לאהבה, וזה, בעצם, מה שהינן ער שהן נמסרות לילדים שבבית וזוכות אצלם

לחיים כה קצרים. תמיד רציתי לשוב מנסיעה וכאשר הטף ישאל:

תחזית לשבוע שבין

טלה (ו2 במארס עד 19 באפריל) הודמנות

מיוחדת תיפול לידיכם השבוע בתתום תעסקים.

לגיטימי פתחלט שתגלו סקרנות, אך אל תניחו

חישבו מעמיים לפני שאתם חותמים על חוזה

כלשהו או קונים משתו – המוכר עלול להעדים

עליכם. מגמות בלתי וציבות משפיעות על התמוד

נה חפיננסית שלכם, אך בסך הכל המצב לא רע.

3 ל־9 באפריל

. צו לכטל מגישה חשובה.

היוהרו מתגובות של חבר.

שוד (20 באפריל עד 20 במאי)

ממה הבאת לי?" - אענה: "את עצמי. אני יודעת "ומה

הורוסקופ עסקית שתבוא מחבר עלולה לחיות מסוכנת. זה זמן טוב בהחלט להשיג התעדמות במנעים עם הממונים עליכם.

על דברים קטנים רק בנלל עקרונות נוקשים.

מאוניים (22 בספטמבר עד 22 באוקטובר) כדאי לעזור למישהו שוקוק לעזרה, אבל אל חגי עו לשלב שבו תחושו עצמכם מנוצלים. היוצאים לטיולים עלולים לחיתקל באי־תבנות ובעיכובים. אין עעם לחיכנס עכשיו לעימותים אידיאולוגיים.

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני) תנו לכן חזוג מרחב פעולה לעשות את העולה על רותו. השבוע לא כדאי לחלוות כספים, וגם הצעה

טרטן (21 ביוני עד 22 ביולי) בימים אלה התחום הרומנטי עולה ומשגשו, אך יש לכם נטיה לדאוג יותר מדי. זה זמן לפעילויות עיטקיות מאוזורי הקלעים. אל תתעקשו יותר מדי

אריה (23 ביולי עד 22 באונוסט) תשבוע צמוים שיוויים רבים בתוכניות תחברתיות שלכם. בתחום העבודה, תקבלו את כל העזרה לה אתם זקוקים. אחדים פונים בימים אלה לאפיקים פילוסופיים. שעות הבוקר טובות ביותר לשיחה

בתולה (23 באונוסט עד 22 בספטמבר) השבוע אתם במצבידות רומנטי, אך יתכן שאתם פניעים מדי ונוטים להיעלב סתם. מתחים עלולים לחיווצד בעניין הקשור לבית. זה לא הזמן להיטי פל לפרטים קטנים; ראו את התמונה כולח.

לנקרב (23 באוקטובר ער 21 בנובמכר) חשבוע מומלץ לשים את הדגש על עיסוקים

בעורך דרין עסוק במקרים -כבדים" לא התפנה עד העיוותים של מערכות חוקים חברתיים ויודעת שאפשר להתעלם מהם. אז לטפל כזוטות כמו משפטי תעבורה. אבל כאשר גליה סיפרה לו על ידידה תמהונית שלה שמכקשת את עזרתו כפרשה הקשורה לרשיון הנהיגה שלה, דווקא הסתקרן. גליה הזמינה את הירידה לביתם בשעות לצאת איתה לדרך. העדב, ולאורי קשה היה לעמור כפני קסמה של האשה שסיפרה יוו כי שוטר תפס אותה נוסעת במהירות, היא הושיטה לו את רשיון הנהיגה שלה, והשוטר התבונן במוצאו, "הומו מכאניקוס", או "אדם־מכונה". גזע חרש בה כאילו נפלה מהירת, תמה איזו אשה מסוגלת להעו שיצא מחלצי מייסר השושלת האנושית, ה"הומו ולהגיש לו בתנועה מובנת מאליה רשיון נהיגה ספיאנס". היא כבר נזומן טענה שיש לחקור את תופעת שתוקפו פן לפני... עשר שנים

> מפוזרת, לא תאם את דמותה במציאות. אורי ראה מוטאציה גנטית מוזרה. לפניו מרצה באוניברסיטה בחוג לאנתרופולוגיה, אשה שקטה, תרבותית, המקפידה על הופעתה, לבושה

לחלוטין וגילתה בקיאות מפתיעה בתחומים רבים. מצויינת לכתינת הרעיון. היא התרכזה בדמוחו, אבל כאשר אודי שאל אותה איך אשה תרבותית במוה בתגובותיו, ער כרי כך ששכחה בכלל שהיא נמצאת לא יודעת שצריך – ומתי צריך – לתרש את רשיון הנהיגה, אמרה כחיוך מקסים ששמרה, כנראה, לסטורנטים קשי תפיסה: גאכל הייתי בטוחה שרשיון הנדרגה זה כמי תעורת זהות או תעורת לירה...".

השוטר הבדהם הציע לה להשאיר את המכונית ולחזור הביתה ברגל. אכל אורי ראה שקשה לעמור כפני החיוך שלה, בעיקר אם אתה גבר. זהו חיוך - המעניק לבן שיחה תחושה שהוא שקוף. יותר מזה שתוא שובניםט איום אם הוא מעז להתעלל בה... ועובדה – השוטר לא עמד בפני החיוך. דוא רשם רו"ח,

וומה שכל מי שטיפל בפרשה לא הביא בחשכון שיש לו כאן עסק עם אשה שמשובנעת כי מהיום בו אדם מוציא את הרשיון, הוא נהפך לנהג מורשה, וכל השאר הם רקרוקי עניות חסרי חשיבות שאין לתת עליהם את הדעת. מרוע זקוקה אשה כמוה לאיזו הטכמה חברתית מטופשת לכך שהיא יודעת לנהוג, אם לפני עשר שנים הוציאה רשיון נהיגה ומאו היא נוהגת כרציפות ובלי שום תאונה?

בית המשפט שלל ממנה את הרשיון. היא התקשתה להבין את התגיון. הרי זו וראי שאלה של צריך לחרש את תעורת הלירה? כסף, הסבומים לחידוש הרשיון אותם לא שילמה במשך עשר שנים והיא מוכנה לשלמם ברצון. אכל התברר לה שלא ככך העניין. עכשיו מכריחים אותה להתחיל הכל מהתחלה. פנתה לבית־ספר לנהיגה לקחת כמה שעורים לפני שתעבור את המכחן.

אל שעורי הנהינה הגיעה כמוכן ב... מכוגיתה הפרסית. הרי לא יעלה על הרעת שהיא תיסע זה מול א. הוא התבונן כי רגע ארוך, ממשיך לנהוג באוטובום או במונית. בסך הכל מרובר כאן בשגעון באורה כמעט אוטומטי. בראי ראיתי שהוא עלה עם של תוק אווילי, וכאנתרופולוגית היא מכירה את מכוניתו על עמור... אתה תושב שזה כגללי?"

זהמתינה בתור ארוך לקבל את שמו של הבוחן שצריך קפדנית ראתה בו טיפוס שאנתרופולוגים מרבים לדון ה.הומו מכאניקוס", הארם שמזרהה עם המכונה באופו טוטאלי, שיושב מול המסוף, שלמד ללחוץ על בפתורים, להזיז הגאים. גילגול חדש של הגזע

הסיפור, ממנו עלתה דמותה של אשה מבולבלת, לברוק האם הוא באמת צאצא של האדם הנכון, או בחליפה גזורה היטב שכיסתה על גוף נשי ובשל.

והעביר את כל העניין לטיפולו של בית־המשפט.

המעמיר את האנתרופולוגים במכחן ומריץ אותם

ה"הומו מכאניקוס" קבע על המכונית את הלוחית המכריזה על מיבחן, תפש את מקומו לידה והגברת יצאה לדרך. כל העת היתה עסוקה ברעיון החדש היא לגמה מהקפה, חייבה, דיברה כאשה שפוייה שביקשה לפתח. הבוחן, לדעתה, היה רוגמה אנושית במכחן.

בכוקר המיבחן שנקכע לה נסעה למשרד הרישוי

הבוחו לא היה בדיוק גכר חלומותיה. כמורה

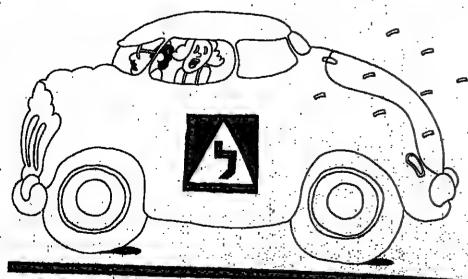
לבוחן היה ברמה שהוא העומר למכחן, זאילו הגברת שלצירו עסוקה באיזו בעייה. הככיש, המכוניות האחרות, התנועה, כל אלה כמו נעלמו מתודעתה. נהגת גרועה כזו לא פגש מימיו. היא נהגה כמי שהנהיגה היא לגביו פעולה אוטומטית. אפשר לחשוב, אפשר לשוחה. מה הבעייה: הרי היא צברה כבר עשר שנות נהיגה?

באשר חזרו למגרש של מטרד הרישוי, נשם הבוחן לרווחה, נמלט מהמכונית כל עוד רותו בו וקבע בי הגברת נכשלה.

ליריריו הכוחנים אמר שמעולם לא פגש נהגת מטורפת כזו. אם יום אחר היא תשב ליד ההגה, אמר, הוא יציע לצ'יץ' לפנות את העיר, ולחברת החשמל – להויו את העמורים.

האנתרופולוגית משכה בכתפיה באדישות. היא לא ציפתה לגדולות מה"הומו מכאניקוס" שנטא את התואר בוחן. לפי דעתה, הוא לא עמר בתקוות שתלתה בו. אז מה אם נכשלה במיבחן? יש לה כבר רשיון בהיגה, זהרשיון הוא הרי כמו תעורת לירה. איזה אדם

עלתה על המכונית שלה, והפליגה לדרכה. אורי, לאחר שצחק מהסיפור הזה עד דמעות. עדיין לא הכין בריוק מה היא רוצה ממנו. הרי היא יכולה תמיר לגשת למיכהן חוזר. אכל אז הוסיפה האנתרופולוגית עוד פרט קטן: .כאשר יצאתי עם מכוניתי מהחניון, בא מולי הבוחן עם מכוניתו. נעצרנו

55 Biaeain

שרותרום

במוצ"ש יפתח

בתלאבנב

המרכז חישראלי לעיצוב תכשיטים. רחי חירקון 78 תל-אביב (מול שגרירות ארחייב).

פינסום, אומרים כולם, זה לא מדע מרוייק. אבל מתו אלעזרי, ראש המנמה ללימודי חקסורת מתיבוסיטת בר־אילו, יש הרבה תאוריות. עד לפני משר מודשים היה ראש היחידה לתקשורת משודרת משבת הפירסום הממשלחית. היום הוא שותף מומם "אוקיי". תשדיר כיטוחיחיים שמוקרן בימים מנו זה הבייבי שלו. באיך עושה כלבי", שואל האבא אוך עושה רג?״. אור עושה מתולי, איך עושה רגי״.

יני: .יש תחרות בין חברות הכיטוח ובין הבנקים. שניהם גופים כלכליים שרוצים לצכור השקעות לטווח ארוך מהציבור. לכנקים יש יתרון עצום. מי לא הולך לכנקז פי להצליח כמשימה היה עלי לגעת לאנשים באותן נשים המתקשרות לנושא. הטלוויזיה היא מדיום שעובר טוב על האונה השמאלית של המוח, האונה מושיח, יותר מאשר על הימנית, הרציונלית. משדירי הכיטוח אני הולך בקסאה על הרגשות. ושפו סורה של עשרה תשרירים. התמישה הראשונים פעורים תחושה של סכנה, לא גרולה מרי: מטפס ווים שמוער וברגע האחרון מתברר שהוא קשור. לוליין שנופל אל הרשת, וכדומה. חמשת הנותרים ציכים לעורר את הפחד והם עוסקים ברגעים קריטיים שנין אנות לילדיהם. רווקא אנות, כי הם שמשלמים פקבלת עוצמה בסרטים שמעוררים את הפחד. זו נמדה לטווה ארוך. אם אני מכנים כך פחר שמשהו

נחברת התפקה "טלמריה", שהפיקה קרוב לששם תשרירי שירות, יש השקפה ברורה: בהצופה אינו אמור להבין כל מה שהוא רואה. זה עובר על תתשורע", מסביר ישראל, עורך־סרטים. שם, בחרו הפריכה, אפשר ללמוד על הגיואנסים הרקים של וווכוח זה שורך "שוט" יכול להתפתח לוויכוח. וויכוח זה שיין ארוך שיכול בקלות לגלוש לכמה שעות. שלא לונר על הריונים המתישים האם לסיים את השוט כשהמה של השחקן מתוח, או סבור.

נכינות צאן, למשל, זה תשריר שממלא אותם לנשיו מתחילים הסיפורים. מועצת החלב (זו "התסרים שפטלנו", מספר נתן ברון, האר סיטואציה מהיוגורט) הגיעה ל"טלמדיה" עם תסריט: אנשים מסיכת גן אוכלים גבינות. יופי, איך עושים מזה סרטו מחפשים איפה לצלם את המסיבה. מסערה כותוב ירמיהו כמעט זכתה, אכל כסוף – בוכות השף של "גן אורנים" שהכין את הגבינות – הוחלט קותקויר יצולם בסביבה הטבעית של השף.

עכשיו היו צריכים לגיים את משתתפי המסיבה. לו פשום. פונים למוכנויות, חברים מביאים חברים, וכן ננחנו מאתיים איש כשהמטרה היתה לשלוף פתוכם כאלה שנראים אנינייטעם. עשרות מכחני בר. הללוגדינית שמוכירה את פנינח רוזנבלום גרמה לציאות בין ניסן ורני, שני הבעלים של "טלמריה". ניסן אמר לא טוב. דני אמר כן טוב. בסוף דני זכה. לאל שנבחרו כשלושים איש, נקכע יום הצילום. השף זכין שולחן מפואר עם גבינות. כשכולם הגיעו התברר לואק מאניני הטעם היו מאוד רעבים, ונטו לטעום מהנינות. כשמפתחים נטיות כאלה, מקלקלים צלחת שענדו על טירורה שעתיים. גם השמש החודשית גרמה לובינות "להויע" ולהיראות פחות אסטטיות, מה שווש, כמובן, טיפול קוסמטי ועור זמן יקר.

והשלב הקשה מכל היה לשכנע את האנשים לודאות מתמוגגים מעונג כשעה שהם נוגסים בגבינה. לחושב בעוכדה שמצלמים מספר פעמים, היה קצת לשה לדרוש מהם להיראות מאושרים אחרי הבים חקניני. מילא עם גבינות לאביני הטעם. אבל בתשהיה של נסיעה נכונה בחורף, היו צריכים לארגן שלושים קבורות שידליקו את האורות כדיום כאותה שניה. לעצמכם את הצעקות שרצו שם אחרי שחיכו

נתן ברון: ללכת על תבל דק.

על המוניטור שכחדר העריכה רצה עכשיו סדרת תשרירי שירות חרשה לחלב. הקרנת בכורה לפני שידור. עושים הקבלה בין החלב לספורט. שש בנות מבריק. האשה לא מפטיקה לצעוק פקק, והבעל לא קופצות לבריכה. שתיים עושות הפסקה עם כוס חלב. מפסיק לתקן אותה. כך, כאופן משעשע למדי, פתרו כל סצינה מביאה להס אסוציאציה על צרה אחרת. את בעיית הלשון. "המשימה שלי היתה לבחור את השתיים מתוך השש נענוך הביטוח. תחושת הסכנה מהסרטים הקודמים שקפצו לבריכה", מספר מודי, המפיק. אחת שלא נכחרה פרצה בככי היסטרי. הסענו אותה ואת אכיה לתחנת האוטובוס הקרובה. היא לא הפטיקה לבכות. זה יקה מזר – זה לא מספיק. אני רואג לקשר את זה היה נורא. כולם ניסו לנחם אותה, והיא פשוט נקרעה למשת חשוב מאוד, כמו הילד שלך. וזה יוצר את מבכי. בסוף, אבא שלה נתן צרחה: 'מספיק, זה החיים:".

תשריר השלישי בסררת החלב, צילמו כחור מקפיצות אותו. את החכל, כמוכן. לנאג הוה אין סיכוי בטלוויזיה. יהיה כבר מי שיפסול השודה, אלה האמורים לשוחה עם התת-מודע שלנו. יש כו בעיה עקרונית, לשונית או ויזואלית. בחור ישיבה זו כטח כעיה עקרונית. אולי ויזואלית!

בתשריר של האגורה למניעת עישון המוקרן היום בטלוויזיה אנחנו צופים בכחור יפיוף, שמספר איך העישון של החברים שלן פוגע כו. ברקע מישהו משחק 'אינדיקים' וקולע פעם לראש, פעם לריאה, ולשאר שוה. הסרט רץ על המוניטור. שלושים שניות וזהו. איברי הגוף שבתמונה. התסריט המקורי היה שונה.

פוסלים חצי

כל ערב מקרינה הטלוויויה כעשרה תשרירום, ובסך הכל - שש ער שמונה דקות (מחות מן הזמן המוקצב לפירסומת בשעת שירור אות של הטלוניויה באירומה ובארה"בו) אורך כל תשריר גע בין שלושים שנוות לרקה. לפי חמדונוות של רשות תשידור אין לשדר לפני "מבט" יותר, משני השרירום, לאחר "מבט" אין לעלות על חמש דקות שירור של חשדירי שירות. במירה שנותרו תשדירים לאחר תום מיבסת המש הדקות, הם משודרים לאחך תתוכנית הבאיו באותו ערב.

רשות השידור לא מעילה את משך ומן חייו של השהור על המקך, כל עוד המפוסם משלם. נמשיר לראות את השרים השירות שלו. ישלוויויה עובדה ביום עם עשדות מפרסמים.

חמלוויויה עובדת כיום עם עשרת ממיסמים.
המישים אתונים מתשיוני השירונ המוגשים
לאישור הרשות. (מקלים לשירונ לדוגמה:
השליזי של אימת יצרוי רמטבוזים, לדעת רשות
השידור או בעיוויה קניית מטבוזים, ובנומה
לציבור
לציבור
לציבור
לכן הושבים לעבור בשות התשהותים ע
התשדור המוצלוה עש מדע בסמי מכובר לא
ברוני קדם אינויולון, אבל צבל זאת משות:

במוערון לילה אפלולי. המצלמה התמקרה על חמוקי גופה של נערה. גבר, שנמשך לאותם המוקים, ניגש אליה, מומין אותה לרקור, ופתאום נוטש אותה כגלל ריח הסיגריות. אנחנו לא נסכים לעשות שימוש סקסיסטי בגוף האשה. הכרחנו אותם לשנות את התסריט".

רשימת האיסורים די מכוכרת. אסור להכנים לתשדיר שפה לועזית. ברוק שילדס, למשל, המגוייסת לאותו עניין - מניעת העישון - לא משודרת בטלוויזיה הכללית. "אנחנו לא רוצים תשרירים עם אופי אמריקני", מסכיר ברון, אסור להראות כתשדיר אדם מעשן. אסור לתשריר לפגוע בסקטור מסויים, או להזכיר שם וכל פרט מוהה אחר של חברה ספציפית. אסור להראות עכירות תנועה. משום כך נפסל אחר מתשדירי הטוטו שבו אייל גפן נוהג במכונית וכו כזמן ממלא טוטו. בטלוויזיה לא נוהגים בלי יריים. המסרים, כמוכן, חייכים להיות במסגרת

חודשיים ער שהגשם יסתרר עם תאריכי הצילומים הקונצנווס. ואיך אפשר בלי אימת העברית הצחה והמתוקנת. התשריר על הנתיך, למשל, צמח מפטילת המלה – פקק. לרביב יצחקי מפרסום "אריאלי" היתה בעיה. מי בכלל יורע מה זה נתיך? הפיתרון היה

שדירי השירות הראשונים כטלוויזיה החלו בשנת 1974. זכות הבכורה - למצי השני של האגרה. צירוף המלים ה-קלאסי" -איפה החצי השניז" נכנס למילון בשל כושר הנידנור שלו. איך אפשר לשכוח את הגברת שנפל לה החלק העליון של הביקיני, או הדור שהולך עם חצי ישיבה קופץ בחבל, כששתי ילדות חביבות מכנסי הטלוויזיה, שנכשלה בניסיונה להפיק בעצמה את תשרירי השירות שלה, החליטה להוציא מכרו לחברות פרטיות. "זה באמת התחיל כתשרירי שירות", אותו. כל תסריט זקוק לאישור הטלוויזיה, הבוחנת אם אומר מיקי קאופמן מפירסום "או.קיי", "אכל כתוצאה משני גורמים המעגל הלך והתרחב: רצונו של כל גוף להסתייע בטלוויזיה לקירום ענייניו, ומצד שני -רצונה של רשות השירור להגריל את הכנסותיה.

כך החל תהליך של התמסתרות זוחלת. תשרירי שירות, אומרים פירסומאים, הם בעצם תשדירי פירטומת שנועדו לגופים ציבוריים, אך כשים לכ ליתרונות הפירסום כטלוויזיה, מנסים גם גופים אחרים למצוא את הררך להיכנס. לדוגמה, התשריר של פרס קפלן, שכו הוזכרו שמות של מפעלים. במועצת החלב, למשל", אומר דוני אקרמן מחברת "ירקון", -ממומנת על־ירי יצרני החלב. כל העניין הוה פיקטיבי. כמה גופים שיש להם אינטרט משותף פונים למשרד פירסום, וזה מגלגל את העניין ער לתשריר. הרי מישהו מרוויה מכר". לפרס קפלן, אגב, מצאה ווערת התשרירים גיבוי.

אמנם זו פירסומת, אכל כרי להרגיע את המצפון --הוחלט שהמפעלים הגרולים המופיעים בחשריר יממנו גם את הופעת הגופים הקטנים המופיעים לצירם. סטייל רובין הוד. .הרי כולם יודעים שחלק מהמימון של תשרירי השירות בא מגופים פרטיים ומסתריים", אומר נתן כרון, אלעתים זו יוזמה של חברת הפקה שכאה עם רעיון לגוף ציכורי ומעודות אותו לעשות תשריר שירות. אלא שאנחנו לא משרד הקירות ולא בלשים. אני טוען שאנחנו לא עושים פירסומת. אני מאוד רוצה אותה, אכל כמצכ הנוכחי אנחנו נאלצים ללכת על חבל דק, ולהיוהר שלא ליפול". עם זאת, ועדת התשרירים עוורת לפעמים למפרסמים. חברות הדלם, למשל, רצו לעשות תשדיר וכו יטופר איוה שירות נפלא הן נותנות. הווערה סירכה. גאבל אם הן יעשו משריר הקורא לאורה להתכונן כמר הרלק נאשר ואח", אומר ברון. טריק כליכך משוט שהופך פירסומת לתשריר שירות.

מיכל קפרא

57 Blaeain

מועדון מטיילי מ*עריב*

וברכב הפרטי במדבר יהודה

ובשמורות הטבע בגליל העליון

פנסיון, סיורים וביקורים מודרכים.

בויחה בגלבוע.

תאריכי יציאת: 16.4; 20.4

תארוכי יציאה: 31.3; 11.4.

תאריכי יציארז: 11.4; 16.4.

תאריכי יציאה: 4.7; 4.61; 4.81

כניסה לכוכב הירדן.

גב וטבריה.

וכניסות לאתרים.

★ לחומוו

17 עד 20 באפריל. 3 לילות במלון "נוף הגליל" בצפת, חצי

★ בתי עץ וקרוונים בדוניון כפר

חיטים (צופה אל הכורת) במחירים

טיול ייום בארץ

מחיר: 25 ש"ח, כולל: הטעה, חדרכת,

ל כיף משולב בחמת גדר, עין

מחיר: 42 ש"ח למכוגר, כולל: הטעה, הדרכה, כניסה לחמת גדר, ארוחת צהרים

למערות בר כוכבא באמציה

ולמוזיאון הבדווי בקיבוץ להב.

מתיר: 23 ש"ח כולל: חסעה, הדרכה

מחיר: 32 ש"ח למבוגר כולל: וסיעה חדרכח

מועדון הבריאות

של דליה ניר

נפתחת חרשמת למחזורים 2 נ-3, במלון

בחדוכה צמודה וכפיקות דליה ניר.

435 ש"ח לאדם, כולל מע"מ

: פרטים

"מועדון מטוילי מעריב".

טל. 111944(כּם) משקל קל", טל. 236043(כּם).

זיטה בשמי הארץ – 11.4 (שבת)

תותותות: 10:10, 10:10, 10:10; 11:50, 12:40

מנמל בן גוריון (טרמיול מנים ארצי). שחירו

באוויר 20 דקות, ס"ח 20-50 ד'. שעות

"פאלאס" בנחניה. שבוע נופש וחרזייו

14 עד 16 באפרול.

מלא והדרכה.

פרטים: "מועדון מטיילי מעריב" מעוכת "מעריב" רח' קרליבך 2, חל־אביב, טל. 139207 נם

פתוח ברציפות בין השעות 8.30 עד 17.00

חופשות בחג הפסח חופשה וטיולים ברכב מדברי

ソフリソン לינה בכפר הנופש "מצוקי דרגות", ארוח א חופשה וטיולים במפלים

עם מדריכי "נאות הכיכר"

- תאריך יציאה: 15.4
  - בעקבות 3 תרבויות. יציאה: 6.7.

    - יוגוסלביה הונגריה. 18 יום. יציאה: 10.5; →
  - עם דד ופורשוגל. מסלול קלאטי של 15 יום. יציאה: 28.5; 28.5
- למצרים באומובום. טיול אמצע השבוע וסופשבוע ארוך לקהיר. יציאות בימי ראשון (4 לילות) וחמישי (שלושה לילות).
  - ביאה: 18.5 יום. יציאה: 28.5 ★

חופשת פסח בהונגריה

.\$ 790 :מחיר מבצע (ז ימים) אחיר מבצע 18 72 .

בית ציוני אמריקה "מועדוו הזמר"

של ירושלים, בתקופת בית שני.

ימינר כן ארבעה ימים באילת: בנושא: "מהאסיים ועד נטורי קרתא"

.10-13.5.87

ניפגש שוב ביום ד' (8.4.87) בשעה 21.00. ומן אורח: אפרים שמיר בשיריו הישנים והחדשים. ברטיסי הנחה למטיילים ותיקינ של במעדון מטיילי מעריב" (טל, של 23'4370) ב הזמנה מוקדמת של

עם אפי נצר

כרטיסים בקופת "בית ציוני אמריקה" (טל. 259341).

מועדון מטיילי <u>מעדי</u>כ

תיאטרון בלונדון עם עודד קוטלר

ל 10 ימים ★ 5 הצנות ★ תארוך יציאה: 12.4 ל 7 ימים ★ 4 הצגות ★

- מסלול קלאסי של 15 יום כולל איי הים האגאי, יציאה: 6.7, ומסלול של 11 ימים 🛨 🚻 🖈
  - יום. יציאה: 24.6:26.5 ★ יום. יציאה: 24.6:36.5
  - יוגוסלביה אוסמריה. זו יום. יציאה: 14.6; 17.5 אוסמריה. זו יום יציאה: 14.6; 17.5
    - - 7.6;10.5 יציאה: 10.5; ★

מלל ליל "סדר" בבודפשט

סדר פסח עם הקהילה היהודית בבודפשט, סיורים וטיולים לבלטון. ווספרם וברק הדגובה. מסיבת סיום בצ'רדה אמיתית עם מוסיקה צוענית • ביצוע והדרכה: נאות חביבר".

טיור מיוחד:

תקופת בית שני – ומערות קבורה. סיור לימודי מיוחד על עלייתה ונפילתה 1"ם ניטן תשמ"ו – 6-7.4.87

אנטרטיימנט - הנאה שלמה בחצי המחיר

בספר החנחות "אנטרטיימונט ישראל ד8" תמצא 200 שוברי חנחה של 200% או "שניים במחיר אחד" למסעדות, ארועי תרבות, ספורט, תיירות ונופש וכן הנחות ייחודיות בתחום הצרכנות.

ערכן הכולל של ההנחות בספר עולה על 30,000 ניתן למצל אותן במשך כל השנה על-ידי כל בני המשפחה. ההצעות מכסות את כל חלקי הארץ ותוכל להנות מהן גם בטיוריך באירופה ובארח"ב. די להשתמש בספר 8 עד 8 פעמים כדי לכסות את חוצאות רכישתו, ועדיין נותרות בידך אפשרויות רבות ומגוונות לחמשיך לחנות ולחסוך לאורך כל השנה. במשך שנת 1886 הצטרפו למועדון אנטרטיימנט, המונה כ-3 ' מיליון חברים בארחיב, קנדה ואירופה, למעלה מ-200,00 חברים חדשים באנץ:

הצטרף או' מיליוני האנשים הנבונים היוצאים לבלות בתדירות גבוהה יותר, מנסים דברים חדשים, נהנים וחוסכים. מחיר לחברי המועדון מד שיח בלבד וב ב חשלמים.

The second secon

מעדיב

10% 20-30

י רחוב י מסי עיר

מטיילו

מועדון מסיירי מערב הזי קיריכן ג תל אביב 182. תיירצו צופש", רווי הורב 13, תבר. 1966, היפח. טא לשילוח אלי את ספר תרונחות "אנטרסיינונט שיאר, נפיי

שון את עיני הצופים בטריבונות ואת ערשות הרוקדים ומעל גבי פלטפורמות ארירות הנושאות שלשת הטלוויויה. לפי הקצב, האנרגיה והרעש תפאורות־ענק ומייצגות את הנושא שנכחר על ידי

ועד מעמור (11) הבים ופיוקן פנים מיוסרים, חולצת ג'ינס שמוטה ל החברים ונופיה לבנה קרועה ליד החזה. הוא לא וכדו הובה מקום לדימיון. בסרטון הוידיאו של

שו' השיער מרוח בכרלנטין, בגדים אופנתיים,

ידה התפארות מתחלפות לעתים קרוכות. הצלמים ממוס הרכה קלוו־אפים של העיניים היפות המים התשניות שאמורות להרטיב את החלומות

משא הצניעות, אני יודע שהטבע ברך אותי. תוין הוד. כשאני מצטלם, אני לא צריך לסבור את מש כאיזו פוזה אני נראה טוב יותר. זה נראה טוב ול וביוונים". הוא אומר כבדרך אגב. התנועות שלו משעות. ההשקעה הארוכה כשנים של ריקור מולש. מא מזיז את היריים לאורך הגוף כתנועות תוון מתחלף מאלגנטי לסקסי. השירורים המיניים קדים לא רק על בחורות. הוא מזכיר בנשימה אחת השעות מדיוויד בואי ("המלך", כהנדרתו) ופרדי מקרי. הא מתכוון לבואי של שנות ה־70, זה שלכש תיות ביסקסואליות. זיגי סטארדאסט, אלדין השפוי.

פון ג'ינגי, נעלי עקב, אודם, איפור ככד. הצהרה

יהאלח, אול כבר מומו. לא זו בריוק השמחה אליה

טיפול במקרה זה ובאחרים כמוהו הוא חלק

אנוות יומו של סגן הקונסול ראובו לביא, אך

גילה, או נכון יותר הלילות של טרם הקרנוואל,

פעושים לסמכה, ולו כדי להוכיח שבני ישראל

המיפנשים המוקרמים בבית-הספר לסמבה,

שמפיו רה סח", הם חלק חשוב בהכנות להשתתפות

נקנוואל. כאן נמדדות התלבושות ונלנגדים צעדי

יוקה, כמו גם מילות השיר המיוחד שילווה את

שעידה ויבטא בתוכנו את הנושא אותו בחר

מתהמפר להציג בקרנוואל. שיר זה, כמו האחרים

שנחבים ככל שנה כמיותר לצורך האירוע, מנוגן

ומור ברדיו ובטלוויניה ובמהרה נהפד לנחלת

מלל. הצלחת השיר מהווה תוספת נקורות זכות

סגן הקונסול, ראובן לביא, יודע כבר בעליפה את

לות השיר "טוטי פרוטי" המרבר בשבת פרי הספוקאי

אנו עושים את הממתקים הטובים כעולם. מה הקשר

"ושרי הספוסאי לתלכושת האינדיאנית – לאלוהי

קינוואל פיתרונים, אך למי זה בעצם חשובז חשוב

לשור על הקצב, להגיף את היריים ימינה ושמאלה,

המשתתפים בקבוצת בית־הספר לסמבה הם

למונו שכל בית־ספר כזה לסמבה רואה כבוד.

שפקיע טנן הקונסול ראובן לביא כחזרות אפשר המארגנים.

משני הפאבלות (מישכנות העוני) המקיפות את העיר

המונו השראלים שבאו לקרנוואל.

דעם לא רק צרות אלא גם שמחות.

טוטי פרוטי

יתחילו לצוץ על קירות בחדרי צעירים בין דוראן דוראן" ל"א־הה", נשואי הערצתם של " בני־נוער בעולם, להקות שאינן זוכות לליטופים עדינים ממבקרי המוסיקה אבל מוכרות במיליונים. תספורת אופנתית ועיניים יפות עוזרות למכור את סימון לה בון, סולן "דוראן דוראו". הרבה יותר מאשר המוסיקה שלו. גם אצל ארם

המופע הבימתי שלו לפסים של פרובוקציות מיניות

גם מעריצים. בעיתונות כבר הספיקו להגדיר אותו

בקשת של הנדרות שנעה בין "יפיוף" ל-רמות

מצ'ואיסטית". הגבולות המיניים מיטשטשים "אין לי

שליטה על המוחות של האנשים. אני לא הומו. לא

מטריד ולא מפחיד אותי מה אנשים חושכים. אני לא

רואה עצמי כנושא רגל של העניין ההומוסקסואלי.

בסרטון אחד אני יכול להיראות קשוח, ובשני – אוהב.

הכל תלוי במלות השיר שאני שר באותו רגע, ואיתן

אני מזרהה. גם את מרונה אפשר לראות כסרטון אחר

כזונת רחוב עם שריים כחוץ, ובסרטון אחר היא נראית

כמו בתולה. בחיים היא לא זה ולא זה. זמר הוא כמו

שחקן. שניהם צריכים לשחק את השירים, לא רק

דם לא יתנגד אם פוסטרים ובהם צילומיו

לעמור ולהוציא אותם החוצה דרך הגרון".

סרטוני הוידיאו הביאו לארם לא רק מעריצות.

השקיעו הרבה בעניין הזה. מן הצד המוסיקלי, יזהר אשרות הפיק צליל אלקטרוני־חשמלי כרמה אירופית, מוסיקה זמו נוטה. גם מרקורי, הומו מוצהר, העביר את שמאלצית־מנופחת, קליטה וקצבית. עוברת הרבה על

לאחר החזרה מצטרפים לאחר מנשפי

ריקורי־הסמכה הנערכים כעיר. נשף כזה, כנוסף

למוסיקה השוטפת, לרעש כלי-ההקשה ולומרים

המתחלפים על הכמה, הוא תצוגה מרהיכה של

תלכושות ושל נערות המציגות לראווה את הגלוי

והחסוי בגופן. חוט רק המקיף את איזור החלציים ושתי

פיסות כד צבעוניות קטנות על החוה – זו התלכושת

המקובלת. אתה בא לנשף כזה, בלתי מוכן, ולאחר כמה

רקות אתה מוצא עצמך אוחו או אחוז בזרועות מולטית

אל תוך מעגל הרוקרים. גם אם אינך נמנה על

הרקרנים המצטיינים, אינך יכול שלא לפזו. זו היא

השמחה הספונטנית בעיצומה. אלה שמרגישים עצמם

חשובים מכדי להתערב במעגלי הרוקרים, עומרים מן

הצד וצופים במחזה. ביניהם יכולתי לגלות את אופירה

נכון, רעיית סגן ראש הממשלה ושר החינוך, שהיתה

אורחתם של הקונפול הכללי שלנו בריו, אלי תכורי,

ורעייתו ויוויאן, הוג תבורי שייכים מאד לצד הרציני

והמכופתר של משרד החוץ. אפילו בקרנוואל הם לא

כשעתיים לפני תחילת הצערה, מתכנסת קבוצת

המשתתפים הישראלים בכיתו של סגן הקונסול. כאן

הנאורנה המשכר ויוצאים למקום ההערכות, משוחררים

מכל מעצור. ממרומי הטריבונה מתקבלת צעירתם

במחיאות כפיים ושירה אדירה. איש מהיושנים סכיבי

אינן מוהה אותם כישראלים, אלא כחלק מאותו שבט

שהן בנשמת אמם של בני ריו מרגע היוולרם.

בראש האינדיאני של סגן הקונסול לביא.

למות בקרנוואל

למיץ עכוזים ולצעוק מה שיותר חוק את המנגינה הם לוכשים את כגרי האינדיאנים, לוגמים ממשקה

מדון לפני שנה. בשירה ובריקודים הם מטביעים את אינדיאני מסתורי הרוקד ושר בשבחי פרי הספוקאי.

יתום ומנסים לשכוח ולו לרגע את העוני הנורא שהם לשכת ביציע של הברוילים ולא בזה המיועד לתיירים,

ויים גו כל השנה. כל אחד המשלם סכום סמלי של 80 זו חוזיה בפני עצמה. כאן כנר מכירים את מלות

חלו נעבור התלבושות, יכול להצטרף לקבוצת השירים בעליפה כאן כבר אמונים על הקצב והתנועות

לצמו לצרף לשורותיו שמות מפורסמים מעולם עשר בכוקר, נמשכת הצעידה. כל בית־ספר לסמבה:

– מקומית הנושאת אותך – ברצונך או שלא כרצונך

לעמוד כראש הקבוצה המוכילה

הרגש. עכשיו ומהר. שילוכ בין גיטרות חשמליות, צליל מסונטז והשירה של ארם. קול מחוספס, נייר־זכוכית רומנטי. מוכיר לך זמרים איטלקיים. בשמיעה ראשונה נראה שיש כאן מתכון נטוח להצלחה. בנוסף, כאמור, יש לו כל הסיכויים להיהפך

לסמל מין. "כל אמן רוצה להיות סמל מין", הוא אומר, "זה חלק מהמטרה. זה מחניף שאנשים חשים כלפיך הערצה טבולה בסקם. זה שאומרים עלי שאני יפה כבר עושה

את הריקוד והמשחק נטש כמעט סופית. הוא מקפיד להרגיש שאין לו שטיקים ומנייארות של כוכב. הרגליים ממוסמרות חזק לקרקע, וזה מה שמחזיק אותו שפוי בתוך ההיסטריה שנחתה עליו. אמא שלו, זו שבומנו ביקשה ממנו שלא יעז לשיר, נהפכה למעריצה מספר אחת שלו, ויש עוד מעריצים רבים שהקפיצו את הלהיט העכשווי שלו - "סור" - לראש מצערי הפזמונים. הדרישה לתקליט בחנויות הולכת וגוברת. זו גם הסיבה שהרפסתו הושלמה מהר מהצפוי,

שהטיימינג לא יתפספס. הוא מקווה שהקיץ, כשיצא להופעות, זה יהיה "היסטרי", אכל לא שוכח לציין שהפנים - ליצוא. עם פנים כמו שלו, יש לו צ'אנס. לקיץ מתוכננת גם הקלטת חמישה שירים באנגלית, ואחרי־כן הוא יטוס לאירופה ויחר עם אמרגנו ינסה למצוא את הפירצה בררך לתהילה עולמית. ארם מאמין שהוא יכול לגעת ברקיע. החלום שלו מתומצת במלה אהת. הצלחה.

אבי מורגנשטרן

והנושאים רבים ומגוונים: תיאטרון, פוליטיקה, חלל, פולקלור, כירור זעור ועוד. מהיכן הם מצליחים להמציא ככל שנה נושאים חרשים, מננינות חדשות. אלפי תלבושות חדשות! אכל עוברה, אין קרנוואל לחשוב כי הוא מנהל בית־הספר. לא לחינם הוא זוכה אחר דומה למישנהו ואין חלכושת הרומה לשניה. בכל לילה צוערות שש קכוצות המתחרות ביניהן על המקום הראשון. העיניים עוקבות אחר הניקור הבלתי רשמי שמעניקות לצוערים תחנות הטלוויזיה. קבוצתו של סגן הקונסול, דאוכן לכיא, היא בינתיים כמקום השלישי המכובר. הקבוצה שתזכה במקום הראשון,

תשוב לצעידת נצחון חוזרת כשבועי שלאחר הקרנוואל. נאמר היכן שנאמר -מי שלא ראה שמחת בית השואבה, לא ראה שמחה מימיו". ואני שראיתי רק את שמחת הקרנוואל של ריו, ככר מדמה לעצמי איזו שמחה מתוכננת לי בזו של בית השואבה, שאינני יודע.

בריוק היכן היא נערכת. בימי הקרנוואל מציפים את ריו גם - כמוכו -מאות עיתונאים מכל קצווי העולם. גם אם אלה לא נשלחו לכאן על חשבון עיתונם, הם מצפים לתעודה המיוחרת שתקנה להם כניסה לקרנוואל עצמו. עד הרגע האתרון שלפני הצערה התעורות אינן מגיעות. מישהו טוען כי הן חולקו למקורכי המארגנים. התפרצויות זעם כתרר העיתונות. כאשר אחר הממונים מגלה שאני ישראלי, הוא אומר לי: "אתם כוודאי מעצמה גדולה יותר מארה"ב, שהרי ה'ניריורק טיימס' שלח לכאן רק כתב אחר, והנה אני רואה שעיתון ישראלי אחד הגיע לכאן עם נציגות של לא פחות משישה עיתונאים". לך ספר לו כי ה"נציגות" היתה מורככת מעיתונאי אחר שצרף אליו את רעייתו, בנותיו ושכניו, כעוברי מערכת עיתונו.

בכוקר שלאחר הקרנוואל אתה רואה גיכורים עייפים. הם יושכים סכיב מסלול הצערה, מכרכים להיפרד מתלכושתם ומוילים דמעה על הרגע היפה בחייהם שחלף וישוב רק בעוד שנה. בעלי הממון מזמינים מונית ושכים הכיתה. כני משכנות העוגי יעשו את דרכם כרגל. ראוכן לכיא ישוב למשרדו בקונטוליה לחלץ ישראלים במצוקה ואנו – אנו נמשיך במסענו אל תוך היכשת - אל קויהמשווה, אל איי נאלאפאגוס ואל הקוטכ הדרומי, כסהדי השירה והריקודים של השמחה הגרולה בעולם עדיין ממלאים

שני לילות רצופים, משעה שמונה בערב ועד את ראשנו, לבנו וגופנו. כאשך שאלתי את אחר מידירי הברוילים .האם מחוק התקשורת והפוליטיקה של ברזיל. מיוחסים שבו כחמשת אלפים משתתפים, מפגין את עושר אין פגם בשמחה זו, שבה, לפי הריווה העיתונאי, נהרגו לה וודה התקשורת והפוליטיקה של ברזיל. מיוחסים שבו כחמשת אלפים משתתפים, מפגין את עושר היוצו דיו ארמי השור לי הכריצה והיו ראיה ימוח

עמוס אטינגר

59 віпеліо.

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" .3.4.52 – 27.3.52 שבין הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

ארך 15 דקה

משה שרת נתקבל הבוכר לראוי

וו עיי האסיסיור פיום הייב.

ואת היתה הפעם הראשונה

מר שרת היה לבוש כחליפת

ששר ישראלי נתקבל עליידי

בוקר ואילו הנכי שרת לבשה

פיפיור. הראיוז נמשר 11 רקות.

הפרשים

המסחר והתעשיה בתל אכיב גויי

קצב הכנת החשבונות של תשלור

ראש הבנסיה הקתולית.

15 צברים, תינוקות שנולדו | העוזכים הלילה את הארין. הם בארין, נמצאים בין 115 ערלי ימריאו מלוד לבומביי במטום הודו - מעדת בני ישראל של חברת "ניר איכט״ על חש-בון הסוכנות ההודית. אותו ראיון שרת – מטום יביא עולים מבוכביי המחבים בקוצר היח לעלייתם. האפיפיור

טרומאן

הנשיא מרומאן דודיע אמנ כי לא יהיה מועמד לנשיאות השנה וכי לא יככים בשים אוסן שאחרים יעמירודו לבחירה. הודעתו של מרומא; באו

שמלה שהורה וצכיף שחור כיסה כהפתעה מוחלטת לא רק לדעת הואתיקן הכין סכם רשמי הקדה האמריקנית אלא גם למני למחצה לרגל הביקור. חדרן האד היגים הרמוקרטים שחחלו עכ-פיפיור, שחבש כפת קביפה לרא־ שיו בהבעת ניחושים על המוער שו, קיכל את פני משפחת שרת מר העתיד של הרמוקרטים בחצר ארמון הוואתיקן והוליך לנשיאות ארהיב. את שר החוץ ואשתו לחדרי הא־

הקיבוצים ישלמו יותר להסתדרות מסי הקיבוצים להסתררות

יועלו בשלושים אחוז, לפי החל-טת הועה"פ של ההמתררות. כריון בוער הפועל הושמעו

טענות, כי המשקים, לרכות הוי תיקים, אינם משלמים מס אחיר כצורה ההולמת את הכנסותיהם ורווחיהם. יחירה כמטק, המורכי של 60 ל"ר. עתה הועלה המס.

מי המלאי מאת היצרנים, לדכרי בת משני חברום, שילמה עד כה התעשיינים יש במשרד המסחר. מס אחיד לפי הכנסה מכסימלית כ-6000 תיקים והכנתם תימשף

לישעיהו רודניצקי ובח"ל מיטב ברכותי לושואיכם

חיים קוכמו

חיפרפקבעים

וועדתהתחבותו

ביים יביעי, בנ. בנ. בשים היים

תפתח תערוכה

יני בילות היינים והאבניה דפיבעיה מינילות הייניה יאים רז-יולי לילים אל אייניערים the protection of the state of

Hipeala 60

הגב' עניוה מנהליו משרד השרוכים השפירםם אחוד הוכבות"

תבקר בירושלים

(9-475) 24 QYY

(9-5 ,2-10) 3-4 החר 1-4) במקק הימקתרב רחיב הפילל, פל. 2003

השעות האחרונות בישראל חוקרים

מוו מעולי הודו עזכו הלילה את הארץ. כחצות

המריאו בדרכם לכומביי. המריאו בדרכם של המשברת על כמה ארצות.
המנוס של תכרת על כמה ארצות.
בדרכו חזרה.
שהטים את היורנים, עומד לה" בתמונה: היורנים בשרה חתר לילית הגרמנית המריאו אמש
נור לנוד מחר לפנות ערב עם עופה בלוד ערב הטיסה להודו.

גרמנים יצאו להאג

במצודת וואפינר, שבה מתקיים כורים השילומים, דונבי רו אמצעי הבטחון אחר משלוה סצצת החבילה למשלחת הגרמי נית. גם קצין במחון ישראלי הצטרך לתברת הכלשים והקציי נים ההולאנדיים השומרים במר סדרון של בית המלון. חוד המי דרגות המוליך לאולם הועידה דועמד מתוין לתחום למי שאינו נמנה על המשלחת.

המשטרות של גרמניה איטליה, הולאנד וצרפת ואוסנד ריה משתפות פעולה בצייר אחרי שולחי המצצות. חוני הנד שטרה הגרמנית טוענים שיש להנית שהארגון הוא רביהיקה

טכסטילים ידוע בת״א מצטרף , הסותף החרש עומר להסתיים ן רי הגלם הנמצא ברשות בית וחד בישותה למפעל, מהגדולים כאי | ושנאלץ לעשות זאת כרי להשיג | רושת -לודויה".

בעניין זה:

זן בטלפון למוכירו של השר

טלפון ולא:

אלינור רוובלט בשוכה אתמול לניודיורק מביקור במזרח הקרוב

הרופאים מיד לאחר שנתפרסם בעתונים, כי ועירת חרופאים דתי יעק על יריךת מצב הבריאות של התושבים עקב מחסור במווז מוכיר הפתררות הרופאים הודיע בטלפון - ותורעה זו כרשבוה כסי לואה על ירי מוכיר השר – שר עירת הרופאים לא הכיעה למסק גות משום שלא נערך מחקר

יוסף, עוד. אעשה אתר חשבון בעליין מכתב, הרומאום: כאשר נדון בעליר, הפריאות:

שליש מבית התרושת כעלי התעשיה, אישר הבוקר את המזומנים הררושים לתשלוי "לודזיות" עומד להימבר. סוחר לסופר "מעריב" כי המו"מ עם מי היתר על מלאי הסחורות וחבר

מר אריה שנקר, שהוא כעל כית החרושת ונשיא התאחרות

חרושת לקרה כשום מרינה אין כנראה כשרוז ארמיניסטרטיבי וארגוני ככספי ההענקה האמריקית רב כמו בישראל - אמרה הנכי הוקצבו חצי מיליון רולאר לרכי שת ציור להקמת כתי מרושת

בכנסת.

חדשים לקרה ולרכישת חלקי הי-ורוווים לוף לבתי החרושת הקיימים -היא כטוחה שישראל תוכל נילה חום שר המטונה והתעשיה לפתור את כעיותיה הכלכליות ד"ר יוסף כתשוכה לשאילתא תורות לכשרון הארגוני הגלום

ניסו תשריב

בחובר הדונברג : מינות דשריד בחובר במות דשריד שיר מביחות בסוד נהרות איתן : שיר מביחות בסוד נהרות איתן : שיר מביחות מינות במיל מהלם / ד-ר ישראל שייב שלש שניב מביל / ש אכינעט שני נבחינותיה של מפאי / אלדר מהות ואבית ביציאת מבין / אלד משה ומשה והפסיבואי מינות / ביקר המיל משה ומשה משה מינות בלעין / יותה הערכים משהדים פניונות בלעין / יותה הערכים משהדים פניונות שליד מבין הבער שליד מבין הביר המוכ שלי מכור השוענים / אליה שיים הבער מהם ומשינים על החוברת אלה שיים הבער מבות ומשינים על החוברת אלהר בא צ ב ל שיים ומשינים על החוברת אלהר בא צ ב ל שיים ומשונים על החוברת אלהר בא צ ב ל ש

תעלומת החורעה של הסתררות הרופאים לשרי המסתר והתעשיה ד"ר יוסף בעניין פצב התזונה הלקוי, אשר השר ציטט אותה בכנסת בעת הויכוח על התקציב, הוכררה הבוקר. נורע כי אמנם לא נשלח מכתב בעל תוכן כזה לשר אולם מזביר ההסתררות הרפואית ריך דרויאן מסר הויעה

דיר יוסף פנה אל הסתרות

בכננה עתונים מורסמה הבוד שה נמרצת לידיעות כאילו הם" תררות הכוסאים שלחה מבחר כתופו כות אל השרו אמע רפו לכר היר פנה בפנותו שאל רף

ודרין פרתי חבר בישראל

מוז יעו

श्यामः वास्त

וחיתרה.

רק בעוד

60 יום

אחרת -לוין קיפנים

תתקציב העסקי והניחול -39."-31 בליריק כל ספרי ספריית מעריב

רם 🔂 שיח

רק שיח

רק 🖸 שיח

0

לירים קרון אייפֿן רפרע סלמן. אופורי לירים ליטן אייפֿן רפרע פרען אייפֿן איינים איינים איינים איינים איינים אייני בייים לייים און מאל שיטן כ' פיל 154 (15)

אנציקלופדיה גוף חאדם מדריך ישראל אנציקלופדיה לאומנות חציור והפיסול

צמחי מרפא – נסים קריספיל צוריון שות לנטחי חשרמא של ארץ ישראל אנציקלופדיה אביב.

• ליריק רחובות, הרצל 161 • לורוק בכל בו שלום, תל־אבים מילון אלקלעי חנות מס' 11 '136334 חנות מס'

מרר

בליריק מבחר עשיר

של הגדות בהנחות ענק

77777

שלפסח

• טודות מחזרי נערים כודי בלום

חנויות חושות ברשת ליריק: • ליריק חיפה, כיכר סטלה מאריס.

עוד מכתבי ילדים לאלוחים

• ליריק 'ל', בראלי 18, תל־אביב, 427546

22. 9 עוויים אישיים –

ודית מייקל טיים וכל מים וכל

The How and Who of Jewish Cooking אנשו של מסורת נאנלית) – ות לינקיט רק שיח MINA ROUSSO THE PASSOVER GOURMET מה לפקח (באנגלית)

הילוחישע - תוכו שנב

48-13.

25.°-17.

לקט ראשוני של 20 סרטים מהקלאסיקה של הוליווד - עכונה שירה לסלון ביתך - במחיר 39 שיח לקלטת בלבדין

קזבלנקת המפרי בוגרט • אינגריד ברנמן

אזור ועולח -

באגט באני בדרכים בצחרי חיום טוראית בנימין

ם דייר נו

כובע צילינדר

מרכבת דואר

ציין ב-× את חקלטות הרצויות

ם כל מח שרצית לדעת על חמין... ם בוני וקלייד קינג קונג

חכלבתולים

ו האיש השקט

אחובת חקצין חצרפתי

וצרף המחאת עיים - 39. שייח

עבור כל קלטת שבחרת.

GMC HOME VIDEO

סיפור הפרברים

נטלי ווד • ג׳ורג׳ ציאקירים

שון קונרי • אורסולה אנדוס

נון מו במף קוטן בצון קונן

WARNER HOME VIDEO LA

כובע צילינדר פרד אסטר • גיינגיר רוגירס

ידוקי מור ו ליוזה מיולו

WINER HOME VIDEO

גרי קופר • גריים קלי